

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 27. července 2011 (15.11)
(OR. en)**

13284/11

**Interinstitucionální spis:
2011/0202 (COD)**

**EF 112
ECOFIN 531
CODEC 1284**

NÁVRH

Odesílatel: Evropská komise
Ze dne: 25. července 2011

Č. dok. Komise: KOM(2011) 452 v konečném znění - část 1

Předmět: NÁVRH NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2011) 452 v konečném znění - část 1

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 20.7.2011
KOM(2011) 452 v konečném znění

2011/0202 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

Část I

(Text s významem pro EHP)

{SEK(2011) 949 v konečném znění}

{SEK(2011) 950 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Důvody a cíle návrhu

Rozsah finanční krize odhalil nepřijatelná rizika související se stávající regulací finančních institucí. Podle odhadů MMF dosahují ztráty, které evropské úvěrové instituce utrpěly v důsledku krize v letech 2007 až 2010, téměř 1 bilionu EUR neboli 8 % HDP EU.

Aby se obnovila stabilita v bankovním sektoru a zajistilo pokračování toků úvěrů do reálné ekonomiky, EU i jednotlivé členské státy přijaly rozsáhlou řadu bezprecedentních opatření, přičemž náklady nakonec zaplatí daňoví poplatníci. V této souvislosti Komise schválila do října 2010 opatření, která zajišťují finančním institucím poskytnutí státní podpory ve výši 4,6 bilionu EUR, z čehož byly v letech 2008 a 2009 skutečně využity více než 2 biliony EUR.

Výše finanční podpory úvěrovým institucím musí jít ruku v ruce s rozsáhlou reformou, jež napraví regulační nedostatky, které byly v průběhu krize zjištěny. V tomto ohledu Komise již navrhla řadu změn právních předpisů z oblasti bankovníctví, které vstoupily v platnost v roce 2009 (CRD II) a 2010 (CRD III). Tento návrh obsahuje celosvětově vyvinuté a schválené prvky norem pro úvěrové instituce, týkající se kapitálu a likvidity, známé jako rámec Basel III, a harmonizuje další ustanovení stávající legislativy. Přijatá regulační opatření jsou podrobně objasněna v oddílu 5 níže.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí obsahují ustanovení, která úzce souvisejí s přístupem k výkonu činností úvěrových institucí (např. ustanovení, jimiž se řídí povolování činnosti, uplatňování svobody zakládání, pravomoci orgánů dohledu domovského a hostitelského členského státu v tomto ohledu a přezkum v rámci dohledu nad úvěrovými institucemi). Tyto prvky jsou předmětem návrhu směrnice o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, který společně s tímto návrhem vytváří balíček. Směrnice 2006/48/ES, a zejména její přílohy však rovněž stanoví pravidla obezřetnosti. S cílem dále přiblížit ustanovení právních předpisů, která jsou výsledkem zavádění směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES do vnitrostátních právních řádů, a s cílem zajistit, aby se na ně stejná pravidla obezřetnosti vztahovala přímo, což je nezbytné pro fungování vnitřního trhu, jsou tato pravidla obezřetnosti předmětem tohoto návrhu nařízení.

Z důvodů jasnosti tento návrh rovněž sjednocuje požadavky obezřetnosti kladené na úvěrové instituce a investiční podniky, z nichž druhé jmenované řeší směrnice 2006/49/ES.

1.1.1. Řešené problémy – nové prvky v rámci Basel III

Účelem tohoto návrhu je řešit regulační nedostatky v následujících oblastech:

Řízení rizika likvidity (část šestá): Krize ukázala, že stávající praktiky řízení rizika likvidity nejsou dostatečné, aby plně pokryly rizika související s modelem sekuritizace „originate-to-distribute“ (rozdělení úvěrového rizika vzniklého poskytnutím úvěru), používáním komplexních finančních nástrojů a závislostí na velkém komerčním financování s nástroji s krátkodobou splatností. To přispělo k zániku několika finančních institucí a značně podrylo

finanční zdraví mnoha ostatních, a tím ohrozilo finanční stabilitu a vyžádalo si veřejnou podporu. Řada členských států nyní sice zavedla určitou formu kvantitativních regulačních norem v oblasti likvidity, na úrovni EU však neexistuje žádné dostatečně explicitní regulační ošetření na příslušných úrovních krátkodobé a dlouhodobé likvidity. Různorodost stávajících vnitrostátních standardů je překážkou v komunikaci mezi orgány dohledu a přináší další náklady na vykazování u přeshraničních institucí.

Definice kapitálu (část druhá hlava I): Instituce do krize vstupovaly s kapitálem v nedostatečném množství a nevyhovující kvality. S ohledem na rizika, kterým byly vystaveny, neměla řada z nich dostatečné množství kapitálových nástrojů nejvyšší kvality, které mohou efektivně ihned absorbovat vzniklé ztráty a pomoci instituci zachovat. Hybridní kapitálové nástroje tier 1 (hybridy), které byly dříve považovány za nástroje absorbující ztráty v běžných situacích, se v praxi ukázaly jako neefektivní. Kapitálové nástroje tier 2 nedokázaly plnit svoji funkci nástrojů absorbujících ztráty, jakmile se instituce dostala do platební neschopnosti, jelikož institucím často nebyl povolen úpadek. Zjistilo se, že kvalita kapitálových nástrojů k tomu, aby dokázaly absorbovat neočekávané ztráty plynoucí z rizik v obchodním portfoliu, musí být tak vysoká jako u rizik v investičním portfoliu a že kapitálové nástroje tier 3 nemají kvalitu dostatečně vysokou. Za účelem ochrany finanční stability vlády poskytly bankovnímu sektoru v mnoha zemích nebývalou podporu. Katalyzátorem této situace byla nedostatečná harmonizace definice kapitálu v EU, jelikož členské státy zastávaly různý přístup k prvkům kapitálu, které by měly být zahrnuty nebo vyloučeny z kapitálu. Ve spojení se skutečností, že regulační poměry přesně neodrážely skutečnou schopnost instituce absorbovat ztráty, byla ohrožena schopnost trhu přesně a konzistentně posuzovat solventnost institucí v EU. To následně zesílilo finanční nestabilitu v EU.

Úvěrové riziko protistrany (část třetí hlava II kapitola 6): Krize odhalila řadu nedostatků ve stávajícím regulačním ošetření úvěrového rizika protistrany, které pramení z derivátů, repo obchodů a financování cenných papírů. Ukázala, že stávající předpisy nezajišťují řádné řízení a adekvátní kapitalizaci pro tento typ rizika. Aktuálně platná ustanovení rovněž neposkytují dostatečné pobídky pro převod bilaterálně zúčtovaných mimoburzovních derivátových kontraktů na multilaterálně zúčtované prostřednictvím centrálních protistran.

Možnosti, diskreční pravomoci a harmonizace (celé nařízení): V roce 2000 bylo sedm směrnic o bankovníctví nahrazeno směrnicí jedinou. Tato směrnice byla přepracována v roce 2006, když byl v EU zaveden rámec Basel II. Díky tomu její stávající ustanovení obsahují velký počet možností a diskrečních pravomocí. Členské státy navíc dostaly možnost zavést přísnější předpisy než ty, které jsou obsažené ve směrnici. Následkem toho se vytvořily výrazné rozdíly, což je problematické zejména pro podniky, které působí na přeshraniční úrovni. Rovněž to přináší nedostatek právní jasnosti a nerovné podmínky.

1.1.2. Cíle návrhu

Celkovým cílem této iniciativy je zajistit posílení efektivity regulace kapitálu institucí v EU a absorpce negativních dopadů této regulace na ochranu vkladatelů a procykličnosti finančního systému při současném zachování konkurenceschopné pozice bankovníctví v EU.

1.2. Obecné souvislosti

Finanční krize podnítila rozsáhlou snahu v EU a ve světě o vytvoření účinných politik, které budou řešit základní problémy. Skupina na vysoké úrovni v čele s J. de Larosièrem navrhla doporučení reforem evropského finančního dohledu a regulace. Tato doporučení byla dále

rozpracována ve sdělení Komise v březnu 2009. Návrh obsahuje revize řady politik, jež jsou uvedeny v podrobném akčním plánu, který je součástí tohoto sdělení.

Na celosvětové úrovni skupina G20 ve svém prohlášení ze dne 2. dubna 2009 informovala o závazku postavit se krizi formou mezinárodně konzistentního úsilí a snažit se zvýšit kvantitu i kvalitu kapitálu v bankovním systému, zavést doplňkové opatření, které není založeno na riziku a pomůže omezit rostoucí využívání pákového efektu, vytvořit rámec pro větší ochranné rezervy likvidity finančních institucí a zajistit provádění doporučení Rady pro finanční stabilitu (FSB) pro omezení procykličnosti.

Skupina guvernérů centrálních bank a ministrů financí (GHOS), dozorčí orgán Basilejského výboru pro bankovní dohled (BCBS)¹, se v reakci na pravomoc, kterou jí udělila skupina G20, dohodla na řadě opatření pro posílení regulace bankovního sektoru. Tato opatření schválila Rada pro finanční stabilitu a vedoucí představitelé skupiny G20 na svém pittsburském summitu konaném 24.–25. září 2009.

V prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled vydal ustanovení nových globálních regulačních standardů o kapitálové přiměřenosti a likviditě úvěrových institucí, které jsou souhrnně označovány jako rámec Basel III. Tento návrh se vztahuje přímo k regulačním standardům, které jsou součástí rámce Basel III.

Komise, jakožto pozorovatel Basilejského výboru pro bankovní dohled, s výborem na přípravě těchto standardů, včetně posouzení jejich dopadu, velice úzce spolupracovala. Navrhovaná opatření tudíž přesně zachycují podstatu zásad rámce Basel II. Aby bylo možno dosáhnout dvojího cíle – zlepšení odolnosti celosvětového finančního systému a zajištění rovných podmínek pro všechny, je nezbytné, aby byl na celém světě jednotně uplatňován četnější soubor obezřetnostních požadavků.

Komise zároveň v rámci vytváření tohoto legislativního návrhu usilovala o to, aby byla vhodným způsobem řešena určitá hlavní evropská specifika a problémy. V tomto ohledu je třeba připomenout, že v EU na rozdíl od některých dalších velkých ekonomik není provádění regulačních zásad celosvětově schválených pod záštitou Basilejského výboru pro bankovní dohled omezeno pouze na mezinárodně působící banky. Tyto standardy se v EU provádějí v celém bankovním sektoru, vztahují se na všechny úvěrové instituce a obecně také na investiční podniky. Jak je dále v bodě 4.2 podrobně vysvětleno, EU vždy zastávala názor, že pouze takový přístup zajistí skutečně rovné podmínky v EU a zároveň maximalizuje související výhody finanční stability.

To je jeden z důvodů, proč se určité změny zásad rámce Basel III, které by vhodným způsobem řešily evropská specifika a problémy, zdají být odůvodněné. Tyto změny však zůstávají v souladu s povahou a cíli reformy v rámci Basel III.

¹ **Basilejský výbor pro bankovní dohled** slouží jako fórum pro pravidelnou spolupráci v oblasti bankovního dohledu. Usiluje o celosvětovou podporu a posílení postupů dohledu a řízení rizik. Výbor tvoří zástupci z Argentiny, Austrálie, Brazílie, Číny, Zvláštní administrativní oblasti Hongkong, Indie, Indonésie, Japonska, Jihoafrické republiky, Kanady, Koreje, Mexika, Ruska, Saúdské Arábie, Singapuru, Spojených států, Švýcarska, Turecka a devíti členských států EU: Belgie, Francie, Itálie, Lucemburska, Německo, Nizozemsko, Spojeného království, Španělsko a Švédsko.

V širším kontextu je nutné poznamenat, že jednou z priorit Komise v rámci reformy regulace finančních služeb v EU je zajistit, aby byl bankovní sektor schopen plnit svůj základní účel, a to je půjčování pro reálnou ekonomiku a poskytování služeb občanům a podnikům v Evropě. Z toho důvodu Komise dne 18. července přijala doporučení o přístupu k základnímu platebnímu účtu².

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Konzultace zúčastněných stran

Útvary Komise úzce navazovaly na práci mezinárodních fór a zapojovaly se do ní, zejména na práci Basilejského výboru pro bankovní dohled, který měl na starosti vytvoření rámce Basel III. Do práce byly široce zaangažovány i Evropský bankovní výbor a Evropský výbor orgánů bankovního dohledu a od roku 2011 jeho nástupce Evropský orgán pro bankovníctví, které rovněž poskytovaly konzultace. Jejich stanoviska přispěla k přípravě tohoto návrhu a doprovodného posouzení dopadů.

2.1.1. CEBS

Evropský výbor orgánů bankovního dohledu (CEBS) provedl rozsáhlé kvantitativní posouzení dopadů tohoto legislativního návrhu na bankovníctví v EU. Studie se zúčastnilo 246 úvěrových institucí. CEBS rovněž uskutečnil rozsáhlé veřejné konzultace a v říjnu 2008 předložil technické doporučení týkající se vnitrostátních možností a diskrečních pravomocí.

2.1.2. Pracovní skupina pro směrnici o kapitálových požadavcích (CRD)

V oblasti vnitrostátních možností a diskrečních pravomocí uskutečnily v období od roku 2008 do roku 2011 útvary Komise šest schůzí pracovní skupiny pro směrnici o kapitálových požadavcích (CRDWG), jejíž členy jmenuje Evropský bankovní výbor. Dále zde rovněž působily dílčí skupiny CRDWG, a sice v oblasti likvidity, definice kapitálu, pákového poměru a úvěrového rizika protistrany, které pracovaly na techničtější úrovni.

2.1.3. Další veřejné konzultace

Komise uskutečnila čtyři veřejné konzultace v roce 2009, 2010 a 2011, které se týkaly všech prvků tohoto návrhu. V dubnu 2010 útvary Komise uspořádaly veřejné slyšení k tomuto návrhu, kterého se účastnily skupiny všech zainteresovaných stran.

Reakce na veřejné konzultace a stanoviska vyjádřená na veřejném slyšení se odrážejí v celé zprávě doprovodného posouzení dopadů. Jednotlivé reakce jsou k dispozici na internetových stránkách Komise.

Komise dále uskutečnila zvláštní konzultace v tomto odvětví, včetně Skupiny odborníků na otázky bankovníctví (GEBI), kterou sestavila, a různých asociací a jednotlivých institucí v bankovníctví v EU.

² C(2011) 4977.

2.2. Posouzení dopadů

Celkem bylo posuzováno a porovnáváno 27 možností politiky s ohledem na různé zjištěné problémy³. Níže uvedená tabulka obsahuje seznam jednotlivých možností, které byly zvažovány v rámci každého souboru politik, a řadí je s ohledem na jejich relativní účinnost⁴ a efektivitu⁵ z hlediska dosažení příslušných dlouhodobých cílů politik. Preferované možnosti, které byly na základě tohoto třídění nalezeny, jsou zvýrazněny a probírány dále v tomto oddílu.

Možnost politiky Soubor	Možnosti politiky	Srovnávací kritéria možností politik									
		Účinnost									Efektivita
		Posílit průměrnost kapitálových požadavků	Posílit řízení bankovních rizik	Prevence možností regulatorních arbitráží	Posílit právní jasnost	Snížit zátěž spojenou s dodržováním předpisů	Posílit rovné podmínky pro všechny	Posílit spolupráci v oblasti dohledu a konvergence	Snížit omezenost požadavků pro SIFI s riziky, která představují	Snížit cykličnost tvorby rezerv a kapitálových požadavků	
Likvidita - ukazatel krytí likviditou (LCR)	Zachovat stávající přístup	3	3								3
	Zavést LCR, jak byl uveden ve veřejné konzultaci z února 2010	2	2								1
	Zavést LCR, který přijal Basilejský výbor na základě období pozorování	1	1								2
Likvidita - ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	Zachovat stávající přístup	3	3								3
	Zavést NSFR, jak byl uveden ve veřejné konzultaci z února 2010	2	2								2
	Zavést NSFR, který přijal Basilejský výbor na základě období pozorování	1	1								1
Použitelnost kapitálových nástrojů a provádění normativních úprav	Zachovat stávající přístup	5	5	5			5		5	5	5
	Upravit pouze kritéria způsobilosti, jak je uvedeno ve veřejné konzultaci z února 2010	4	4	4			4		4	4	4
	Upravit kritéria způsobilosti a normativní úpravy, jak je uvedeno ve veřejné konzultaci z února 2010	1-3	1-3	1-3			2-3		1	1-3	3
	Upravit kritéria způsobilosti a normativní úpravy na základě basilejského přístupu	1-3	1-3	1-3			2-3		2-3	1-3	2
	Upravit kritéria způsobilosti a normativní úpravy na základě basilejského přístupu s určitými úpravami pro specifika EU	1-3	1-3	1-3			1		2-3	1-3	1
Úvěrové riziko protistrany (CCR)	Zachovat stávající přístup	3	3					3	3	3	3
	Posílit požadavek CCR	2	2					2	2	2	2
	Posílit požadavky CCR a odlišit zacházení s expozicemi vůči centrálním protistranám	1	1					1	1	1	1
Pákový poměr	Zachovat stávající přístup	3	3							3	3
	Zavést pákový poměr, jak byl uveden ve veřejné konzultaci z února 2010	2	2							2	2
	Provést rozsáhlý monitoring pákového poměru	1	1							1	1
Kapitálové rezervy	Zachovat stávající přístup	4	4							4	4
	Rezervy na zachování kapitálu	1-2	1-3							3	2-3
	Proticyklické kapitálové rezervy	3	1-3							1-2	2-3
	Duální kapitálové rezervy	1-2	1-3							1-2	1
Jednotný soubor pravidel	Zachovat stávající přístup			4	4	4	4	4			4
	Minimální harmonizace			3	3	1-3	3	3			1-3
	Maximální harmonizace			1-2	1	1-3	1	1			1-3
	Maximální harmonizace s určitými výjimkami			1-2	2	1-3	2	2			1-3
Volba nástroje politiky	Změna CRD			2	2	2		2			2
	Omezit rozsah CRD a navrhnout regulaci			1	1	1		1			1

Škála klasifikace možností: 1=nejefektivnější/nejúčinnější, 5=nejméně efektivní/účinné

³ Podrobnou diskusi o všech možnostech politiky lze najít v doprovodném posouzení dopadů.

⁴ Měří rozsah, v jakém možnosti plní příslušné cíle.

⁵ Měří rozsah, v jakém lze možnosti dosáhnout s přihlédnutím k dané úrovni zdrojů.

2.2.1. Jednotlivá opatření politiky

Řízení rizika likvidity (část šestá): Za účelem zlepšení krátkodobé odolnosti profilu rizika likvidity finančních institucí bude po skončení období pozorování a přezkumu v roce 2015 zaveden ukazatel krytí likviditou (Liquidity Coverage Ratio, LCR). LCR by vyžadoval, aby instituce sladily čistý odtok likvidních prostředků během 30denního období s rezervou „vysoce kvalitních“ likvidních aktiv. Tento pokrytý odtok (jmenovatel) by odrážel jak šoky specifické pro danou instituci, tak systémové šoky vzniklé na základě skutečných okolností v důsledku celosvětové finanční krize. Rezervy na seznamu vysoce kvalitních likvidních aktiv (činitel) určené pro pokrytí těchto odtoků by měly zajistit, že tato aktiva budou mít vysoký stupeň úvěrové a likvidní kvality. Na základě definice LCR uvedené v rámci Basel III se očekává, že dodržování tohoto požadavku v EU zajistí čisté roční zvýšení HDP v rozmezí od 0,1 do 0,5 % díky snížení očekávané frekvence systémových krizí.

Za účelem řešení problémů s financováním, vznikajících kvůli nesouladům mezi splatností aktiv a závazků, Komise zváží navrzení zavedení ukazatele čistého stabilního financování (Net Stable Funding Ratio, NSFR) po skončení období pozorování a přezkumu v roce 2018. NSFR by vyžadoval, aby se instituce po dobu jednoho roku držely pevné struktury financování podle rozšířeného pesimistického scénáře specifického pro danou firmu, jakým je výrazný pokles ziskovosti nebo platební schopnosti. Za tímto účelem by aktuálně financovaná aktiva a jakékoli podmíněné závazky k financování musely být do určité míry v souladu se zdroji stálého financování.

Definice kapitálu (část druhá): Návrh vychází ze změn provedených v CRD2 za účelem dalšího posílení kritérií způsobilosti kapitálových nástrojů. Zároveň zavádí zásadní harmonizaci změn ve vykazování vlastního kapitálu za účelem stanovení výše regulačního kapitálu, kterou je vhodné vykazovat pro regulační účely. Tato nová harmonizovaná definice by výrazně navýšila výši regulačního kapitálu, kterou budou muset instituce udržovat.

Nové požadavky pro běžný regulační kapitál – výše kmenového kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 – by byly zaváděny postupně v letech 2013 až 2015. Nové změny obezřetnostního dohledu by rovněž byly zaváděny postupně, 20 % ročně od roku 2014, takže 100 % by bylo dosaženo v roce 2018. Pro některé kapitálové nástroje by rovněž platila ustanovení o zachování právních účinků po dobu 10 let, aby se zajistil hladký přechod na nová pravidla.

Úvěrové riziko protistrany (část třetí, hlava II, kapitola 6): Budou zvýšeny požadavky na řízení a kapitalizaci úvěrového rizika protistrany. Instituce by podléhaly dodatečnému kapitálovému požadavku vztahujícímu se na možné ztráty související se zhoršením úvěruschopnosti protistrany. To by posílilo vhodné postupy při řízení tohoto rizika a bylo by uznáno jeho zajištění, díky čemuž by instituce mohly zmírnit dopad tohoto kapitálového požadavku. Budou zvýšeny rizikové váhy expozic pro finanční instituce s ohledem na nefinanční podnikatelské odvětví. Očekává se, že tato změna posílí diverzifikaci rizika protistrany do menších institucí a celkově by měla přispět k menší propojenosti mezi velkými, nebo z hlediska systému důležitými institucemi. Návrh rovněž posílí pobídky pro zúčtování mimoburzovních nástrojů prostřednictvím centrálních protistran. Očekává se, že tyto návrhy ovlivní zejména největší instituce v EU, jelikož úvěrové riziko protistrany je relevantní pouze pro banky, které ve velké míře financují mimoburzovní deriváty a cenné papíry.

Pákový poměr (část sedmá): Aby se omezil nadměrný nárůst zadlužení v rozvahách úvěrových institucí a investičních podniků, a tím se pomohlo zabránit cykličnosti půjčování, Komise rovněž navrhuje zavést pákový poměr, jenž není založen na riziku. Jak odsouhlasil BCBS, tento poměr bude zaveden jako nástroj sloužící k dohledu nad institucemi. Dopady

tohoto poměru budou monitorovány, aby z něj mohlo být v roce 2018 učiněno závazné ústřední měřítko na základě náležitého přezkumu a kalibrace v souladu s mezinárodními dohodami.

Jednotný soubor pravidel (celé nařízení): Návrh harmonizuje odlišné vnitrostátní přístupy k dohledu tak, že odstraňuje téměř všechny možnosti a diskreční pravomoci. Některé specifické a přesně definované oblasti, v nichž odlišnosti vycházejí z aspektů posuzování rizik, specifík trhu nebo produktů a právních rámců členských států, jsou osvobozeny a členské státy mohou přijmout přísnější pravidla.

2.2.2. Nástroj politiky

Tento návrh účinně odděluje obezřetnostní požadavky od dvou dalších oblastí směrnice 2006/48/ES a směrnice 2006/49/ES, tj. autorizace a průběžného dohledu, které budou i nadále ve formě směrnice, společně s ním tento návrh vytváří balíček. To odráží rozdíly v předmětu, povaze a subjektech, kterým je určena.

2.2.3. Kumulativní dopad balíčku

Komise za účelem doplnění vlastního posouzení dopadu rámce Basel III přezkoumala řadu studií vypracovaných jak veřejnými, tak soukromými sektory. Hlavní výsledky lze shrnout takto:

Odhaduje se, že tento návrh společně s CRD III zvýší rizikově vážená aktiva velkých úvěrových institucí o 24,5 % a u malých úvěrových institucí o pouhých 4,1 %. Potřeba navýšení nového kapitálu kvůli novému požadavku a rezervě na zachování kapitálu se odhaduje na 84 miliard. EUR do roku 2015 a 460 miliard EUR do roku 2019.

Jsou zde jasné čisté dlouhodobé hospodářské výhody v podobě ročního nárůstu HDP v EU v rozmezí 0,3 % – 2 %. Tyto výhody pramení z poklesu očekávané četnosti a pravděpodobnosti systémových krizí v budoucnosti.

Odhaduje se, že návrh sníží pravděpodobnost systémové krize bankovníctví v sedmi členských státech v rozsahu od 29 % do 89 %, když úvěrové instituce provedou rekapitalizaci na poměr celkového kapitálu minimálně 10,5 %.

Dále by vyšší požadavky na kapitál a likviditu, včetně proticyklických kapitálových rezerv, rovněž měly snížit amplitudu běžného obchodního cyklu. To platí zejména pro malé a střední podniky, které jsou na financování prostřednictvím úvěrových institucí v celém hospodářském cyklu relativně více závislé než velké společnosti.

2.2.4. Administrativní zátěž

Instituce s rozsáhlejší přeshraniční činností by z harmonizace stávajících vnitrostátních předpisů těžily nejvíce, jelikož se očekává, že z toho plynoucí úspory v oblasti administrativní zátěže sníží jejich zátěž související s opatřeními rámce Basel III.

3. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Navrhované změny navazují na směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, které tomuto nařízení předcházely. To znamená, že jak prvky předchozí směrnice, tak nové prvky, které zavádí toto nařízení, budou úzce monitorovány. Monitorování pákového poměru a nových měř likvidity

bude přezkoumáváno na základě statistických údajů, shromážděných v souladu s ustanoveními v tomto návrhu. Monitorování a hodnocení bude prováděno jak na úrovni EU (EBA/ECB – Evropská centrální banka), tak na mezinárodní úrovni (BCBS).

4. PŘÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

4.1. Právní základ

Právní základ nařízení, které vytváří jednotné předpisy zaměřené na fungování vnitřního trhu, poskytuje čl. 114 odst. 1) Smlouvy o fungování Evropské unie. Zatímco návrh směrnice [vloží OP] řídí přístup k výkonu činnosti podniků a je založen na článku 53 Smlouvy o fungování Evropské unie, potřeba oddělit tato pravidla od pravidel, která řídí způsob výkonu těchto činností, vyžaduje použití nového právního základu pro posledně zmíněná pravidla.

Obezřetnostní požadavky stanoví kritéria hodnocení rizika, spojeného s určitými bankovními činnostmi, a financí, které jsou potřeba k vyvážení těchto rizik. Jako takové neregulují přístup k činnostem v oblasti přijímání vkladů, ale řídí způsob, jakým se tyto činnosti provádějí, za účelem zajištění ochrany vkladatelů a finanční stability. Navrhované nařízení sjednocuje obezřetnostní požadavky kladené na úvěrové instituce a investiční podniky, které v současnosti stanovují dvě různé směrnice (2006/48/ES a 2006/49/ES), do jednoho právního nástroje, což značně zjednoduší příslušný právní rámec.

Jak bylo poukázáno výše (oddíly 1.1.1 a 2.2.1), stávající předpisy zahrnují velké množství možností a diskrečních pravomocí a umožňují členským státům stanovit přísnější pravidla, než jaká stanoví směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES. To má za následek výrazné rozdíly, což je problematické nejenom pro účely finanční stability, jak je uvedeno v oddílu 1.1.1 výše, ale je to rovněž překážkou pro poskytování služeb přes hranice a zakládání podniků v jiných členských státech, jelikož pokaždé, když chce nějaká instituce zahájit činnost v jiném členském státě, musí vzít v úvahu jiná pravidla. To vytváří nerovné podmínky, které poškozují vnitřní trh a rovněž narušují právní jasnost. Jelikož předchozí kodifikace a přepracování nezajistily snížení rozdílů, je nezbytné přijmout nařízení, které stanoví jednotná pravidla ve všech členských státech s cílem zajistit správné fungování vnitřního trhu.

Sestavení obezřetnostních požadavků do podoby nařízení by zajistilo, že tyto požadavky budou přímo použitelné na instituce. To by zamezilo existenci odlišných vnitrostátních požadavků v důsledku provádění směrnice, a tak zajistilo rovné podmínky. Navrhované nařízení by jasně ukázalo, že se instituce řídí stejnými pravidly na všech trzích v EU, což by rovněž posílilo důvěru ve stabilitu institucí v celé EU. Nařízení by rovněž EU umožnilo zavádět případné změny v budoucnosti rychleji, jelikož změny mohou začít platit téměř okamžitě po přijetí. Tak by byla EU schopna dodržet termíny provádění, dohodnuté na mezinárodní úrovni, a reagovat na významný rozvoj trhu.

4.2. Subsidiarita

V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality uvedenými v článku 5 Smlouvy o fungování Evropské unie nemůže být cílů navrhovaného opatření uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto lépe dosaženo na úrovni EU. Ustanovení návrhu nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro dosažení zamýšlených cílů. Pouze opatření EU mohou zajistit, že úvěrové instituce a investiční podniky, které působí ve více než jednom členském státě, budou podléhat týmž požadavkům, a tak se zajistí rovné podmínky pro všechny, sníží se složitá regulace, předejde se neoprávněným nákladům na plnění požadavků

u přeshraničních činností, podpoří se další integrace na trhu EU a přispěje se k odstranění možností regulatorní arbitráže. Opatření na úrovni EU také zajistí vysokou míru finanční stability v Unii. To potvrzuje skutečnost, že obezřetnostní požadavky, které návrh stanoví, jsou součástí právních předpisů EU již více než 20 let.

Článek 288 Smlouvy o fungování EU umožňuje volit mezi různými právními nástroji. Nařízení tudíž podléhá zásadě subsidiarity stejně jako jakékoli jiné právní nástroje. Subsidiarita musí být v rovnováze s dalšími zásadami, které jsou obsaženy ve smlouvách, jakými jsou například základní svobody. Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES jsou formálně zaměřeny na členské státy, ale ve výsledku jsou určeny podnikům. Nařízení vytváří rovnější podmínky na trhu, jelikož je přímo použitelné a před zahájením podnikání není třeba brát v úvahu právní předpisy v ostatních členských státech, neboť pravidla jsou stejná. To přináší institucím menší zátěž. Zároveň je přijetím nařízení možno eliminovat zpoždění spojené s přebíráním směrnic.

4.3. Role EBA a shoda s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU

U více než 50 ustanovení tohoto návrhu se Evropský orgán pro bankovníctví žádá o předložení regulačních a prováděcích technických norem Komisi za účelem specifikace kritérií stanovených v některých ustanoveních tohoto nařízení a za účelem zajištění jednotného uplatňování. Komise je zmocněna je přijmout jako akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty.

Dne 23. září 2009 Komise přijala návrhy nařízení ustavujících EBA, EIOPA (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a ESMA (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)⁶. V tomto ohledu by Komise ráda připomněla prohlášení v souvislosti s články 290 a 291 SFEU, která učinila při přijímání nařízení, jimiž se zakládají evropské orgány dohledu, podle nichž: „Pokud jde o postup přijímání regulačních norem, zdůrazňuje Komise jedinečný charakter odvětví finančních služeb, který vyplývá z Lamfalussyho struktury a který je výslovně uznán v prohlášení 39 ke Smlouvě o fungování EU. Komise má však závažné pochybnosti o tom, zda omezení její úlohy při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření jsou v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU.“

4.4. Vzájemné působení a soulad mezi prvky balíčku

Toto nařízení tvoří balíček spolu s navrhovanou směrnicí [vloží OP]. Tento balíček by nahradil směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES. To znamená, že jak směrnice, tak nařízení by se zabývaly úvěrovými institucemi i investičními podniky. V současnosti jsou investiční podniky ke směrnici 2006/48/ES jen „připojeny“ směrnicí 2006/49/ES. Její velká část obsahuje pouze odkazy na směrnici 2006/48/ES. Spojení ustanovení platných pro oba druhy podniků do jednoho balíčku by tedy zlepšilo srozumitelnost ustanovení, která se na oba tyto druhy podniků vztahují. Rozsáhlé přílohy směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES by navíc byly integrovány do normativní části, což by dále zjednodušilo jejich používání.

V návrhu nařízení jsou stanoveny obezřetnostní předpisy přímo použitelné na instituce. V návrhu směrnice zůstávají ustanovení o povolování úvěrových institucí, výkonu svobody usazování a volném pohybu služeb. To by se netýkalo investičních podniků, jelikož odpovídající práva a povinnosti upravuje směrnice 2004/39/ES (dále jen „MiFID“). Ve směrnici by také zůstaly obecné zásady dohledu nad institucemi, které jsou určeny členským

⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

státům a musejí být převzaty a vyžadují rozhodování příslušných orgánů. Ty zahrnují zejména výměnu informací, rozdělení úkolů mezi orgány dohledu domovské a hostitelské země a výkon sankčních pravomocí (který by byl zaveden nově). Směrnice by stále obsahovala ustanovení, která upravují dohled nad institucemi ze strany příslušných orgánů členských států. Tato ustanovení doplňují obecné obezřetnostní požadavky stanovené v nařízení pro instituce o jednotlivé mechanismy, o kterých rozhodují příslušné orgány na základě svého průběžného dohledu nad každou jednotlivou úvěrovou institucí a investičním podnikem. Škála těchto požadavků na dohled by byla stanovena ve směrnici, neboť příslušné orgány by měly mít možnost uplatnit vlastní úsudek v souvislosti s tím, které požadavky by měly být uloženy. Patří sem interní postupy v rámci instituce, které se týkají zejména řízení rizik a požadavků na správu a řízení společnosti, jež jsou zavedeny nově.

5. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ NÁVRHU A POROVNÁNÍ S RÁMCEM BASEL III

Za účelem zajištění vyváženého používání rámce Basel III pro instituce v EU musí Komise zvolit z několika regulačních možností, které jsou vysvětleny v této kapitole.

5.1. Maximální harmonizace (celé nařízení)

Maximální harmonizace je nezbytná, aby bylo možno dosáhnout skutečně jednotného souboru pravidel. Nevhodné nebo nekoordinované přísnější požadavky v jednotlivých členských státech by mohly podkladové expozice a rizika posunout do „stínového“ odvětví bankovníctví nebo z jednoho členského státu EU do jiného.

Posouzení dopadů, která provedl Basilejský výbor a Evropská komise, jsou navíc založena na přijatých konkrétních poměrech kapitálu. Není jisté, jaký by byl potenciální dopad, co se týče nákladů a růstu, v případě vyšších kapitálových požadavků v jednom nebo více členských státech, který by mohla ještě zvýšit snaha o dosažení předního místa v EU.

Pokud bude na úrovni EU zapotřebí stanovit přísnější obezřetnostní požadavky, měly by existovat způsoby, jak podle toho dočasně upravit jednotný soubor pravidel. Komise by mohla přijmout akt v přenesené pravomoci, který by na omezené období zvýšil kapitálové požadavky, rizikové váhy určitých expozic, nebo stanovit přísnější obezřetnostní požadavky na všechny expozice nebo expozice pro jedno nebo více odvětví, regionů nebo členských států, kde je to nezbytné v reakci na změny intenzity mikroobezřetnostních a makroobezřetnostních rizik, která plynou z vývoje trhu poté, co toto nařízení vstoupí v platnost, zejména na základě doporučení nebo stanoviska ESRB.

Tento návrh a související návrh směrnice obsahují již tři možnosti, jak mohou *příslušné orgány* řešit makroobezřetnostní otázky na vnitrostátní úrovni:

- v případě půjčování, které je zajištěno nemovitostí, by členské státy mohly kapitálové požadavky upravovat;
- členské státy by mohly zavádět dodatečné kapitálové požadavky pro jednotlivé instituce nebo skupiny institucí v případech, které jsou odůvodněné konkrétními okolnostmi v rámci tzv. „pilíře 2“;
- členské státy stanoví vyšší proticyklické kapitálové rezervy tak, aby odrážela specifická makroekonomická rizika v daném členském státě. To by ve skutečnosti do značné míry změnilo kapitálové požadavky.

Členské státy by se dále mohly připravit na některá z nových přísnějších pravidel podle rámce Basel III během přechodného období, tj. zavádět je rychleji, než jak stanoví rámec Basel III.

5.2. Definice kapitálu (část druhá)

5.2.1. Odečtení významných podílů v pojišťovacích subjektech a finančních konglomerátech

Rámec Basel III požaduje, aby mezinárodně působící banky od svého kapitálu odečetly významné investice do nekonsolidovaných pojišťoven. Cílem je zajistit, aby si banka nemohla do kapitálu započítávat kapitál, který používá její dceřiná pojišťovací společnost. V případě skupin, které zahrnují velké bankovní nebo investiční podniky a pojišťovny, platí zvláštní pravidla stanovená ve směrnici 2002/87/ES o finančních konglomerátech, která řeší toto „dvojitě započtení“ kapitálu. Směrnice 2002/87/ES vychází z mezinárodně dohodnutých zásad řešení rizik napříč odvětvími. Tento návrh posiluje způsob použití těchto pravidel finančních konglomerátů na skupiny bank a investičních podniků, aby se zajistilo jejich důrazné a jednotné provádění. Veškeré další nezbytné změny bude řešit přezkum směrnice 2002/87/ES, který má být proveden v roce 2012.

5.2.2. Kapitál nejvyšší kvality – kritéria, přechod a zachování právních účinků

V souladu s rámcem Basel III mohou kapitálové nástroje nejvyšší kvality mezinárodně působících bank, které jsou akciovými společnostmi, tvořit pouze „kmenové akcie“ splňující přísná kritéria. Tímto návrhem se provádí přísná kritéria rámce Basel III. Neomezuje právní formu nejkvalitnějšího prvku kapitálu vydávaného institucemi, které mají strukturu akciové společnosti, na kmenové akcie. Definice kmenové akcie se ve vnitrostátním právu obchodních společností liší. Přísná kritéria stanovená v tomto návrhu zajistí, že pouze nástroje nejvyšší kvality by byly uznávány jako nejkvalitnější forma regulativního kapitálu. Podle těchto kritérií by pro tento postup byly způsobilé pouze nástroje, které mají stejně vysokou kvalitu jako kmenové akcie. Za účelem zajištění plné transparentnosti uznaných nástrojů návrh vyžaduje, aby Evropský orgán pro bankovníctví sestavil, vedl a zveřejňoval seznam uznávaných typů nástrojů.

Rámec Basel III poskytuje desetileté přechodné období pro některé nástroje vydávané společnostmi, které nejsou akciovými společnostmi a tato nová pravidla nespĺňují. V souladu se změnami v oblasti kapitálu ve směrnici 2009/111/ES a nutností zajistit konzistentní zacházení s různými právními formami společnosti tento návrh (část desátá hlava I kapitola 2) umožňuje zachování právních účinků také pro nástroje nejvyšší kvality vydávané akciovými společnostmi, které nejsou běžnými akciemi, a příslušné emisní ážio.

Rámec Basel III povoluje, aby nástroje, které nespĺňují nová pravidla a byly vydány před 12. zářím 2010, byly z regulativního kapitálu odstraňovány postupně, aby se zajistil hladký přechod na nová pravidla. To je označováno jako „omezující datum“ pro přechodný režim. Všechny nástroje, které nespĺňují nová pravidla a které jsou vydány po omezujícím datu, by byly z regulativního kapitálu zcela vyloučeny počínaje rokem 2013. Tento návrh stanoví omezující datum na datum přijetí tohoto návrhu Komisí. To je nezbytné, aby se zamezilo provádění požadavků návrhu se zpětnou platností, což by nebylo právně proveditelné.

5.2.3. Vzájemné pojišťovací spolky, družstevní banky a podobné instituce

Rámec Basel III zajistí, aby nová pravidla mohla být uplatněna na kapitálové nástroje nejvyšší kvality společností, které nejsou akciové, tj. vzájemné pojišťovací spolky, družstevní banky a

podobné instituce. Tento návrh upřesňuje použití definice kapitálu uvedené v rámci Basel III na kapitálové nástroje nejvyšší kvality vydávané neakciovými společnostmi.

5.2.4. Menšinový podíl a některé kapitálové nástroje vydávané dceřinými podniky

Menšinový podíl představuje kapitál některých dceřiných podniků, který vlastní minoritní akcionář mimo skupinu. Rámec Basel III uznává menšinový podíl – a určitý regulativní kapitál vydávaný dceřinými podniky – pouze v rozsahu, v jakém jsou tyto dceřiné podniky institucemi (nebo podléhají stejným předpisům) a kapitál je použit ke splnění kapitálových požadavků a nové rezervy na zachování kapitálu, což je nový kapitálový „polštář“, který ukládá nová omezení výplaty dividend a některých kupónů a bonusů. Druhá nová kapitálová rezerva – proticyklická rezerva – představuje důležitý makrobezpečnostní nástroj, který mohou orgány dohledu použít za účelem zmírnění nebo podporu půjčování v různých fázích úvěrového cyklu. Tento návrh stanoví komplexní procesy EU pro koordinaci používání proticyklické rezervy členskými státy. Přístup stanovený v tomto návrhu pro menšinový podíl a určitý ostatní kapitál vydávaný dceřinými podniky uznává proticyklickou rezervu, pokud je použita. Tím je uznán význam rezervy a kapitálu použitého na její splnění a odstraněna potenciální překážka požadované rezervy.

5.2.5. Odpočet některých odložených daňových pohledávek

Odložené daňové pohledávky představují aktivum v rozvaze, které lze použít ke snížení jakéhokoli daňového nákladu v nadcházejícím období. Rámec Basel III stanoví, že některé odložené daňové pohledávky nemusí být odečítány od kapitálu. Tento návrh jasně stanoví, že tyto odložené daňové pohledávky, které zahrnují pohledávky, které se automaticky převádějí na pohledávku vůči státu, když společnost vykazuje ztrátu, by nemusely být odečítány, pokud by byla zajištěna jejich schopnost absorbovat ztráty v případě potřeby.

5.3. Zacházení se specifickými expozicemi (část třetí hlava II kapitola 2)

5.3.1. Zacházení s expozicemi vůči malým a středním podnikům

Podle současných právních předpisů v EU mohou banky těžit z preferenčních rizikových vah, používaných pro expozice vůči malým a středním podnikům. Toto preferenční zacházení zůstává zachováno v rámci Basel III i v návrhu. Výhodnější kapitálové požadavky pro expozice vůči malým a středním podnikům by v první řadě vyžadovaly přezkum mezinárodního rámce Basel. Tato otázka je předmětem doložky o přezkumu v návrhu.

Je zásadní, aby rizikové váhy pro půjčování malým a středním podnikům byly pečlivě posouzeny. Z tohoto důvodu se Evropský orgán pro bankovníctví žádá, aby do 1. září 2012 provedl analýzu stávajících rizikových vah a vypracoval zprávu a zaměřil se při tom na testování možností snížení s přihlédnutím ke scénáři jejich snížení o jednu třetinu v porovnání se stávající situací. V tomto kontextu Komise zamýšlí Evropský parlament a Radu o této analýze informovat a předložila by příslušné legislativní návrhy na přezkum rizikové váhy pro malé a střední podniky.

Komise dále na základě konzultace s Evropským orgánem pro bankovníctví vypracuje do 24 měsíců poté, co toto nařízení vstoupí v platnost, zprávu o půjčování malým a středním podnikům a fyzickým osobám a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě společně s veškerými vhodnými návrhy.

5.3.2. *Zacházení s expozicemi pramenícími z aktivit v oblasti financování obchodu*

Očekává se, že Basilejský výbor pro bankovní dohled do konce roku 2011 dokončí své stanovisko ohledně otázky, zda by měly být stanoveny výhodnější kapitálové požadavky pro financování obchodu. Proto to není uvedeno v tomto návrhu, ale byla do něj zahrnuta doložka o přezkumu, která pojednává o zacházení s těmito expozicemi.

5.4. **Úvěrové riziko protistrany (část třetí hlava II kapitola 6)**

V rámci Basel III budou banky muset mít k dispozici dodatečný kapitál na všechna rizika, která by úvěrová kvalita protistrany mohla zhoršit. Tento návrh by zavedl zmíněný nový kapitálový požadavek. Rámec Basel III však rozeznává ztráty, které banka odepisuje předem s okamžitým dopadem na výsledovku (provedené úvěrové úpravy v ocenění) pouze ve velmi omezeném rozsahu. Na základě zpětné vazby na konzultace, které Komise na toto téma uskutečnila v únoru/březnu 2011, a s podporou valné většiny členských států by tento návrh umožnil bankám používajícím pokročilý přístup k úvěrovému riziku větší, a přesto obezřetné uznávání těchto ztrát, a tak lépe odrážet běžný postup vytváření rezerv pro budoucí ztráty, který praktikuje řada bank v EU.

5.5. **Likvidita (část šestá)**

5.5.1. *Požadavek krytí likviditou*

Komise je pevně odhodlána dosáhnout harmonizovaného požadavku krytí likviditou do roku 2015. Zároveň by měly být brány velmi vážně nejasnosti týkající se možných neúmyslných dopadů a období pozorování rámce Basel III. Následující prvky zajistí zavedení závazného požadavku pouze po provedení vhodného přezkumu:

- prvním krokem je obecný požadavek, aby banky měly k dispozici vhodné krytí likviditou, který začne platit od roku 2013;
- povinnost vykazovat vnitrostátním orgánům prvky, které jsou zapotřebí k ověření, že mají k dispozici dostatečné krytí likviditou, na bázi jednotných formátů výkaznictví, které vypracuje Evropský orgán pro bankovníctví za účelem testování kritérií rámce Basel III;
- pravomoc Komise dále specifikovat požadavek krytí likviditou v souladu se závěry stanovenými na základě období pozorování a mezinárodního vývoje. Pokud by bylo možno se vyvarovat zdlouhavého běžného legislativního postupu (prostřednictvím spolurozhodování), bylo by možno maximálně využít období pozorování a oddálit kalibraci až na konec tohoto období.

Požadavek krytí likviditou bude v rámci skupin úvěrových institucí, investičních podniků nebo obou v zásadě použit na úrovni každé jednotlivé úvěrové instituce nebo investičního podniku. Na rozdíl od poboček, které nemají právní subjektivitu, mají úvěrové instituce nebo investiční podniky platební povinnosti, které mohou za krizových podmínek způsobit odtok likvidních prostředků. Nelze považovat za samozřejmé, že úvěrové instituce nebo investiční podniky získají podporu likvidity od jiných úvěrových institucí nebo investičních podniků, které jsou součástí stejné skupiny, když budou mít problémy s plněním svých platebních povinností. Příslušné orgány budou však mít rovněž možnost za přísných podmínek upustit od uplatňování tohoto požadavku na jednotlivé úvěrové instituce nebo investiční podniky a uložit těmto úvěrovým institucím nebo investičním podnikům konsolidovaný požadavek. Tyto přísné podmínky jsou obsaženy v čl. 7 odst. 1) a zajišťují mezi jiným, že jsou úvěrové

instituce nebo investiční podniky právně vymahatelným způsobem zavázány se vzájemně podporovat a mít reálnou schopnost toto činit.

Aby bylo možno upustit od uplatňování jednotlivých požadavků v případě skupiny úvěrových institucí nebo investičních podniků v několika členských státech, musí se všechny příslušné orgány jednotlivých úvěrových institucí nebo investičních podniků *společně* shodnout na tom, že jsou splněny podmínky pro toto upuštění od uplatňování požadavků. V těchto příhraničních situacích platí kromě podmínek stanovených v čl. 7 odst. 1) také další podmínky stanovené v čl. 7 odst. 2). Tyto další podmínky vyžadují, aby všechny příslušné orgány byly spokojené s řízením likvidity skupiny a s výší likvidity jednotlivých úvěrových institucí nebo investičních podniků skupiny. V případě neshody rozhodne každý příslušný orgán sám o tom, jestli bude pro danou úvěrovou instituci nebo investiční podnik upuštění od uplatňování požadavků použito.

V případě neshody mezi příslušnými orgány existuje další možnost, a sice že EBA bude hrát roli prostředníka. Výsledek mediačního postupu však bude závazný pouze s ohledem na podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1). Jednotlivé příslušné orgány si ponechají poslední slovo s ohledem na podmínky stanovené v čl. 7 odst. 2), tj. s ohledem na přiměřenost řízení likvidity skupiny a s ohledem na přiměřenost likvidity jednotlivých úvěrových institucí nebo investičních podniků.

5.5.2. Požadavek čistého stabilního financování

Komise je pevně odhodlána dosáhnout minimálního standardu pro požadavek čistého stabilního financování do 1. ledna 2018. Jelikož rámec Basel III v tomto ohledu stanoví období pozorování do roku 2018, měl by být dostatek času na vypracování požadavku stabilního financování ve formě návrhu vzniklého postupem spolurozhodování, který schválí Parlament a Rada před koncem období pozorování.

5.6. Pákový efekt (část sedmá)

Pákový poměr představuje nový regulační nástroj v EU. V souladu s rámcem Basel III Komise v tomto stadiu nenavrhuje pákový poměr jako závazný nástroj, ale nejprve jako doplňkový prvek, který mohou orgány dohledu dle vlastního uvážení použít u jednotlivých bank s cílem učinit z něj závaznou (ústřední) míru do roku 2018 na základě náležitého přezkumu a kalibrace. Ohlašovací povinnosti by umožnily provést přezkum a rozhodnutí opírající se o dostatek informací o zavedení této míry jako závazného požadavku v roce 2018. V souladu s rámcem Basel III se navrhuje, aby instituce začaly své pákové poměry zveřejňovat od roku 2015.

5.7. Mezní hodnota rámce Basel I (část třináctá)

Rámec Basel II vyžaduje držení vyššího kapitálu v případě rizikovějších podniků než rámec Basel I. V případě méně rizikových podniků vyžaduje rámec Basel II držení nižšího kapitálu než rámec Basel I. Důvodem je, že rámec Basel II byl vypracován tak, aby byl citlivější vůči riziku než rámec Basel I.

Aby se zabránilo situaci, kdy banky podléhají nevhodně nízkým kapitálovým požadavkům, neumožňuje rámec Basel nižší kapitál než 80 % kapitálu, který by byl požadován v souladu s rámcem Basel I. Tento požadavek pozbyl platnosti na konci roku 2009, nicméně byl znovu zaveden směrnicí 2010/76/ES a platí do konce roku 2011. Na základě prodloužení tohoto požadavku Basilejským výborem pro bankovní dohled v červenci 2009 jej návrh obnovuje až

do roku 2015. Příslušné orgány mohou na základě konzultace EBA upustit od uplatnění mezní hodnoty stanovené v rámci Basel I vůči určité instituci za předpokladu, že jsou splněny všechny požadavky pro použití pokročilých přístupů pro úvěrová a provozní rizika.

6. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

EBA bude hrát důležitou roli při dosahování cílů tohoto nařízení, jelikož návrhy požadují, aby tento orgán vypracoval více než 50 závazných technických norem týkajících se různých politických otázek. Závazné technické normy, které Komise schválí, budou klíčové pro zajištění jednotného provádění ustanovení vysoce technické povahy v celé EU a fungování politik tak, jak bylo zamýšleno. Díky této značné pracovní zátěži bude EBA potřebovat více zdrojů, než má aktuálně k dispozici v kontextu svého zřízení podle nařízení (EU) č. 1093/2010. Další podrobnosti jsou stanovené v připojeném legislativním finančním výkazu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁷,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Deklarace skupiny G20 ze dne 2. dubna 2009⁸ k posílení finančního systému požaduje mezinárodně konzistentní úsilí zaměřené na posílení transparentnosti, odpovědnosti a regulace prostřednictvím zlepšení kvantity a kvality kapitálu v bankovníctví, jakmile bude zajištěna hospodářská obnova. Deklarace rovněž vyzývá k zavedení doplňujícího měřítko, jež není založeno na riziku a pomůže omezit rostoucí využívání páky v bankovníctví, a vytvoření rámce pro větší ochranné rezervy likvidity. V reakci na pravomoc, kterou jí udělila skupina G20, se skupina guvernérů centrálních bank a ministrů financí (GHOS) dohodla na řadě opatření pro posílení regulace bankovního sektoru. Tato opatření schválili vedoucí představitelé skupiny G20 na svém pittsburském summitu konaném 24.–25. září 2009 a byla podrobně stanovena v prosinci 2009. V červenci a září 2010 skupina GHOS vydala dvě další oznámení o návrhu a kalibraci nových opatření a v prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnil konečnou verzi opatření, která je označována jako rámec Basel III.
- (2) Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, již předsedá Jacques de Larosière, vyzvala Evropskou unii k vytvoření harmonizovanějšího souboru finančních nařízení. V kontextu budoucí evropské architektury dohledu Evropská rada na svém zasedání dne 18. a 19. června 2009 rovněž zdůraznila potřebu vytvořit jednotný evropský soubor pravidel, který by se vztahoval na všechny úvěrové instituce a investiční podniky na jednotném trhu.

⁷ Úř. věst. C , , s. .

⁸ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006⁹ o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006¹⁰ o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí („instituce“) byly při několika příležitostech výrazně pozměněny. Mnoho ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES se vztahuje na úvěrové instituce i investiční podniky. Za účelem zajištění soudržného uplatňování uvedených ustanovení by bylo žádoucí spojit tato ustanovení do nové legislativy, která by upravovala jak úvěrové instituce, tak investiční podniky. V zájmu přehlednosti by bylo žádoucí integrovat ustanovení příloh těchto směrnic do normativní části těchto nových právních předpisů.
- (4) Nové právní předpisy by se měly skládat ze dvou různých právních nástrojů – směrnice a tohoto nařízení. Oba právní nástroje by dohromady měly vytvářet právní rámec, kterým se řídí přístup k činnosti, rámec dohledu a obezřetnostní pravidla pro úvěrové instituce a investiční podniky. Toto nařízení je tudíž nutné číst ve spojení se směrnicí.
- (5) Směrnice [vloží OP], založená na čl. 53 odst. 1) Smlouvy o fungování EU, by měla obsahovat ustanovení upravující přístup k činnosti úvěrových institucí a investičních podniků, způsoby jejich řízení a rámec dohledu nad nimi, jako jsou ustanovení upravující udělování povolení k podnikání, nabytí kvalifikovaného podílu, výkon svobody usazování a svobody poskytovat služby, pravomoci orgánů dohledu domovských a hostitelských členských států v tomto ohledu a ustanovení upravující počáteční kapitál a přezkum dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky.
- (6) Toto nařízení by mělo rovněž obsahovat obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce a investiční podniky, které úzce souvisejí s fungováním trhů bankovních a finančních služeb a jejichž účelem je zajistit finanční stabilitu poskytovatelů služeb na těchto trzích i vysokou úroveň ochrany investorů a vkladatelů. Cílem tohoto přímo použitelného právního aktu je rozhodujícím způsobem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, a proto by měl vycházet z ustanovení článku 114 Smlouvy o fungování EU vykládaného podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.
- (7) Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, přestože do určité míry harmonizují pravidla členských států v oblasti obezřetnostního dohledu, zahrnují velký počet možností a diskrečních pravomocí a členské státy stále mohou stanovovat přísnější pravidla, než jaká stanoví tyto směrnice. Díky tomu vznikají rozdíly mezi vnitrostátními pravidly, a to do takové míry, že omezují základní svobody, a tak mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu a výrazným způsobem narušují hospodářskou soutěž. Tyto rozdíly ohrožují zejména přeshraniční poskytování služeb a usazování v jiných členských státech, jelikož operátoři musí pokaždé brát v úvahu jiná pravidla a dodržovat je, pokud podnikají v jiném členském státě. Kromě toho úvěrové instituce a investiční podniky povolené v různých členských státech často podléhají různým požadavkům, což výrazným způsobem narušuje hospodářskou soutěž. Nestejnorodý vývoj vnitrostátních právních úprav vytváří potenciální i skutečné překážky pro řádné fungování vnitřního trhu kvůli nerovným podmínkám pro činnost a obtíže pro úvěrové

⁹ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁰ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

instituce a investiční podniky, které působí v různých právních systémech v rámci Unie.

- (8) Za účelem odstranění zbývajících překážek pro obchod a výrazného narušení hospodářské soutěže způsobeného rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy a za účelem prevence vzniku jakýchkoli případných překážek pro obchod a výrazného narušení hospodářské soutěže je tudíž nezbytné přijmout nařízení, které stanoví jednotná pravidla, která se použijí ve všech členských státech.
- (9) Sestavení obezřetnostních požadavků do podoby nařízení by zajistilo, že tyto požadavky pro ně budou přímo použitelné. To by zamezilo existenci odlišných vnitrostátních požadavků v důsledku provádění směrnice, a tak zajistí jednotné podmínky. Toto nařízení by vyžadovalo, aby instituce dodržovaly stejná pravidla v celé Unii, což současně posílí důvěru ve stabilitu úvěrových institucí a investičních podniků, zejména v období krize. Nařízení by rovněž zjednodušilo složitou regulaci a snížilo náklady podniků na plnění požadavků, zejména v případě úvěrových institucí a investičních podniků, které podnikají na přeshraniční bázi, a přispělo k eliminaci narušení hospodářské soutěže. S ohledem na příznačnost trhů s nemovitostmi, pro které jsou charakteristické rozdíly v oblasti hospodářského vývoje a právních systémů, jež jsou specifické pro jednotlivé členské státy, regiony nebo místní oblasti, by měly příslušné orgány mít možnost stanovit vyšší rizikové váhy nebo uplatňovat přísnější kritéria na základě historických dat o selhání a očekávaného vývoje trhu vůči expozicím zajištěným zástavním právem k nemovitostem v určitých oblastech.
- (10) Členské státy by měly mít pravomoc zachovat nebo zavádět vnitrostátní předpisy v případech, kdy toto nařízení neposkytuje jednotná pravidla, za předpokladu, že tyto vnitrostátní předpisy nejsou v rozporu s právními předpisy Unie ani nenarušují jejich uplatňování.
- (11) Pokud členské státy přijmou pokyny, které mají obecný význam, zejména v oblastech, kde Komise ještě nepřijala návrh technických norem, nesmějí být tyto pokyny v rozporu s právními předpisy Unie, ani narušovat jejich uplatňování.
- (12) Toto nařízení nebrání členským státům v kladení ekvivalentních požadavků na podniky, které nespádají do jeho rozsahu.
- (13) Obecné obezřetnostní požadavky stanovené v nařízení doplňují jednotlivé mechanismy, o kterých rozhodují příslušné orgány v důsledku svého průběžného dohledu nad každou jednotlivou úvěrovou institucí a investičním podnikem. Škála těchto požadavků na dohled by měla být stanovena ve směrnici, neboť příslušné orgány by měly mít možnost uplatnit vlastní úsudek v souvislosti s tím, které požadavky by měly být uloženy.
- (14) Toto nařízení by nemělo mít vliv na schopnost příslušných orgánů ukládat specifické požadavky v rámci procesu dohledu a hodnocení, který stanoví směrnice [vloží OP], jež by měly být uzpůsobeny konkrétnímu rizikovému profilu úvěrových institucí a investičních podniků.
- (15) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu¹¹ byl zřízen Evropský orgán pro

¹¹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

bankovníctví (EBA). Uvedené nařízení se zaměřuje na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu a posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně.

- (16) Nařízení (EU) č. 1093/2010 vyžaduje, aby EBA jednal v rámci rozsahu směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES. EBA je rovněž povinen jednat v oblasti činností úvěrových institucí a investičních podniků v souvislosti s otázkami, které nejsou přímo upraveny těmito směrnicemi, za předpokladu, že je toto jednání nezbytné pro zajištění efektivního a jednotného uplatňování těchto aktů. Toto nařízení by mělo zohlednit roli a funkci EBA a umožnit mu vykonávání jeho pravomocí, které toto nařízení stanoví.
- (17) Úvěrové instituce a investiční podniky musí podléhat rovnocenným finančním požadavkům, aby byly zajištěny rovnocenné záruky pro vkladatele a rovnocenné podmínky hospodářské soutěže pro srovnatelné skupiny úvěrových institucí a investičních podniků.
- (18) Vzhledem k tomu, že úvěrové instituce a investiční podniky vstupují na vnitřním trhu do přímé hospodářské soutěže, měly by být podmínky dohledu rovnocenné v celé Unii.
- (19) Bude-li v rámci dohledu třeba určit výši konsolidovaného kapitálu skupiny úvěrových institucí a investičních podniků, měl by se výpočet provést v souladu s tímto nařízením.
- (20) V souladu s tímto nařízením se kapitálové požadavky uplatní na individuálním a konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neuplatňují dohled na individuálním základě v případech, kde to považují za vhodné. Individuální, konsolidovaný a přeshraniční konsolidovaný dohled představují užitečné nástroje při kontrole úvěrových institucí a investičních podniků.
- (21) Pro zajištění odpovídající platební schopnosti úvěrových institucí a investičních podniků uvnitř skupiny je nutné, aby se kapitálové požadavky uplatňovaly na základě konsolidované finanční situace institucí skupiny. Aby byl kapitál vhodně rozložen uvnitř skupiny a aby byl v případě potřeby dostupný na ochranu úspor, měly by kapitálové požadavky platit pro jednotlivé úvěrové instituce a investiční podniky skupiny, pokud nelze tohoto cíle účinně dosáhnout jiným způsobem.
- (22) Přesná účetní technika, jež má být použita pro výpočet kapitálu, jeho přiměřenosti rizikům, kterým jsou úvěrové instituce nebo investiční podnik vystaveny, a pro hodnocení soustředění expozice, by měla brát zřetel na ustanovení směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí¹², jež obsahuje některé úpravy sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách¹³, nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů¹⁴ podle toho, kterým z těchto předpisů se řídí účetnictví úvěrových institucí a investičních podniků podle vnitrostátního práva.

¹² Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

¹³ Úř. věst. L 193, 18.07.1983, s. 1.

¹⁴ Úř. věst. L 243, 11.09.2002, s. 1.

- (23) Pro účely zajištění přiměřené platební schopnosti je důležité stanovit kapitálové požadavky, které oceňují aktiva a podrozvahové položky podle stupně rizika.
- (24) Dne 26. června 2004 schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled rámcovou dohodu o mezinárodní konvergenci měření kapitálu a kapitálových požadavků („rámec Basel II“). Ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, která toto nařízení přejala, tvoří ekvivalent k ustanovením basilejské rámcové dohody II. Začleněním doplňkových aspektů rámce Basel III tudíž toto nařízení tvoří ekvivalent k ustanovením rámce Basel II a III.
- (25) Je nutné přihlídnout k různorodosti úvěrových institucí a investičních podniků v Unii tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu kapitálových požadavků na krytí úvěrového rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a vyžadovat různé stupně propracovanosti. Skutečnost, že se úvěrovým institucím a investičním podnikům poskytne možnost využít externí ratingy a vlastní odhady jednotlivých parametrů úvěrového rizika, významně zlepšuje citlivost vůči riziku a obezřetnost pravidel úvěrového rizika. Úvěrovým institucím a investičním podnikům by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k přijetí přístupů citlivějších vůči riziku. Při vytváření odhadů potřebných k uplatnění přístupů k úvěrovému riziku podle tohoto nařízení by úvěrové instituce a investiční podniky měly zlepšit své procesy měření a řízení úvěrového rizika za účelem zpřístupnění metod určování regulativních kapitálových požadavků, jež by odrážely propracovanost postupů jednotlivých úvěrových institucí a investičních podniků. V tomto ohledu by zpracování údajů v souvislosti se vznikem a řízením expozic vůči zákazníkům mělo zahrnovat rozvoj a ověřování řízení úvěrového rizika a systémů měření. Tím bude uspokojen nejen legitimní zájem úvěrových institucí a investičních podniků, ale také účel tohoto nařízení, totiž využívání lepších metod měření a řízení rizika a rovněž jejich použití pro účely regulace kapitálu.
- (26) Kapitálové požadavky by měly být přiměřené rizikům, na jejichž krytí jsou určeny. Mělo by se v nich odrážet zejména snížení úrovně rizika dané vysokým počtem relativně malých expozic.
- (27) V souladu s rozhodnutím Basilejského výboru pro bankovní dohled, které dne 10. ledna 2011 schválila skupina GHOS, všechny další nástroje tier 1 a tier 2 instituce by měly být zcela a trvale odepisovány nebo zcela převáděny na kmenový kapitál tier 1 v okamžiku neživotaschopnosti instituce.
- (28) Toto nařízení respektuje zásadu přiměřenosti, protože bere v úvahu zvláště rozdíly mezi úvěrovými institucemi a investičními podniky se zřetelem na jejich velikost, rozsah prováděných operací a činností. Respektování zásady přiměřenosti rovněž znamená, že se pro retailové expozice uznávají co možná nejjednodušší ratingové postupy také v přístupu založeném na interním ratingu (IRB).
- (29) Skutečnost, že se toto nařízení neustále vyvíjí, umožňuje úvěrovým institucím a investičním podnikům vybrat si ze tří přístupů v různé míře složitosti. S cílem umožnit zejména malým úvěrovým institucím a investičním podnikům, aby se mohly rozhodnout pro přístup založený na interním ratingu, který citlivěji diagnostikuje rizika, by měla být příslušná ustanovení vykládána tak, že klasifikace expozic zahrnuje veškeré expozice, které jsou jim – přímo či nepřímo – postaveny na roveň v celém tomto nařízení. Obecným pravidlem je, že by příslušné orgány neměly dávat přednost některému z těchto tří přístupů, pokud jde o postup dohledu, tj. úvěrové instituce

a investiční podniky provozující činnost na základě standardizovaného přístupu by neměly pouze z tohoto důvodu podléhat přísnějšímu dohledu.

- (30) Měly by se ve větší míře uznávat techniky snižování úvěrového rizika, a to v rámci pravidel, která zajistí, že platební schopnost nebude ohrožena nesprávným uznáváním. Obvyklé bankovní zajištění ke snižování úvěrových rizik, které je již uplatňováno v jednotlivých členských státech, by se mělo, kdykoliv je to možné, uznávat ve standardizovaném přístupu, ale také v jiných přístupech.
- (31) Pro řádné zohlednění a snižování rizik v důsledku sekuritizační či investiční činnosti úvěrové instituce a investičního podniku je v kapitálových požadavcích pro úvěrové instituce a investiční podniky nutné stanovit pravidla obezřetnostního a vůči riziku citlivého posuzování takové činnosti a takových investic.
- (32) Operační riziko představuje pro úvěrové instituce a investiční podniky významné riziko, a proto musí být kryto kapitálem. Je nutné přihlídnout k různorodosti úvěrových institucí a investičních podniků v Unii tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu požadavků na krytí operačního rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a vyžadovat různý stupeň propracovanosti. Úvěrovým institucím a investičním podnikům by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k přijetí přístupů citlivějších vůči riziku. Vzhledem k tomu, že techniky měření a řízení operačního rizika byly vypracovány teprve v poslední době, měla by se pravidla průběžně přezkoumávat, popřípadě aktualizovat, přičemž by se měl brát ohled i na náklady různých linií podnikání a na uznávání technik snižování rizika. Zvláštní pozornost u jednoduchých přístupů pro výpočet kapitálových požadavků na krytí operačního rizika by se měla věnovat zohlednění pojištění.
- (33) Sledování a kontrola expozic úvěrové instituce by měly být nedílnou součástí dohledu nad ní. Přílišné soustředění expozic na jednoho klienta nebo jednu ekonomicky spjatou skupinu klientů totiž může způsobit nepřijatelné riziko ztráty. Takovou situaci lze hodnotit tak, že je na újmu platební schopnosti úvěrové instituce.
- (34) Při zjišťování existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, a tedy expozic představujících jediné riziko, je rovněž důležité brát v úvahu rizika plynoucí ze společného zdroje významného financování poskytovaného danou úvěrovou institucí či investičním podnikem samým, jejich finanční skupinou nebo jejich ekonomicky spjatými stranami.
- (35) Vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby se výpočet hodnoty expozice prováděl na základě výpočtu pro účely kapitálových požadavků, je vhodné přijmout pravidla sledování velkých expozic bez použití rizikových vah nebo stupňů rizika. Navíc byly techniky snižování úvěrového rizika používány v režimu platební schopnosti navrženy s předpokladem dobře diverzifikovaného úvěrového rizika. V případě velké expozice, u které jde o koncentraci rizika vůči jediné protistraně, není úvěrové riziko dobře diverzifikované. Účinky uvedených technik by proto měly podléhat obezřetnostním ochranným opatřením. V této souvislosti je nutné zajistit efektivní vymáhání úvěrového zajištění pro účely velkých expozic.
- (36) Vzhledem k tomu, že ztráta vzniklá z expozice vůči úvěrové instituci nebo investičnímu podniku může být stejně vážná jako ztráta plynoucí z jakékoli jiné expozice, je nutné na takové expozice nahlížet jako na jakékoli jiné expozice a jako takové je také vykazovat. Pro zmírnění nepřiměřeného dopadu tohoto přístupu na

menší instituce bylo nicméně zavedeno alternativní kvantitativní omezení. Kromě toho platí výjimka pro velmi krátkodobé expozice spojené se službami pro klienty, které spočívají v provádění plateb, zúčtování, vypořádání a úschově, s cílem usnadnit řádné fungování finančních trhů a související infrastruktury. Tyto služby zahrnují například hotovostní zúčtování a vypořádání a podobné činnosti pro usnadnění vypořádání. K souvisejícím rizikům patří expozice, které nebylo možno předvídat, a které proto úvěrová instituce plně nekontroluje, mimo jiné bilance mezibankovních účtů vyplývající z plateb klientů, včetně připsaných či odepsaných poplatků a úroků, a další platby za služby pro klienty, stejně jako vydaný či přijatý kolaterál.

- (37) Je důležité odstranit nesoulad mezi zájmy podniků, které „maskují“ úvěry za obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje (původci nebo sponzoři), a podniků, které do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují (investoři). Je rovněž důležité, aby zájmy původců nebo sponzorů byly sladěny se zájmy investorů. Za tímto účelem by si původce nebo sponzor měl ponechat významný podíl na podkladových aktivech. Proto je důležité, aby si původci nebo sponzoři u dotčených úvěrů ponechali expozici vůči riziku. Obecně by mělo platit, že sekuritizace by neměla být strukturována způsobem, který umožní vyhnout se splnění požadavku na zachování expozice, zejména prostřednictvím struktury poplatků či prémie nebo obojího. Toto zachování expozice by mělo být možno použít ve všech situacích, kdy lze uplatnit ekonomickou podstatu sekuritizace bez ohledu na to, jaké právní struktury nebo nástroje jsou použity pro získání této ekonomické podstaty. Zejména v případech, kdy je úvěrové riziko převedeno sekuritizací, by investoři měli přijímat rozhodnutí pouze po provedení náležité hloubkové kontroly, pro niž potřebují přiměřené informace o sekuritizaci.
- (38) Požadavky na ponechání rizika by neměly být uplatňovány vícenásobně. U sekuritizace postačuje, aby se požadavek vztahoval pouze na původce nebo na sponzora nebo na původního věřitele. Pokud sekuritizace obsahuje jiné sekuritizace jako podkladové transakce, uplatní se požadavek ponechání expozice pouze na sekuritizaci, která je předmětem investice. Požadavek ponechání expozice by se neměl vztahovat na nakoupené pohledávky vzniklé z činnosti podniku, které jsou převedeny, nebo prodány za sníženou cenu za účelem financování této činnosti. Příslušné orgány by měly uplatňovat rizikovou váhu v souvislosti s nesplněním povinnosti provádět hloubkovou kontrolu a řídit rizika, pokud jde o sekuritizaci v případě závažnějších porušení politik a postupů, které jsou relevantní pro analýzu podkladových rizik.
- (39) Za účelem řádného posouzení rizik vznikajících ze sekuritizovaných expozic u obchodního i investičního portfolia by měla být prováděna hloubková kontrola. Povinnost provádět hloubkovou kontrolu by navíc měla být přiměřená. Postupy hloubkové kontroly by měly přispívat ke zvyšování vzájemné důvěry mezi původci, sponzory a investory. Je proto žádoucí, aby byly řádně zveřejněny podstatné informace týkající se těchto postupů.
- (40) V případech, kdy úvěrová instituce nebo investiční podnik vytvoří expozici vůči vlastnímu mateřskému podniku nebo vůči jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku, je zapotřebí zvláštní obezřetnosti. Řízení expozice úvěrových institucí a investičních podniků by se mělo uskutečňovat zcela samostatně a v souladu se zásadami řádné správy bez ohledu na jakékoliv jiné okolnosti. V oblasti velkých expozic by měly být stanoveny zvláštní normy, včetně přísnějších omezení, pro expozici úvěrové instituce vůči vlastní skupině. Takové normy se však nemusí použít, je-li mateřským podnikem finanční holdingová společnost nebo úvěrová instituce,

nebo jsou-li jinými dceřinými podniky buď úvěrové či finanční instituce nebo podniky pomocných služeb, pokud se na všechny podniky vztahuje dohled nad úvěrovou institucí na konsolidovaném základě.

- (41) Vzhledem k tomu, že pravidla týkající se kapitálových požadavků jsou citlivá vůči riziku, je žádoucí průběžně přezkoumávat, zda mají významný dopad na hospodářský cyklus. Komise s přihlédnutím k příspěvku Evropské centrální banky by měla o těchto tématech podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.
- (42) Kapitálové požadavky na obchodníky s komoditami, včetně těch obchodníků, kteří jsou v současné době vyňati z působnosti směrnice 2004/39/ES, by měly být přezkoumány.
- (43) Liberalizace trhů s plynem a elektřinou je z hospodářského i politického hlediska důležitým cílem Unie. Kapitálové požadavky a další obezřetnostní pravidla, které mají být použity na podniky působící na těchto trzích, musí být proto přiměřené a neměly by neoprávněně bránit uskutečnění liberalizace. Tento cíl by měl být zohledněn zejména při provádění přezkumu tohoto nařízení.
- (44) Úvěrové instituce a investiční podniky, které investují do resekuritizací, by měly postupovat s náležitou péčí i ve věci podkladových sekuritizací a nesekuritizovaných expozic, které jsou základem výsledných resekuritizací. Úvěrové instituce a investiční podniky by měly posoudit, zda expozice v rámci programů obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP) představují resekuritizované expozice, včetně expozic v rámci programů s přednostními tranšemi obsahujícími samostatná seskupení celých úvěrů, z nichž žádný nepředstavuje sekuritizovanou či resekuritizovanou expozici, a u nichž ochranu jednotlivých investic před první ztrátou poskytuje subjekt prodávající úvěry. Ve druhém ze zmíněných případů by likviditní facilita příslušného seskupení většinou neměla být považována za resekuritizovanou expozici, neboť tato facilita představuje tranši jediného seskupení aktiv (tj. příslušného seskupení celých úvěrů), jež neobsahuje žádné sekuritizované expozice. Oproti tomu úvěrové posílení v rámci celého programu, které by se vztahovalo pouze na některé ze ztrát přesahující ochranu poskytovanou prodávajícím napříč jednotlivými seskupeními, by většinou představovalo tranšování rizika seskupení skládajícího se z většího počtu aktiv a obsahujícího alespoň jednu sekuritizovanou expozici, a bylo by tudíž resekuritizovanou expozicí. Avšak v případě, že je tento program plně financován pomocí jediného druhu obchodního cenného papíru a pokud úvěrové posílení v rámci celého programu nepředstavuje resekuritizaci nebo pokud je obchodní cenný papír plně podporován sponzorující úvěrovou institucí nebo investičním podnikem, v důsledku čehož je investor do obchodního cenného papíru fakticky vystaven riziku selhání sponzora místo riziku spojenému s podkladovým seskupením či podkladovými aktivy, pak by tento obchodní cenný papír neměl být obecně považován za resekuritizovanou expozici.
- (45) Ustanovení o obezřetném oceňování pro obchodní portfolio by měla platit pro všechny nástroje oceňované reálnou hodnotou v obchodním i investičním portfolio úvěrových institucí a investičních podniků. Mělo by být vyjasněno, že pokud by uplatnění obezřetného oceňování vedlo k nižší zůstatkové hodnotě, než jaká byla původně evidována v účetnictví, měla by být absolutní hodnota rozdílu odečtena od kapitálu.
- (46) Úvěrové instituce a investiční podniky by měly mít možnost volby, zda u sekuritizovaných pozic, jež podle tohoto nařízení obdrží rizikovou váhu 1 250 %,

použijí kapitálový požadavek, nebo je odečtou od položek kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na to, zda jsou pozice součástí obchodního či investičního portfolia.

- (47) Instituce, které jsou původci nebo sponzory, by neměly mít možnost obcházet zákaz skryté podpory využitím svých obchodních portfolií k poskytnutí takové podpory.
- (48) Směrnice 2006/48/ES zavedla preferenční rizikovou váhu v rámci standardizovaného přístupu pro expozice vůči malým nebo středním podnikům nebo fyzickým osobám a možnost, aby instituce používaly přístupy založené na interním ratingu, v jejichž rámci samy určí rizikovou váhu, odrážející vhodnost jejich vlastních kritérií upisování. Preferenční rizikové váhy by měly být stanoveny i v tomto nařízení. Možné klady snížení rizikových vah nebo rozšíření jejich uplatňování na více expozic by měly být přezkoumány do 24 měsíců od okamžiku, kdy nařízení vstoupí v platnost. Tento přezkum by měl vycházet z důkazů a přihlídnout ke spolehlivým údajům o úvěrových ztrátách z expozic vůči malým nebo středně velkým podnikům nebo fyzickým osobám v průběhu celého hospodářského cyklu. Pozornost je zapotřebí věnovat také dopadu na půjčování spotřebitelům v kontextu tohoto přezkumu.
- (49) Aniž jsou dotčena zpřístupňování údajů výslovně požadovaná tímto nařízením, cílem požadavků na zpřístupnění by mělo být poskytnout účastníkům trhu přesné a komplexní informace ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí. Úvěrové instituce a investiční podniky by proto měly být povinny zpřístupňovat doplňující informace výslovně uvedené v tomto nařízení, pokud je takové zpřístupnění nezbytné k naplnění uvedeného cíle.
- (50) Pokud externí rating sekuritizované pozice zahrnuje účinek zajištění úvěrového rizika poskytovaného investiční institucí samotnou, neměla by mít daná instituce možnost získat prospěch z nižší rizikové váhy vyplývající z tohoto zajištění rizika. Nemělo by dojít k odpočtu sekuritizace od kapitálu, existují-li jiné způsoby určení rizikové váhy v souladu se skutečným rizikem pozice, které neberou takové zajištění úvěrového rizika v úvahu.
- (51) Vzhledem k nedávným špatným výsledkům by standardy interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků souvisejících s tržním rizikem měly být zpřísněny. Zejména je třeba doplnit jejich způsob zachycování rizik, pokud jde o úvěrová rizika v obchodním portfoliu. Kromě toho by kapitálové požadavky měly obsahovat složku odpovídající stresovým podmínkám, která by kapitálové požadavky zpřísnila s ohledem na zhoršující se podmínky na trhu a omezila procyklický potenciál. Úvěrové instituce a investiční podniky by měly také provést reverzní zátěžové testy, aby vyzkoušely, které scénáře by mohly ohrozit životaschopnost instituce, s výjimkou případu, kdy mohou prokázat, že takový test je zbytečný. Vzhledem k nedávným konkrétním obtížím, které vznikly při zacházení se sekuritizovanými pozicemi pomocí přístupů založených na interních modelech, by měla být možnost úvěrových institucí a investičních podniků modelovat rizika sekuritizace v obchodním portfoliu omezena a automaticky by měl být pro sekuritizované pozice v obchodním portfoliu povinný standardizovaný kapitálový požadavek.
- (52) Toto nařízení stanoví omezené výjimky pro některé činnosti obchodování s korelací, podle kterých může instituci její orgán dohledu povolit vypočítat komplexní rizikový kapitálový požadavek za předpokladu, že budou dodrženy přísné požadavky. V takových případech by tyto činnosti instituce měly podléhat kapitálovému požadavku rovnajícímu se buď kapitálovému požadavku vypočtenému v souladu

s vnitřním postupem, nebo 8 % kapitálového požadavku ke specifickému riziku vypočtenému v souladu se standardizovanou metodou podle toho, který je vyšší. Tyto expozice by neměly podléhat požadavku k dodatečnému riziku, nýbrž by měly být začleněny do měření hodnoty v riziku a do měření stresové hodnoty v riziku

- (53) S přihlédnutím k povaze a objemu neočekávaných ztrát, které úvěrové instituce a investiční podniky během finanční a hospodářské krize utrpěly, je nezbytné dále zlepšovat kvalitu a harmonizaci kapitálu, který musí mít úvěrové instituce a investiční podniky k dispozici. To by mělo zahrnovat zavedení nové definice základních prvků kapitálu, který je k dispozici pro absorpci neočekávaných ztrát v okamžiku, kdy nastanou, vylepšení definice hybridního kapitálu a jednotné změny obezřetnostního dohledu nad kapitálem. Je rovněž zapotřebí výrazně navýšit úroveň kapitálu, včetně nových kapitálových ukazatelů se zaměřením na základní prvky kapitálu, který je k dispozici pro absorpci neočekávaných ztrát v okamžiku, kdy nastanou.
- (54) Za účelem posílení tržní disciplíny a finanční stability je nezbytné zavést podrobnější požadavky na zpřístupňování formy a povahy regulativního kapitálu a změny obezřetnostního dohledu učiněné proto, aby se zajistilo, že investoři a vkladatelé jsou dostatečně dobře informováni o solventnosti úvěrových institucí a investičních podniků.
- (55) Měla by být zavedena nová definice kapitálových a regulativních kapitálových požadavků způsobem, který zohledňuje skutečnost, že existují rozdílné vnitrostátní výchozí body a okolnosti, přičemž úvodní odchylky nových norem by se měly během přechodného období odstranit. Za účelem zajištění řádné kontinuity úrovně kapitálu budou existující kapitálové injekce poskytované veřejným sektorem zachovány po dobu přechodného období.
- (56) Směrnice 2006/48/ES vyžadovala, aby úvěrové instituce měly do 31. prosince 2011 k dispozici kapitál, který je vyšší nebo se rovná stanoveným minimálním částkám. Vzhledem k současné situaci v bankovním sektoru a k prodloužení přechodných ustanovení týkajících se kapitálu přijatých Basilejským výborem pro bankovní dohled je vhodné na omezenou dobu znovu zavést spodní hranici, dokud nebudou zavedeny dostatečné výše kapitálu v souladu s přechodnými ustanoveními o kapitálu podle tohoto nařízení, která budou postupně zaváděna v letech 2013 až 2019. **V případě skupin, které zahrnují velké bankovní nebo investiční podniky a pojišťovny, platí zvláštní pravidla stanovená ve směrnici 2002/87/ES o finančních konglomerátech, která řeší toto „dvojitě započtení“ kapitálu. Směrnice 2002/87/ES vychází z mezinárodně dohodnutých zásad řešení rizik napříč odvětvími. Tento návrh posiluje způsob použití těchto pravidel finančních konglomerátů na skupiny bank a investičních podniků, aby se zajistilo jejich silnější a jednotnější provádění. Veškeré další nezbytné změny bude řešit přezkum směrnice 2002/87/ES, který má být proveden v roce 2012.**
- (57) Finanční krize zdůraznila, že úvěrové instituce a investiční podniky výrazně podcenily úroveň úvěrového rizika protistrany související s mimoburzovními (OTC) deriváty. To podnítilo vedoucí představitele skupiny G20, kteří v září 2009 vyzvali k tomu, aby bylo více OTC derivátů zúčtováváno prostřednictvím centrální protistrany. Zároveň vyžadovali, aby OTC deriváty, které nemohou být zúčtovány centrálně, podléhaly vyšším kapitálovým požadavkům, aby se řádně zohlednila vyšší rizika s nimi spojená.

- (58) Na základě výzvy vedoucích představitelů skupiny G20 Basilejský výbor pro bankovní dohled podstatným způsobem změnil režim úvěrového rizika protistrany v rámci Basel III. Očekává se, že rámec Basel III výrazně navýší kapitálové požadavky související s OTC deriváty a financováním cenných papírů prováděným úvěrovými institucemi a investičními podniky a vytvoří důležité pobídky pro úvěrové instituce a investiční podniky pro využívání centrální protistrany. Dále se očekává, že rámec Basel III poskytne pobídky pro posílení řízení rizika pro úvěrové expozice protistrany a zreviduje stávající režim pro řešení expozic úvěrového rizika protistrany vůči centrálním protistranám.
- (59) Instituce by měly mít k dispozici dodatečný kapitál v důsledku rizika úprav v úvěrovém ocenění plynoucím z OTC derivátů. Instituce by rovněž měly při výpočtu kapitálových požadavků pro úvěrové riziko protistrany, které pramení z OTC derivátů a transakcí pro financování cenných papírů vůči některým finančním institucím, používat vyšší korelaci. Úvěrové instituce a investiční podniky by rovněž měly výrazně zlepšit měření a řízení úvěrového rizika protistrany prostřednictvím lepšího ošetření rizik pozitivní korelace, protistran využívajících ve velké míře pákového efektu a kolaterálu, společně se souvisejícím posílením v oblastech zpětného a zátěžového testování.
- (60) Obchodní expozice vůči centrálním protistranám obvykle využívají mnohostranného vzájemného započtení a mechanismu sdílení ztrát, jež poskytují centrální protistrany. Díky tomu je s nimi spojeno velmi nízké úvěrové riziko protistrany, a proto by měly podléhat velmi nízkým kapitálovým požadavkům. Tento požadavek by měl být zároveň kladný, aby se zajistilo, že úvěrové instituce a investiční podniky budou sledovat a monitorovat expozice vůči centrálním protistranám v rámci řádného řízení rizik a uvědomí si, že ani obchodní expozice vůči centrálním protistranám nejsou bezrizikové.
- (61) Fond centrální protistrany pro riziko selhání představuje mechanismus, který umožňuje sdílení (sloučení prostředků) ztrát mezi zúčtujícími členy centrální protistrany. Použije se v případě, že jsou ztráty, které utrpěla centrální protistrana po selhání zúčtujícího člena, větší než marže a příspěvky zúčtujícího člena do fondu pro riziko selhání a jakákoli jiná obrana, kterou může centrální protistrana použít před tím, než využije příspěvků zbývajících zúčtujících členů do fondu pro riziko selhání. V souvislosti s tím je riziko ztráty spojené s expozicí z příspěvků fondu pro riziko selhání vyšší než riziko spojené s obchodními expozicemi. A proto by tento typ expozic měl podléhat vyššímu kapitálovému požadavku.
- (62) „Hypotetický kapitál“ centrální protistrany by měl představovat veličinu, která je zapotřebí pro stanovení kapitálového požadavku pro expozice zúčtujícího člena na základě jeho příspěvků do fondu centrální protistrany pro riziko selhání. Neměl by být vnímán jinak. Zejména by neměl být vnímán jako výše kapitálu, který je centrální protistrana povinna mít k dispozici na základě požadavku příslušného orgánu.
- (63) Přezkum ošetření úvěrového rizika protistrany, a zejména zavedení vyšších kapitálových požadavků pro dvoustranné smlouvy o derivátech za účelem zohlednění vyššího rizika, které tyto smlouvy představují pro finanční systém, je nedílnou součástí úsilí Komise zajistit efektivní, bezpečné a zdravé derivátové trhy. Toto

nařízení tudíž doplňuje návrh Komise o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ze dne 15. září 2010¹⁵.

- (64) Roky, které předcházely finanční krizi, byly charakteristické nadměrným nárůstem expozic úvěrových institucí a investičních podniků ve vztahu k jejich kapitálu (pákový efekt). Během finanční krize byly finanční instituce a investiční podniky donuceny v důsledku ztrát a nedostatku finančních prostředků v krátké době významným způsobem snížit své zadlužení. To zesílilo tlaky na snížení cen aktiv, a tím vznikly úvěrovým institucím i investičním podnikům další ztráty, což následně vedlo k dalšímu snížení jejich kapitálu. V konečném důsledku tato negativní spirála způsobila snížení dostupnosti úvěrů pro reálnou ekonomiku a hlubší a delší krizi.
- (65) Kapitálové požadavky vycházející z rizik jsou zásadní pro zajištění dostatečného kapitálu pro krytí neočekávaných ztrát. Nicméně krize ukázala, že jen tyto požadavky nestačí, aby zabránily úvěrovým institucím a investičním podnikům, aby podstupovaly nadměrné a neudržitelné pákové riziko.
- (66) V září 2009 se vedoucí představitelé skupiny G20 zavázali k vytvoření mezinárodně dohodnutých pravidel, aby odradili od nadměrného pákového efektu. Za tímto účelem podpořili zavedení pákového poměru jako doplňujícího měřítka pro rámec Basel II.
- (67) V prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnil pokyny, kterými se stanoví metodika výpočtu pákového poměru. Tato pravidla předpokládají období pozorování, které bude probíhat od 1. ledna 2013 do 1. ledna 2017 a během něhož bude monitorován pákový poměr, jeho složky a chování ve vztahu k požadavku založenému na riziku. Na základě výsledků období pozorování Basilejský výbor pro bankovní dohled v první polovině roku 2017 učiní případně konečné úpravy definice a kalibrace pákového poměru, aby z něj mohlo být od 1. ledna 2018 učiněno závazné měřítko na základě náležitého přezkumu a kalibrace. Pokyny Basilejského výboru pro bankovní dohled rovněž předpokládají zpřístupňování informací o pákové poměru a jeho složkách od 1. ledna 2015.
- (68) Pákový poměr představuje nový nástroj pro regulaci a dohled, který má Unie k dispozici. V souladu s mezinárodními dohodami by měl být nejprve zaveden jako doplňkový prvek, který mohou příslušné orgány dle vlastního uvážení uplatňovat na jednotlivé instituce. Ohlašovací povinnosti institucí by umožnily řádný přezkum a kalibraci, aby se od 1. ledna 2018 mohl stát závaznou mírou.
- (69) Při přezkoumávání dopadu pákového poměru na různé obchodní modely by měla být věnována pozornost zejména obchodním modelům, které jsou považovány za modely s malou mírou rizika, jako jsou hypoteční úvěry a specializované úvěry u regionálních vlád, místních orgánů nebo subjektů veřejného sektoru.
- (70) Aby bylo možno přezkum provést, měly by úvěrové instituce a investiční podniky v průběhu období pozorování v rámci interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti monitorovat úroveň a změny pákového poměru i pákové riziko. Tento monitoring by měl být součástí procesu kontroly ze strany orgánů dohledu.
- (71) Omezení pohyblivých odměn představují důležitý prvek pro zajištění, že úvěrové instituce a investiční podniky obnoví úroveň kapitálu při provozu v rozsahu kapitálové

¹⁵ KOM/2010/0484 v konečném znění.

rezervy. Úvěrové instituce a investiční podniky již nyní podléhají zásadě, která stanoví, že odměny a individuálně vyplácené částky pohyblivých odměn pro ty kategorie zaměstnanců, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na celkový rizikový profil dané instituce, musí být udržitelné s ohledem na finanční situaci instituce. Za účelem zajištění, aby instituce včas obnovila úroveň kapitálu, je vhodné sjednotit udělování variabilních odměn a zvláštních penzijních výhod se ziskovou situací instituce v průběhu jakéhokoli období, kdy není splněn požadavek kombinovaných rezerv.

- (72) Pro řádné zásady odměňování mají zásadní význam vhodné struktury řízení, transparentnost a zpřístupňování informací. V zájmu zajištění dostatečné transparentnosti struktur odměňování a souvisejícího rizika pro trh by úvěrové instituce a investiční podniky měly zpřístupňovat podrobné informace o svých zásadách, postupech odměňování a o částkách uváděných z důvodu důvěrnosti jako souhrnné pro ty zaměstnance, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na celkový rizikový profil dané úvěrové instituce nebo investičního podniku. Uvedené informace by měly být k dispozici všem zúčastněným stranám.
- (73) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46 ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹⁶ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů¹⁷ se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (74) Úvěrové instituce a investiční podniky by měly mít k dispozici zásobu likvidních aktiv, která mohou použít pro pokrytí potřeby likvidity v období krátkodobého nedostatku likvidity. Když tyto zásoby použijí, měly by vypracovat plán pro obnovu zásob likvidních aktiv a příslušné orgány by měly zajistit přiměřenost tohoto plánu a jeho realizaci.
- (75) Zásoby likvidních aktiv by měly být k dispozici neustále pro pokrytí odtoku likvidních prostředků. Úroveň potřeby likvidity v období krátkodobého nedostatku likvidity by měla být stanovena standardizovaným způsobem za účelem zajištění jednotného standardu spolehlivosti a rovných podmínek. Je nutné zajistit, aby toto standardizované stanovení nemělo žádné nezamýšlené důsledky pro finanční trhy, poskytování úvěrů a hospodářský růst, a je rovněž nutné přihlídnout k různým obchodním modelům a prostředí financování úvěrových institucí a investičních podniků v Unii. Proto by požadavek krytí likviditou měl podléhat období pozorování. Na základě pozorování a s podporou Evropského orgánu pro bankovníctví by Komise měla potvrdit nebo upravit požadavek krytí likviditou pomocí aktu v přenesené pravomoci.
- (76) Kromě krátkodobé potřeby likvidity by si měly úvěrové instituce a investiční podniky rovněž vytvořit struktury financování, které jsou stabilní v dlouhodobém horizontu. V prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled schválil povýšení ukazatele čistého stabilního financování (Net Stable Funding Ratio, NSFR) na minimální standard do 1. ledna 2018, a dále schválil, že zavede přísné postupy vykazování za

¹⁶ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ Úř. věst. L 8, 12.01.2001, s. 1.

účelem monitorování tohoto ukazatele během přechodného období a bude pokračovat v přezkumu dopadů těchto standardů na finanční trhy, poskytování úvěrů a hospodářský růst, přičemž bude podle potřeby řešit případné nezamýšlené důsledky. Tím Basilejský výbor pro bankovní dohled schválil, že NSFR bude podléhat období pozorování a bude zahrnovat doložku o přezkumu. V tomto kontextu by Evropský orgán pro bankovnínictví měl na základě vykazování, které vyžaduje toto nařízení, posoudit, jak navrhnout požadavek stálého financování. Na základě tohoto posouzení by Komise měla podat zprávu Radě a Evropskému parlamentu a uvést jakékoli vhodné návrhy pro zavedení takového požadavku do roku 2018.

- (77) Nedostatky ve správě a řízení společnosti v řadě úvěrových institucí a investičních podniků přispěly k nadměrnému a neopatrnému riskování v bankovním sektoru, které vedlo k selhání jednotlivých institucí a k systémovým problémům.
- (78) Aby bylo možno monitorovat postupy správy a řízení institucí a zlepšit disciplínu na trhu, měly by úvěrové instituce a investiční podniky zveřejňovat mechanismy pro správu a řízení společnosti. Jejich řídicí orgány by měly schvalovat a zveřejňovat prohlášení, které ujistí veřejnost, že jsou tyto mechanismy dostatečné a účinné.
- (79) Aby bylo zajištěno postupné sblížení mezi úrovní kapitálu a obezřetnostními úpravami definice kapitálu v Unii a definice kapitálu stanovené v tomto nařízení v průběhu přechodného období, měly by být kapitálové požadavky obsažené v tomto nařízení zaváděny postupně. Je nezbytné zajistit, aby toto postupné zavádění bylo v souladu s posíleními, která v nedávné době uskutečnily členské státy, s ohledem na požadované úrovně kapitálu a definici kapitálu, která v členských státech platí. Proto by během přechodného období měly příslušné orgány stanovit v rámci definované spodní a horní meze, jak rychle je třeba zavést požadovanou úroveň kapitálu a obezřetnostní úpravy, které stanoví toto nařízení.
- (80) Aby byl zajištěn hladký přechod od odlišných obezřetnostních úprav, které v současné době členské státy používají, na soubor obezřetnostních úprav stanovený v tomto nařízení, měly by příslušné orgány mít možnost během přechodného období i nadále v omezené míře požadovat, aby instituce prováděly obezřetnostní úpravy kapitálu, které se od tohoto nařízení liší.
- (81) Aby se zajistilo, že instituce mají dostatek času na splnění nových požadovaných úrovní a definice kapitálu, měly by být některé kapitálové nástroje, které nesplňují definici kapitálu stanovenou v tomto nařízení, odstraňovány postupně v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021. Dále by některé nástroje podporované státem měly být po omezené období uznány zcela jako součást kapitálu.
- (82) Aby bylo možno zajistit postupný přechod na jednotná pravidla týkající se zpřístupňování informací ze strany institucí za účelem poskytnutí přesných a komplexních údajů ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí účastníkům trhu, měly by být požadavky pro zpřístupňování informací zaváděny postupně.
- (83) S cílem přihlédnout k tržnímu vývoji a zkušenostem s uplatňováním tohoto nařízení by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávy, podle potřeby společně s případnými legislativními návrhy, o možných dopadech kapitálových požadavků na hospodářský cyklus, o kapitálových požadavcích k expozicím ve formě krytých dluhopisů, o velkých expozicích, o požadavcích na likviditu, o pákovém efektu, o expozicích vůči převedenému úvěrovému riziku, o úvěrovém riziku

protistrany a metodě původní expozice, o retailových expozicích, o definici použitelného kapitálu a o úrovni uplatňování tohoto nařízení.

- (84) Za účelem specifikace požadavků stanovených v tomto nařízení měla by být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU přenesena pravomoc, pokud jde o technické úpravy tohoto nařízení týkající se vyjasnění definic pro zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení nebo se zřetelem na vývoj na finančních trzích; přizpůsobení terminologie a znění definic terminologii a znění definic v pozdějších relevantních aktech; změn ustanovení tohoto nařízení o kapitálu v důsledku vývoje účetních standardů nebo právních předpisů Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu; rozšíření seznamu kategorií expozic pro účely standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB se zřetelem k vývoji na finančních trzích; úprav hodnot ve vztahu k těmto kategoriím expozic se zřetelem k účinkům inflace; seznamu a klasifikace podrozvahových položek a úprav specifických ustanovení a kritérií pro zacházení s úvěrovým rizikem protistrany, pro standardizovaný přístup a přístup IRB, pro snižování úvěrového rizika, pro sekuritizaci, pro operační riziko, tržní riziko, likviditu, kapitálové rezervy, pákový efekt a pro zpřístupňování informací se zřetelem k vývoji na finančních trzích nebo k vývoji účetních standardů nebo právních předpisů Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu a měření rizik a s ohledem na výsledky přezkumu v různých oblastech souvisejících s oblastí působnosti směrnice 2004/39/ES.
- (85) Na Komisi by měla být dále přenesena pravomoc k přijímání aktů podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o dočasné snížení úrovně kapitálu nebo rizikových vah vymezených v uvedeném nařízení se zřetelem ke zvláštním okolnostem; pro vyjasnění vynětí některých expozic z působnosti ustanovení uvedeného nařízení o vysokých expozicích; pro upřesnění částek nezbytných pro výpočet kapitálových požadavků pro obchodní portfolio s ohledem na vývoj v hospodářské a měnové oblasti; pro úpravu kategorií investičních podniků, kterým lze povolit výjimku z požadavku na kapitál s ohledem na vývoj na finančních trzích; pro vyjasnění požadavku, aby investiční podniky držely kapitál rovnající se jedné čtvrtině jejich fixních režijních nákladů za předchozí rok za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení; pro stanovení prvků kapitálu, od nichž se odečtou podíly na nástrojích příslušných subjektů držené institucí; pro zavedení dodatečných přechodných ustanovení týkajících se ošetření pojistně-matematických zisků a ztrát při měření definovaných příspěvkových penzijních závazků institucí; pro dočasné zvýšení úrovně kapitálu; a pro specifikaci požadavků na likviditu.
- (86) Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce prováděla náležitě konzultace, včetně konzultací s odborníky. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a náležité předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (87) Komise by měla být dále zmocněna k přijímání dočasného navýšení úrovně kapitálu, rizikových vah a jakýchkoli omezujících požadavků, které jsou nezbytné pro reakci na vývoj na trhu, formou naléhavého postupu. Tato ustanovení by měla platit po dobu nejvýše 6 měsíců, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví do šesti měsíců námitku proti aktu v přenesené pravomoci. Komise by měla uvést důvody pro použití naléhavého postupu.
- (88) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit soulad, jednotné podmínky a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii.

Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž EBA disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi.

- (89) Komise by měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované orgánem EBA v oblastech družstev a podobných institucí, určitých kapitálových nástrojů, obezřetnostních úprav, odpočtů od kapitálu, dodatečných kapitálových nástrojů, menšinových podílů, pomocných bankovních služeb, řešení úpravy úvěrového rizika, pravděpodobnosti selhání, ztráty ze selhání, správy a řízení podniku, přístupů k rizikovému vážení aktiv, sbližování postupů dohledu, likvidity a přechodných kapitálových ujednání prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce prováděla náležitě konzultace, včetně konzultací s odborníky.
- (90) Komise by měla být zmocněna přijmout prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA by měl být pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem a jejich předložením Komisi, pokud jde o konsolidaci, společná rozhodnutí, vykazování, zpřístupňování informací, expozice zajištěné zástavním právem, posuzování rizik, přístupy k rizikovému vážení aktiv, rizikové váhy a specifikace některých expozic, zacházení s opcemi a warranty, pozice v kapitálových nástrojích a měnové pozice, používání interních modelů, pákový efekt a podrozvahové položky.
- (91) Aby byly zajištěny jednotné podmínky provádění tohoto nařízení, prováděcí pravomoci by měly být svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

Hlava I Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1 Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se obecných obezřetnostních požadavků, které musí všechny instituce podléhající dohledu podle směrnice [vloží OP] splňovat v souvislosti s tímto:

- a) s kapitálovými požadavky týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků úvěrového rizika, tržního rizika a operačního rizika;
- b) s požadavky na omezení velkých expozic;
- c) s požadavky na likviditu týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků rizika likvidity, a to poté, co vstoupí v platnost akt v přenesené pravomoci uvedený v článku 444;
- d) s požadavky na podávání zpráv, které se týkají písmen a) až c) a páky;
- e) s požadavky na zveřejňování.

Článek 299 se použije na ústřední protistrany.

Toto nařízení neupravuje požadavky na zveřejňování uložené příslušným orgánům v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi, které jsou stanoveny ve směrnici [vloží OP].

Článek 2 Pravomoci týkající se dohledu

Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají příslušné orgány pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici [vloží OP].

Článek 3 Uplatnění přísnějších požadavků ze strany institucí

Toto nařízení institucím nebrání v tom, aby držely kapitál a jeho složky v míře přesahující požadavky tohoto nařízení nebo aby uplatňovaly opatření, která jsou přísnější než požadavky tohoto nařízení.

Článek 4 Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „úvěrovou institucí“ se rozumí podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet;
- 2) „příslušnými orgány“ se rozumějí veřejné orgány nebo subjekty oficiálně uznané vnitrostátními právními předpisy, které jsou vnitrostátními právními předpisy oprávněny k dohledu nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jako součást systému dohledu fungujícího v daném členském státě;
- 3) „finanční institucí“ se rozumí podnik jiný než úvěrová instituce, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a 15 přílohy I směrnice [vloží OP];
- 4) „institucí“ se rozumí úvěrová instituce nebo investiční podnik;
- 5) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ se rozumí příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými institucemi v EU a institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU;
- 6) „uznanými investičními podniky z třetích zemí“ se rozumějí podniky, které splňují všechny tyto podmínky:
 - a) podniky, které by odpovídaly definici investičního podniku, kdyby byly usazeny v Unii,
 - b) podniky, které jsou povoleny ve třetí zemi,
 - c) podniky, které podléhají a vyhovují pravidlům obezřetnosti považovaným příslušnými orgány alespoň za stejně přísné, jako jsou pravidla stanovená tímto nařízením nebo směrnicí [vloží OP];
- 7) „místním podnikem“ se rozumí podnik, který obchoduje na vlastní účet na trzích finančních futures či opcí nebo jiných derivátů a na trzích s podkladovými aktivy s jediným účelem zajistit pozice na trzích derivátů nebo který obchoduje na účty jiných členů uvedených trhů, za které ručí členové clearingového systému týchž trhů, přičemž odpovědnost za zajištění plnění smluv uzavřených takovýmto podnikem nesou členové clearingového systému týchž trhů;
- 8) „investičními podniky“ se rozumějí instituce ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES, které podléhají požadavkům stanoveným v uvedené směrnici, s výjimkou:
 - a) úvěrových institucí,
 - b) místních podniků,
 - c) podniků, které mají povolení poskytovat pouze investiční poradenství nebo přijímat a předávat pokyny investorů, aniž přitom drží peníze nebo cenné papíry patřící jejich

klientům, a které z toho důvodu nemohou být nikdy dlužníky svých klientů;

- 9) „subjektem kolektivního investování“ se rozumí alternativní investiční fond ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů nebo subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) definovaný v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP);
- 10) „povolením“ se rozumí dokument vystavený orgány v jakékoliv formě, jímž se uděluje právo vykonávat činnost;
- 11) „konsolidovanou situací“ se rozumí situace vyplývající z uplatnění požadavků tohoto nařízení podle hlavy II kapitoly 2 na jednu instituci, jako kdyby tato instituce společně s jedním nebo více jinými subjekty tvořila jednu jedinou instituci;
- 12) „konsolidovaným základem“ se rozumí spojení „na základě konsolidované situace“;
- 13) „tržním oceněním“ se rozumí ocenění pozic pomocí uzavíracích cen, které jsou snadno k dispozici a které jsou získávány z nezávislých zdrojů, včetně burzovních cen, cen z obrazovek či kotací od několika renomovaných nezávislých brokerů;
- 14) „oceněním pomocí modelu“ se rozumí jakékoli ocenění, které musí být stanoveno prostřednictvím srovnávacího standardu, extrapolováno či jinak vypočteno z jednoho či více tržních vstupů;
- 15) „nezávislým ověřováním cen“ se rozumí postup, jímž se pravidelně ověřuje přesnost a nezávislost tržních cen či vstupů pro oceňování pomocí modelu;
- 16) „pobočkou“ se rozumí provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást úvěrové instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí;
- 17) „finanční institucí“ se rozumí podnik jiný než úvěrová instituce, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a 15 přílohy I směrnice [vloží OP];
- 18) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž byla úvěrová instituce povolena;
- 19) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž má úvěrová instituce pobočku nebo v němž poskytuje služby;
- 20) „kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem ve smyslu článku 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách¹⁸, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;

¹⁸ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

- 21) „kvalifikovanou účastí“ se rozumí přímá nebo nepřímá účast v podniku, která představuje 10 % či více kapitálu nebo hlasovacích práv nebo která dává možnost podstatně ovlivňovat řízení tohoto podniku;
- 22) „subjekty veřejného sektoru“ se rozumějí nekomerční správní subjekty, které jsou odpovědné ústřední vládě, regionální vládě nebo místním orgánům nebo orgánům, které vykonávají stejné funkce jako regionální a místní orgány, nebo nekomerční podniky, jejichž vlastníky jsou centrální vlády nebo regionální nebo místní orgány, které mají výslovné dohody o zárukách, a mohou zahrnovat subjekty s vlastní správou, jež se řídí právními předpisy a jsou pod veřejným dohledem;
- 23) „použitelným kapitálem“ pro účely části druhé hlavy IV a části páté se rozumí součet:
- a) kmenového kapitálu tier 1;
 - b) vedlejšího kapitálu tier 1;
 - c) kapitálu tier 2, který činí nejvýše 25 % kapitálu;
- 24) „operačním rizikem“ se rozumí riziko ztráty, které vyplývá z nedostatků či selhání vnitřních procesů, osob a systémů nebo z vnějších událostí a které zahrnuje právní riziko;
- 25) „centrálními bankami“ se rozumějí národní centrální banky, které jsou členy Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, není-li uvedeno jinak;
- 26) „rizikem rozmělnění“ se rozumí riziko, že se výše pohledávky sníží peněžním nebo nepeněžním plněním poskytnutým dlužníkovi;
- 27) „pravděpodobností selhání“ se rozumí pravděpodobnost selhání protistrany během jednoho roku;
- 28) „ztrátou“ se pro účely části třetí hlavy II rozumí ekonomická ztráta, včetně podstatných účinků diskontu a podstatných přímých i nepřímých nákladů souvisejících se získáváním částek splatných podle nástroje;
- 29) „ztrátovostí ze selhání (LGD)“ se rozumí poměr ztráty z expozice z důvodu selhání protistrany k částce dlužné v okamžiku selhání;
- 30) „konverzním faktorem“ se rozumí poměr mezi dosud nevyčerpanou částkou příslibu, která bude vyčerpána a nesplacena v okamžiku selhání, a dosud nevyčerpanou částkou příslibu, přičemž rozsah příslibu bude stanoven podle doporučeného limitu, pokud nedoporučený limit není vyšší;
- 31) „očekávanou ztrátou“ se pro účely části třetí hlavy II rozumí poměr mezi výší očekávané ztráty z expozice při možném selhání protistrany nebo v případě rozmělnění v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání;
- 32) „snižováním úvěrového rizika“ se rozumí technika, kterou instituce používá ke snižování úvěrového rizika spojeného s expozicí nebo expozicemi, které si nadále ponechává;
- 33) „majetkovým zajištěním úvěrového rizika“ se rozumí technika snižování úvěrového rizika, při

- níž snížení úvěrového rizika souvisejícího s expozicí instituce vyplývá z práva dané instituce v případě selhání protistrany nebo v případě jiné předem určené úvěrové události týkající se protistrany realizovat, obdržet, přivlastnit si nebo zadržet určitá aktiva nebo částky nebo snížit hodnotu expozice na částku nebo ji nahradit částkou, která představuje rozdíl mezi hodnotou této expozice a hodnotou pohledávky za institucí;
- 34) „osobním zajištěním úvěrového rizika“ se rozumí technika snižování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí instituce vyplývá ze závazku třetí strany zaplatit částku v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem určené úvěrové události;
- 35) „repo obchodem“ se rozumí jakákoli transakce uskutečněná na základě dohody, která odpovídá definici pro repo nebo reverzní repo;
- 36) „hotovostním nástrojem“ se rozumí vkladní list, dluhopisy včetně krytých dluhopisů nebo jakýkoli jiný nepodřízený nástroj, který instituce vydala, za který již obdržela úplnou úhradu a který musí bezpodmínečně proplatit v jeho nominální hodnotě;
- 37) „sekuritizací“ se rozumí transakce nebo systém transakcí, jímž je úvěrové riziko související s jednou expozicí či seskupením expozic rozloženo do jednotlivých tranší, přičemž:
- a) finanční toky v rámci této transakce nebo systému transakcí závisejí na kvalitě expozice či seskupení expozic;
 - b) podřízenost tranší určuje rozložení ztrát v průběhu transakce nebo systému transakcí;
- 38) „tranší“ se rozumí smluvně vytvořený segment úvěrového rizika souvisejícího s expozicí nebo více expozicemi, přičemž pozice v tomto segmentu představuje větší nebo menší úvěrové riziko než stejně velká pozice v jakémkoli jiném segmentu, aniž by se přihlíželo k zajištění úvěrového rizika, které držitelům pozic v daném segmentu nebo v jiných segmentech přímo poskytly třetí strany;
- 39) „sekuritizovanou pozicí“ se rozumí expozice v sekuritizaci;
- 40) „resekuritizací“ se rozumí sekuritizace, u níž je riziko spojené s podkladovým seskupením expozic rozděleno do tranší a alespoň jedna z podkladových expozic je sekuritizovanou pozicí;
- 41) „resekuritizovanou pozicí“ se rozumí expozice v resekuritizaci;
- 42) „původcem“ se rozumí jeden z těchto subjektů:
- a) subjekt, který byl ať již samostatně nebo prostřednictvím spřízněných subjektů přímo či nepřímo subjektem smlouvy zakládající závazky nebo potenciální závazky dlužníka či potenciálního dlužníka, čímž došlo k sekuritizaci expozice,
 - b) subjekt, který na vlastní účet nakupuje expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje;
- 43) „sponzorem“ se rozumí instituce, která není původcem a která vytváří a spravuje program komerčních papírů zajištěných aktivy nebo jiný sekuritizační systém, v jehož rámci nakupuje expozice od třetích stran;
- 44) „úvěrovým posílením“ se rozumí smluvní ujednání, na jehož základě dojde ke zvýšení

úvěrové kvality pozice v sekuritizaci oproti kvalitě, kterou by pozice měla bez takového posílení, včetně posílení provedeného zařazením tranší, které jsou v sekuritizaci podřízenější, nebo jinými typy zajištění úvěrového rizika;

- 45) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ se rozumí svěřenecký nebo jiný subjekt, který není institucí a je zřízen za účelem provedení jedné či více sekuritizací, jeho činnost je omezena na úkony, které jsou nezbytné k dosažení uvedeného cíle, jeho struktura je navržena tak, aby zajistila oddělení závazků tohoto subjektu od závazků původce, a držitelé účasti v tomto subjektu ji mohou volně vyměňovat nebo zastavovat;
- 46) „ekonomicky spjatou skupinou klientů“ se rozumí jakákoli následující situace:
- a) dvě nebo více fyzických či právnických osob, které, není-li prokázán opak, představují jediné riziko, neboť jedna z nich má přímou či nepřímou kontrolu nad druhou osobou nebo ostatními osobami, ledaže by platilo písmeno c);
 - b) dvě nebo více fyzických či právnických osob, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly uvedený v písmenu a), avšak na které je nutno pohlížet jako na osoby představující jediné riziko, neboť jsou vzájemně propojeny tak, že pokud by se jedna z nich dostala do finančních obtíží, zejména obtíží s financováním nebo se splácením, druhá osoba nebo všechny ostatní osoby by se pravděpodobně také ocitly v obtížích s financováním nebo se splácením;
 - c) pokud má ústřední vláda kontrolu nad jedním nebo více subjekty a expozice vůči této ústřední vládě obdrží podle článku 109 rizikovou váhu 0 % a pokud ústřední vláda poskytla výslovnou záruku za všechny závazky uvedených subjektů, nevzniká na základě takovéto kontroly mezi ústřední vládou a těmito subjekty ekonomicky spjatá skupina klientů. Totéž platí v případě regionálních vlád nebo místních orgánů, pokud expozice vůči nim obdrží podle článku 110 rizikovou váhu 0 % a pokud regionální vlády nebo místní orgány poskytly výslovnou záruku za všechny závazky uvedených subjektů.
- 47) „uznanými burzami“ se rozumějí burzy, které splňují všechny tyto podmínky:
- a) jsou trhem uvedeným na seznamu, který zveřejňuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy podle článku 47 směrnice 2004/39/ES;
 - b) mají clearingový mechanismus, v jehož rámci smlouvy uvedené v příloze IV podléhají požadavkům na denní aktualizaci marží, které podle názoru příslušných orgánů poskytují vhodnou ochranu;
- 48) „zvláštními penzijními příspěvky“ se rozumějí vyšší penzijní příspěvky poskytované institucí podle jejího uvážení zaměstnanci jako součást pohyblivé složky jeho platu, které nezahrnují kumulované nároky zaměstnance získané v souladu s podmínkami zaměstnaneckého penzijního systému dané společnosti;

- 49) „účastí“ se rozumí účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností¹⁹ nebo přímé či nepřímé vlastnictví nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu podniku;
- 50) „expozicí“ se pro účely části třetí hlavy II rozumí aktivum nebo podrozvahová položka;
- 51) „zástavní hodnotou nemovitosti“ se rozumí hodnota nemovitosti stanovená obezřetným posouzením budoucí prodejnosti nemovitosti s ohledem na její trvalé a dlouhodobé vlastnosti, obvyklé a místní podmínky trhu, stávající využití a jiná možná vhodná využití;
- 52) „tržní hodnotou“ se v případě nemovitostí rozumí odhadovaná částka, za kterou by měla být nemovitost v den ocenění po řádném uvedení na trh převedena mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu, přičemž obě strany jednájí vědomě, obezřetně a bez donucení;
- 53) „příslušným účetním rámcem“ se rozumí účetní pravidla, kterým instituce podléhá podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů²⁰ a směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí²¹;
- 54) „jednoletým poměrem selhání“ se rozumí poměr počtu selhání, k nimž došlo během období jednoho roku před datem T, k počtu dlužníků zařazených do daného ratingového stupně nebo seskupení jeden rok před tímto datem;
- 55) „spekulativním financováním nemovitostí“ se rozumí půjčky poskytnuté pro účely pořízení, technické přípravy nebo výstavby nemovitostí s cílem jejich dalšího prodeje na zisk;
- 56) „repem“ a „reverzním repem“ se rozumí jakákoli dohoda, v rámci níž instituce nebo její protistrana převádí cenné papíry nebo komodity nebo zaručené právní nároky k jednomu z následujících:
- a) k cenným papírům nebo komoditám, pokud uvedenou záruku poskytuje uznaná burza, která je držitelem práv k těmto cenným papírům nebo komoditám, a pokud dohoda instituci nedovoluje určitý cenný papír nebo komoditu převést nebo zastavit najednou více než jedné straně, se současným závazkem zpětného odkupu těchto cenných papírů nebo komodit,
 - b) k náhradním cenným papírům či komoditám stejného druhu za stanovenou cenu k datu, které je určeno nebo má být určeno převodcem,
- přičemž u instituce, jež cenné papíry či komodity prodává, jde o repo, a u instituce, jež cenné papíry či komodity kupuje, jde o reverzní repo;
- 57) „finančními nástroji“ se rozumějí:

¹⁹ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

²⁰ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

²¹ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

- a) smlouvy, kterými vzniká finanční aktivum jedné smluvní straně a současně finanční závazek nebo nástroj vlastního kapitálu druhé smluvní straně;
- b) nástroje uvedené v části C přílohy I směrnice 2004/39/ES;
- c) derivátové finanční nástroje;
- d) primární finanční nástroje;
- e) hotovostní nástroje.

Nástroje uvedené v písmenech a) až c) jsou finančními nástroji, pouze pokud se jejich hodnota odvozuje od ceny podkladového finančního nástroje nebo jiné podkladové položky, sazby nebo indexu.

58) „počátečním kapitálem“ se rozumí výše a druhy kapitálu uvedené v článku 12 směrnice [vloží OP] pro úvěrové instituce a v hlavě IV uvedené směrnice pro investiční podniky;

59) „pozicemi drženými se záměrem obchodovat“ se rozumějí tyto pozice:

- a) vlastní pozice a pozice vyplývající z poskytování služeb klientům a z tvorby trhu;
- b) pozice držené pro opětovný prodej v krátkodobém horizontu;
- c) pozice držené se záměrem využít skutečných nebo očekávaných krátkodobých cenových rozdílů mezi kupní a prodejní cenou nebo jiných výkyvů v ceně či úrokové sazbě;

60) „mateřským podnikem“ se rozumí:

- a) mateřský podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;
- b) pro účely oddílu II kapitol 3 a 4 hlavy VII a hlavy VIII směrnice [vloží OP] a části V tohoto nařízení mateřský podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, který fakticky uplatňuje dominantní vliv nad jiným podnikem;

61) „dceřiným podnikem“ se rozumí:

- a) dceřiný podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;
- b) dceřiný podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, nad nímž mateřský podnik fakticky uplatňuje dominantní vliv.

Všechny dceřiné podniky dceřiných podniků se rovněž považují za dceřiné podniky podniku, který je jejich původním mateřským podnikem;

62) „obchodním portfoliem“ se rozumí veškeré pozice ve finančních nástrojích a komoditách, jež instituce drží se záměrem obchodovat, nebo s cílem zajistit pozice držené se záměrem obchodovat;

63) „finanční holdingovou společností“ se rozumí finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z nich je institucí, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve

smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES²²;

- 64) „mateřskou institucí v členském státě“ se rozumí instituce, která má dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo drží v takové instituci účast a zároveň sama není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- 65) „mateřskou institucí v EU“ se rozumí mateřská instituce, která není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 66) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- 67) „mateřskou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská finanční holdingová společnost, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 68) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- 69) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská smíšená finanční holdingová společnost, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 70) „mnohostranným obchodním systémem“ se rozumí systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2004/39/ES;
- 71) „holdingovou společností se smíšenou činností“ se rozumí mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností ani institucí ani smíšenou finanční holdingovou společností a mezi jehož dceřiné podniky patří alespoň jedna instituce;
- 72) „úzkým propojením“ se rozumí stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny jedním z těchto způsobů:
 - a) účastí ve formě přímého vlastnictví nebo prostřednictvím kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu podniku,

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovny a investičními podniky ve finančním konglomerátu (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

- b) kontrolou,
 - c) skutečností, že obě nebo všechny osoby jsou trvale vázány k jedné a téže třetí osobě vztahem kontroly;
- 73) „ústřední protistranou“ se rozumí právní subjekt, který vstupuje mezi protistrany smluv obchodovaných na jednom či několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího;
- 74) „fondem selhání“ se rozumí fond zřízený ústřední protistranou, jehož účelem je vzájemně rozložit ztráty vzniklé ústřední protistraně v důsledku selhání nebo platební neschopnosti jednoho nebo více členů clearingového systému, pokud marže a příspěvky do fondu selhání poskytnuté těmito členy nejsou k pokrytí daných ztrát dostatečné;
- 75) „obchodní expozicí“ se rozumí souhrn expozic vyplývajících z aktiv složených u ústřední protistrany, expozic vůči ústřední protistraně vzniklých tržním přeceněním a potenciálních budoucích expozic vůči ústřední protistraně;
- 76) „pojišťovnou“ se rozumí pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES;
- 77) „pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností“ se rozumí společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;
- 78) „zajišťovnou“ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;
- 79) „pojišťovnou ze třetí země“ se rozumí pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 3 směrnice 2009/138/ES;
- 80) „zajišťovnou ze třetí země“ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 6 směrnice 2009/138/ES;
- 81) „regulovaným trhem“ se rozumí trh uvedený na seznamu, který zveřejňuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy podle článku 47 směrnice 2004/39/ES;
- 82) „řídícím orgánem“ se rozumí řídicí orgán instituce zahrnující dozorčí a řídicí funkci, který má nejvyšší rozhodovací pravomoc a je oprávněn stanovovat strategii, cíle a celkové směřování instituce. Mezi členy řídicího orgánu patří osoby, které skutečně řídí činnost instituce;
- 83) „řídícím orgánem v jeho dozorčí funkci“ se rozumí řídicí orgán jednající v rámci své dozorčí funkce, při níž kontroluje a sleduje rozhodování osob ve vedení;
- 84) „vrcholovým vedením“ se rozumějí osoby, které mají v instituci výkonné funkce a jsou odpovědné řídicímu orgánu za každodenní řízení činnosti instituce;
- 85) „smíšenou finanční holdingovou společností“ se rozumí mateřský podnik jiný než regulovaný podnik, který společně se svými dceřinými podniky, z nichž nejméně jeden je regulovaným podnikem se sídlem v Unii, a jinými podniky tvoří finanční konglomerát;
- 86) „pákou“ se rozumí relativní objem aktiv instituce, jejích podrozvahových závazků a podmíněných závazků zaplatit, dodat nebo poskytnout kolaterál, včetně závazků plynoucích z přijatých prostředků, učiněných příslibů, derivátů či rep, avšak s výjimkou závazků, které lze

vymáhat pouze v případě likvidace instituce, v poměru ke kapitálu instituce.

Hlava II

Úroveň uplatňování požadavků

Kapitola 1

Uplatňování požadavků na individuálním základě

Článek 5 *Obecné zásady*

1. Instituce plní povinnosti stanovené v části druhé až páté na individuálním základě.
2. Každá instituce, která není ani dceřiným podnikem v členském státě, v němž je povolena a kde podléhá dohledu, ani mateřským podnikem, a každá instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 17, plní povinnosti stanovené v článku 84 na individuálním základě.
3. Každá instituce, která není ani mateřským, ani dceřiným podnikem, a každá instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 17, plní povinnosti stanovené v části osmé na individuálním základě.
4. Instituce jiné než investiční podniky, které nejsou oprávněny poskytovat investiční služby uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES, plní povinnosti stanovené v člancích 401 a 403 na individuálním základě.
5. Instituce plní povinnosti stanovené v části sedmé na individuálním základě.

Článek 6 *Výjimky z uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě*

1. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 5 odst. 1 na dceřiný podnik instituce, pokud dceřiný podnik i instituce podléhají povolení a dohledu dotyčného členského státu a dceřiný podnik je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad institucí, která je jeho mateřským podnikem, a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:
 - a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem;
 - b) mateřský podnik buď splňuje podmínky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a prohlásí se souhlasem příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
 - c) postupy hodnocení rizika, měření rizika a kontroly používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;

- d) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů řídicího orgánu dceřiného podniku.
2. Příslušné orgány mohou využít možnosti stanovené v odstavci 1, je-li mateřský podnik finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností zřízenou v témže členském státě jako instituce, za předpokladu, že podléhá stejnému dohledu, jaký je vykonáván nad institucemi, a zejména standardům stanoveným v čl. 10 odst. 1.
3. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 5 odst. 1 na mateřskou instituci v členském státě, pokud tato instituce podléhá povolení a dohledu dotyčného členského státu a je zahrnuta do dohledu na konsolidovaném základě a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:
- a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřské instituci v členském státě;
- b) na mateřskou instituci v členském státě se vztahují postupy hodnocení, měření a kontroly rizika, které odpovídají podmínkám dohledu na konsolidovaném základě.

Příslušný orgán, který využívá tento odstavec, informuje příslušné orgány všech ostatních členských států.

Článek 7

Výjimky z uplatňování požadavků na likviditu na individuálním základě

1. Příslušné orgány upustí zcela nebo částečně od uplatňování článku 401 na mateřskou instituci a všechny nebo některé z jejích dceřiných podniků v Evropské unii a vykonávají nad nimi dohled jako nad jedinou podskupinou pro účely likvidity, pokud splňují všechny tyto podmínky:
- a) mateřská instituce plní povinnosti stanovené v člancích 401 a 403 na konsolidovaném základě nebo, pokud podskupina nezahrnuje mateřskou instituci v EU, na subkonsolidovaném základě;
- b) mateřská instituce neustále sleduje a dohlíží na likvidní pozice všech institucí uvnitř skupiny nebo podskupiny, na něž se vztahuje výjimka;
- c) instituce uzavřely smlouvy, které umožňují volný pohyb finančních prostředků mezi nimi, aby mohly plnit své individuální a společné závazky podle splatnosti;
- d) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící plnění smluv uvedených v písmenu c).
2. Pokud jsou všechny instituce jediné podskupiny pro účely likvidity povoleny v témže členském státě, použijí odstavec 1 příslušné orgány daného členského státu.

Pokud jsou instituce jediné podskupiny pro účely likvidity povoleny v několika členských státech, použije se odstavec 1 pouze po uplatnění postupu stanoveného v článku 19 a

pouze na instituce, jejichž příslušné orgány se dohodnou na následujícím:

- a) na přiměřenosti organizace a ošetření rizika likvidity, jak požaduje článek 84 směrnice [vloží OP];
- b) na rozdělení objemu, umístění a vlastnictví požadovaných likvidních aktiv, která mají být v podskupině držena;
- c) na minimálních objemech likvidních aktiv, která mají držet instituce, u kterých bylo upuštěno od uplatňování článku 401;
- d) na potřebě přísnějších parametrů, než jsou parametry uvedené v části šesté hlavě III.

Příslušné orgány mohou použít odstavec 1 rovněž na instituce, které jsou členy téhož institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7 písm. b), za předpokladu, že splňují všechny podmínky stanovené v čl. 108 odst. 7. Příslušné orgány v takovém případě určí jednu z institucí, na něž se vztahuje výjimka, aby splnila článek 401 na základě konsolidace všech institucí z jediné podskupiny pro účely likvidity.

3. Pokud byla udělena výjimka podle odstavce 1, mohou příslušné orgány také upustit od uplatňování článku 403.

Článek 8 Individuální konsolidace

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku a čl. 134 odst. 3 směrnice [vloží OP] mohou příslušné orgány v konkrétních případech povolit, aby mateřské instituce do výpočtu svého požadavku podle čl. 5 odst. 1 zahrnuly dceřiné podniky, které splňují podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. c) a d) a jejichž významné expozice nebo závazky jsou vůči mateřské instituci.
2. Postup podle odstavce 1 se povolí pouze tehdy, pokud mateřská instituce příslušným orgánům plně doloží okolnosti a opatření včetně právních, na jejichž základě neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení splatných závazků dceřiným podnikem mateřskému podniku.
3. Využije-li příslušný orgán možnosti stanovené v odstavci 1, pravidelně a nejméně jednou ročně informuje příslušné orgány všech ostatních členských států o použití odstavce 1 a okolnostech a opatřeních ve smyslu odstavce 2. Nachází-li se dceřiný podnik ve třetí zemi, informují příslušné orgány stejným způsobem také příslušné orgány této třetí země.

Článek 9 Výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování požadavků stanovených v části druhé až čtvrté a šesté až osmé na jednu nebo více úvěrových institucí, které se nacházejí v témže členském státě a které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled a je usazen v témže členském státě, pokud vnitrostátní právo stanoví všechny tyto podmínky:

- a) závazky ústředního subjektu a přidružených institucí jsou společné a nerozdílné nebo za závazky přidružených institucí plně ručí ústřední subjekt;
- b) platební schopnost a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek těchto institucí;
- c) řídicí orgány ústředního subjektu jsou oprávněny vydávat pokyny řídicím orgánům přidružených institucí.

Kapitola 2

Obezřetnostní konsolidace

ODDÍL 1

UPLATŇOVÁNÍ POŽADAVKŮ NA KONSOLIDOVANÉM ZÁKLADĚ

Článek 10

Obecná ustanovení

1. Mateřské instituce v členském státě plní povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 16 na základě své konsolidované situace.
2. Instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě plní povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 16 na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společností nebo smíšené finanční holdingové společností.

Pokud mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě kontroluje více než jednu instituci, použije se první pododstavec pouze na instituci, na niž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě v souladu s článkem 106 směrnice [vloží OP].

3. Mateřské instituce v EU a instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU a instituce kontrolované mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v člancích 401 a 403 na základě konsolidované situace dané mateřské instituce, finanční holdingové společností nebo smíšené finanční holdingové společností, pokud skupina sestává z jedné nebo více úvěrových institucí nebo investičních podniků, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby uvedené v oddíle A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES.
4. Pokud se použije článek 9, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části druhé až čtvrté a části sedmé na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije článek 16 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Článek 11

Finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti s dceřinou úvěrovou

Pokud má finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost jako dceřiný podnik nejméně jednu úvěrovou instituci a jeden investiční podnik, vztahují se na úvěrovou instituci požadavky uplatňované na základě konsolidované situace finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Článek 12

Uplatňování požadavků na zveřejňování na konsolidovaném základě

1. Mateřské instituce v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě své konsolidované situace.

Významné dceřiné podniky mateřských institucí v EU zveřejňují informace uvedené v člancích 424, 425, 435 a 436 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

2. Instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společností nebo smíšené finanční holdingové společností.

Významné dceřiné podniky mateřských finančních holdingových společností v EU nebo mateřských smíšených holdingových společností v EU zveřejňují informace uvedené v člancích 424, 425, 435 a 436 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

3. Odstavce 1 a 2 se zcela nebo částečně nepoužijí na mateřské instituce v EU, instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, pokud jsou tyto instituce zahrnuty do rovnocenného zveřejňování informací, které na konsolidovaném základě provádí mateřský podnik usazený ve třetí zemi.
4. Pokud se použije článek 9, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části osmé na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije čl. 16 odst. 1 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Článek 13

Uplatňování požadavků části páté na konsolidovaném základě

1. Mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, plní povinnosti stanovené v části páté na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich opatření, postupy a mechanismy požadované danými ustanoveními jsou konzistentní a integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s uvedenými ustanoveními.
2. Při uplatňování článku 87 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě použijí instituce dodatečnou rizikovou váhu podle článku 396, pokud jsou na úrovni subjektu usazeného ve třetí zemi, který je zahrnut do konsolidace v souladu s článkem 16,

porušeny požadavky článku 394 nebo 395 a porušení je významné ve vztahu k celkovému rizikovému profilu skupiny.

3. Povinnosti vyplývající z části páté týkající se dceřiných podniků, na něž se nevztahuje toto nařízení, se neuplatní, pokud mateřská instituce v EU nebo instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU mohou příslušným orgánům prokázat, že použití části páté je z hlediska zákonů třetí země, kde je dceřiný podnik usazen, protiprávní.

Článek 14

Výjimky z uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě pro skupiny investičních podniků

1. Příslušné orgány, které vykonávají dohled nad skupinami na konsolidovaném základě, mohou v konkrétních případech upustit od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě za předpokladu, že platí tyto podmínky:
 - a) každý investiční podnik v EU v takové skupině používá alternativní výpočet celkové hodnoty rizikové expozice uvedený v čl. 90 odst. 2;
 - b) všechny investiční podniky v takové skupině spadají do kategorií uvedených v čl. 90 odst. 1 a čl. 91 odst. 1;
 - c) každý investiční podnik v EU v takové skupině splňuje na individuálním základě požadavky uložené článkem 90 a současně odečítá z kmenového kapitálu tier 1 veškeré podmíněné závazky ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;
 - d) jakákoli finanční holdingová společnost, která je mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě jakéhokoli investičního podniku v takové skupině, drží kapitál alespoň ve výši, která je určena součtem těchto položek:
 - i) položek uvedených v čl. 24 odst. 1, čl. 48 odst. 1 a čl. 59 odst. 1;
 - ii) součtem účetních hodnot veškerých účastí, podřízených pohledávek a nástrojů uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i), čl. 53 prvním pododstavci písm. c) a d) a čl. 63 prvním pododstavci písm. c) a d) v investičních podnicích, finančních institucích, společnostech spravujících aktiva a podnicích pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány; a
 - iii) celkové hodnoty veškerých podmíněných závazků ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;
 - e) skupina nezahrnuje úvěrové instituce.

Pokud jsou splněna kritéria prvního pododstavce, musí mít každý investiční podnik v EU zavedeny systémy pro sledování a kontrolu zdrojů kapitálu a financování všech finančních holdingových společností, investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících

aktiva a podniků pomocných služeb v rámci skupiny.

2. Příslušné orgány mohou výjimku uplatnit rovněž tehdy, pokud finanční holdingová společnost drží kapitál ve výši, která je nižší než hodnota vypočtená podle odst. 1 písm. d), avšak nikoli nižší než součet kapitálových požadavků uložených na individuálním základě investičním podnikům, finančním institucím, společnostem spravujícím aktiva a podnikům pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány, a celkové hodnoty veškerých podmíněných závazků ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány. Pro účely tohoto odstavce je kapitálový požadavek pro investiční podniky ze třetích zemí, finanční instituce, společnosti spravující aktiva a podniky pomocných služeb pomyslným kapitálovým požadavkem.

Článek 15

Dohled nad investičními podniky, u nichž bylo upuštěno od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě

Investiční podniky ve skupině, jíž byla udělena výjimka podle článku 14, informují příslušné orgány o rizicích, která by mohla ohrozit jejich finanční situaci, včetně rizik spojených se složením a zdroji kapitálu, vnitřně stanoveného kapitálu a financování.

Jestliže příslušné orgány upustí od povinného dohledu na konsolidovaném základě podle článku 14, přijmou jiná vhodná opatření ke sledování rizik celé skupiny, zejména velkých expozic, a to včetně všech podniků, které se nenacházejí v členském státě.

Jestliže příslušné orgány upustí od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě podle článku 14, uplatňují se požadavky části osmé na individuálním základě.

ODDÍL 2

METODY OBEZŘETNOSTNÍ KONSOLIDACE

Článek 16

Metody obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v oddíle 1 na základě konsolidované situace, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky, případně dceřinými podniky téže mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti. Pokud jsou použity články 401 a 403 na základě konsolidované situace instituce, nepoužijí se odstavce 2 až 8 tohoto článku.
2. Příslušné orgány však mohou v konkrétních případech povolit poměrnou konsolidaci podle podílu na kapitálu, který mateřský podnik drží v dceřiném podniku. Poměrná konsolidace může být povolena pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) ručení mateřského podniku je omezeno do výše podílu na kapitálu, který mateřský podnik v dceřiném podniku drží, s ohledem na ručení ostatních akcionářů nebo společníků;

- b) platební schopnost ostatních akcionářů nebo společníků je uspokojivá;
 - c) ručení ostatních akcionářů a společníků je jasně stanoveno právně závazným způsobem.
3. Jsou-li podniky propojeny vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, určí příslušné orgány způsob provedení konsolidace.
 4. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě vyžadují poměrnou konsolidaci podle podílů na kapitálu držení v institucích a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li ručení těchto podniků omezeno do výše drženého podílu na kapitálu.
 5. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, určí příslušné orgány, zda a jak má být konsolidace provedena. Zejména mohou povolit nebo požadovat použití ekvivalenční metody. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.
 6. Příslušné orgány určí, zda a jak má být konsolidace provedena v následujících případech:
 - a) pokud podle názoru příslušných orgánů instituce uplatňuje významný vliv na jednu nebo více institucí nebo finančních institucí, ale nemá v těchto institucích účast ani k nim nemá jiné kapitálové vazby a
 - b) pokud jsou dvě nebo více institucí nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy, zakládací listiny nebo stanov.

Příslušné orgány mohou zejména povolit nebo požadovat použití metody uvedené v článku 12 směrnice 83/349/EHS. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

7. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se provádí konsolidace v případech uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Pokud se vyžaduje dohled na konsolidovaném základě podle článku 106 směrnice [vloží OP], podniky pomocných služeb a společnosti spravující aktiva definované ve směrnici 2002/87/ES se v případech stanovených v tomto článku a v souladu s postupy stanovenými v tomto článku zahrnují do konsolidace.

ODDÍL 3

PŮSOBNOST OBEZŘETNOSTNÍ KONSOLIDACE

Článek 17

Subjekty vyňaté z působnosti obezřetnostní

konsolidace

1. Instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo podnikem, v němž je držena účast, nemusí být zahrnuty do konsolidace, pokud je celková hodnota aktiv a podrozvahových položek dotčeného podniku nižší než nižší z těchto dvou částek:
 - a) 10 milionů EUR;
 - b) 1 % celkové hodnoty aktiv a podrozvahových položek mateřského podniku nebo podniku, který drží účast.
2. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě podle článku 106 směrnice [vloží OP] mohou v konkrétních případech rozhodnout, že instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo podnikem, v němž je držena účast, nemusí být zahrnuty do konsolidace, a to v následujících případech:
 - a) pokud se dotčený podnik nachází ve třetí zemi, kde existují právní překážky pro předávání nezbytných informací;
 - b) pokud má dotčený podnik vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi pouze zanedbatelný význam;
 - c) pokud by podle názoru orgánů příslušných k dohledu na konsolidovaném základě byla konsolidace finanční situace dotčeného podniku vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi nevhodná nebo zavádějící.
3. Pokud však v případech podle odstavce 1 a odst. 2 písm. b) splňuje výše uvedená kritéria více podniků, které jako celek nemají zanedbatelný význam vzhledem k uvedeným cílům, jsou zahrnuty do konsolidace.

Článek 18

Společná rozhodnutí o obezřetnostních požadavcích

1. Příslušné orgány spolupracují a vzájemně projednávají relevantní otázky:
 - a) v případě žádostí o povolení podle čl. 138 odst. 1, čl. 146 odst. 9, čl. 301 odst. 2 a článků 277 a 352 tohoto nařízení předložených mateřskou institucí v EU a jejími dceřinými podniky nebo společně dceřinými podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, aby rozhodly, zda požadované povolení udělit, a případně určily podmínky, kterým by toto povolení mělo podléhat;
 - b) za účelem uplatnění podmínek pro skupiny uvedených v čl. 410 odst. 8 a čl. 413 odst. 4 tohoto nařízení, pokud jde o instituce, na něž se nevztahuje výjimka podle článku 7.

Žádosti se podávají pouze orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.

Žádost uvedená v čl. 301 odst. 2 obsahuje popis metodiky používané k rozdělení kapitálového požadavku k operačnímu riziku mezi jednotlivé subjekty ve skupině. V žádosti je nutno uvést, zda a jakým způsobem budou do systému měření rizika promítnuty účinky diverzifikace.

2. Příslušné orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby do šesti měsíců dosáhly společného rozhodnutí:
 - a) o žádosti uvedené v odst. 1 písm. a);
 - b) o podmínkách likvidity uvnitř skupin uvedených v odst. 1 písm. b).

Toto společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a žadateli ho předá příslušný orgán uvedený v odstavci 1.

3. Lhůta uvedená v odstavci 2 počíná běžet:
 - a) dnem, kdy orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě obdrží úplnou žádost uvedenou v odst. 1 písm. a). Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě neprodleně předá úplnou žádost ostatním příslušným orgánům;
 - b) dnem, kdy příslušné orgány obdrží zprávu připravenou orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, jež obsahuje analýzu vzájemných závazků uvnitř skupiny.
4. Neprijmou-li příslušné orgány společné rozhodnutí do šesti měsíců, vydá orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve věci odst. 1 písm. a) a odst. 1 písm. b) vlastní rozhodnutí. Rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě ve věci odst. 1 písm. b) nesmí omezit pravomoci příslušných orgánů podle článku 100a směrnice [vloží OP].

Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a bere v úvahu názory a námítky ostatních příslušných orgánů vyjádřené v daném šestiměsíčním období.

Rozhodnutí předává orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě mateřské instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU a ostatním příslušným orgánům.

Pokud ke konci daného šestiměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupil věc orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které EBA může ve vztahu k jeho rozhodnutí učinit podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a poté rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Šestiměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

5. Pokud mateřská instituce v EU a její dceřiné podniky, dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo dceřiné podniky mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU používají pokročilý přístup k měření podle čl. 301 odst. 2 nebo přístup IRB podle článku 138 na jednotném základě, povolí příslušné orgány, aby kvalifikační kritéria stanovená v článku 310 a 311 nebo v části třetí kapitole 3 oddílu 6 splnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně, způsobem, který je v souladu se strukturou skupiny a jejími systémy, postupy a metodikami řízení rizik.
6. Rozhodnutí uvedená v odstavcích 2 a 4 jsou závazná pro příslušné orgány v dotčených

členských státech.

7. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění postupu společného rozhodování ve věci odst. 1 písm. a) s ohledem na žádosti o povolení podle čl. 138 odst. 1, čl. 146 odst. 9, čl. 301 odst. 2 a článků 277 a 352 a pro podmínky likvidity uvnitř skupiny uvedené v odst. 1 písm. b) s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

EBA předloží tyto technické normy Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 19

Společná rozhodnutí o úrovni uplatňování požadavků na likviditu

1. Na žádost mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU učiní orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a orgány příslušné k dohledu nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě vše, co je v jejich silách, aby přijaly společné rozhodnutí, kterým vymezí jedinou podskupinu pro účely likvidity pro použití článku 7.

Společného rozhodnutí musí být dosaženo do šesti měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží zprávu vymezující jedinou podskupinu pro účely likvidity na základě kritérií stanovených v článku 7. Jestliže se orgány během daného šestiměsíčního období neshodnou, obrátí se orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě na žádost kteréhokoli z ostatních dotčených příslušných orgánů na orgán EBA. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě se může na orgán EBA obrátit z vlastního podnětu.

Společným rozhodnutím mohou být rovněž uložena omezení týkající se umístění a vlastnictví likvidních aktiv a stanovena požadovaná minimální hodnota likvidních aktiv, která mají držet úvěrové instituce vyňaté z použití článku 401.

Společné rozhodnutí je plně odůvodněné a uvádí důvody vedoucí k jeho přijetí. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží rozhodnutí včetně odůvodnění mateřské instituci podskupiny pro účely likvidity.

2. Není-li společné rozhodnutí přijato do šesti měsíců, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí.

Kterýkoli příslušný orgán se však může v průběhu daného šestiměsíčního období obrátit na orgán EBA s dotazem, zda jsou splněny podmínky čl. 7 odst. 1 písm. a) až d), a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Pokud tak některý z dotčených příslušných orgánů ke konci šestiměsíčního období učinil, odloží všechny zúčastněné příslušné orgány svá rozhodnutí do doby, než EBA rozhodne. Toto rozhodnutí musí být přijato do tří měsíců od předložení žádosti. Poté, co EBA přijme své rozhodnutí, rozhodnou příslušné orgány ohledně podmínek čl. 7 odst. 1 písm. a) až d) v souladu s jeho rozhodnutím. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení

společného rozhodnutí.

Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a rozhodnutí uvedené v předchozím pododstavci je závazné podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Kterýkoli příslušný orgán se může také během daného šestiměsíčního období obrátit na orgán EBA s dotazem, zda jsou splněny podmínky čl. 7 odst. 2 písm. a) až d). EBA může v tomto případě provést nezávazné zprostředkování v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010. V takovém případě všechny zúčastněné příslušné orgány odloží svá rozhodnutí do ukončení nezávazného zprostředkování. Pokud během zprostředkování nedosáhly příslušné orgány do tří měsíců dohody, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí.
4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění postupu společného rozhodování uvedeného v tomto článku s ohledem na použití článku 7 s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 20

Subkonsolidace v případě subjektů ve třetích zemích

Dceřiné instituce uplatňují požadavky stanovené v části třetí čl. 84 a části páté na subkonsolidovaném základě, jestliže tyto instituce nebo mateřský podnik v případě, že jím je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo společnosti spravující aktiva ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/87/ES nebo v takové instituci či společnosti drží účast.

Článek 21

Podniky ve třetích zemích

Pro účely výkonu dohledu na konsolidovaném základě v souladu s touto kapitolou se výrazy „investiční podnik“, „úvěrová instituce“, „finanční instituce“ a „instituce“ vztahují rovněž na podniky usazené ve třetích zemích, které by odpovídaly definicím těchto termínů v článku 16, pokud by byly usazeny v Unii.

ČÁST DRUHÁ

KAPITÁL

Hlava I

Definice týkající se kapitálu

Článek 22

Definice

- 1) „Kumulovaný ostatní úplný výsledek hospodaření“ má stejný význam jako v mezinárodním účetním standardu IAS 1 použitelném podle nařízení (ES) č. 1606/2002;
- 2) „položkami doplňkového kapitálu pojišťovny“ se rozumí kapitál ve smyslu článku 89 směrnice 2009/138/ES;
- 3) „použitelným účetním standardem“ se rozumí příslušný účetní standard použitelný na základě směrnice 86/635/EHS nebo nařízení (ES) č. 1606/2002, který se vztahuje na instituci;
- 4) „primárním kapitálem“ se rozumí primární kapitál ve smyslu článku 88 směrnice 2009/138/ES;
- 5) „položkami kapitálu tier 1 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 1 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice;
- 6) „položkami vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 1 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice a jejich zahrnutí je omezeno akty v přenesené pravomoci přijatými v souladu s článkem 99 uvedené směrnice;
- 7) „položkami kapitálu tier 2 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 2 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 2 uvedené směrnice;
- 8) „položkami kapitálu tier 3 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 3 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 3 uvedené směrnice;
- 9) „odložené daňové pohledávky“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 10) „odloženými daňovými pohledávkami závislými na budoucím zisku“ se rozumí odložené daňové pohledávky, jejichž budoucí hodnotu lze realizovat pouze v případě, že instituce v budoucnu vytvoří zdanitelný zisk;

- 11) „odložené daňové závazky“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 12) „aktivy definovaného příspěvkového penzijního fondu“ se rozumějí aktiva definovaného příspěvkového penzijního fondu, případně plánu, po snížení o částku závazků tohoto fondu nebo plánu;
- 13) „rozdělením výnosů“ se rozumí výplata dividend nebo úroků v jakékoli podobě;
- 14) „finanční podnik“ má stejný význam jako v čl. 13 bodu 25 písm. b) a d) směrnice 2009/138/ES;
- 15) „rezervní fond na všeobecná bankovní rizika“ má stejný význam jako v článku 38 směrnice 86/635/EHS;
- 16) „goodwill“ má stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 17) „nepřímou účastí“ se rozumí investice instituce do třetí strany s expozicí v kapitálovém nástroji vydaném příslušným subjektem uskutečňovaná za účelem vytvoření expozice v tomto kapitálovém nástroji nebo expozice v jiném nástroji prováděná jinými prostředky, jestliže by se při ztrátě hodnoty nástroje vzniklá ztráta z expozice výrazně nelišila od ztráty, která by instituci vznikla z přímého držení nástroje;
- 18) „nehmotná aktiva“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 19) „pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností“ se rozumí společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;
- 20) „podnikajícím subjektem“ se rozumí subjekt zřízený za účelem samostatného dosahování zisku;
- 21) „jinými kapitálovými nástroji“ se rozumí kapitálové nástroje vydané příslušnými subjekty, které nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 ani za položky kapitálu tier 1 pojišťovny, položky vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny, položky kapitálu tier 2 pojišťovny nebo položky kapitálu tier 3 pojišťovny;
- 22) „ostatními fondy“ se rozumějí fondy ve smyslu použitelného účetního standardu, které musí být zveřejněny podle tohoto použitelného účetního standardu a nezahrnují částky již zahrnuté do kumulovaného ostatního úplného výsledku hospodaření nebo nerozděleného zisku;
- 23) „kapitálem“ se rozumí součet kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;
- 24) „kapitálovými nástroji“ se rozumí kapitálové nástroje vydané institucí, které lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2;
- 25) „zisk“ má stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 26) „vzájemnou účastí“ se rozumí situace, kdy instituce drží kapitálové nástroje nebo jiné kapitálové nástroje vydané příslušnými subjekty a tyto subjekty současně drží kapitálové

- nástroje vydané institucí;
- 27) „příslušným subjektem“ se rozumí jakýkoli z těchto subjektů:
- a) jiná instituce;
 - b) finanční instituce;
 - c) pojišťovna;
 - d) pojišťovna ze třetí země;
 - e) zajišťovna;
 - f) zajišťovna ze třetí země;
 - g) finanční podnik;
 - h) pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností;
 - i) podnik vyňatý z působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s požadavky stanovenými v článku 4 uvedené směrnice;
- 28) „nerozděleným ziskem“ se rozumí zisky a ztráty z předchozích období po započtení hospodářského výsledku podle použitelných účetních standardů;
- 29) „emisní ážio“ má stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 30) „přechodné rozdíly“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu.

Hlava II

Složky kapitálu

Kapitola 1

Kapitál tier 1

Článek 23

Kapitál tier 1

Kapitál tier 1 instituce je součtem kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 instituce.

Kapitola 2

Kmenový kapitál tier 1

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 24

Položky kmenového kapitálu tier 1

1. Položky kmenového kapitálu tier 1 instituce jsou tyto:
 - a) kapitálové nástroje, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 26;
 - b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);
 - c) nerozdělený zisk;
 - d) kumulovaný ostatní úplný výsledek hospodaření;
 - e) ostatní fondy;
 - f) rezervní fond na všeobecná bankovní rizika.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) mohou instituce před tím, než formálně schválí svůj hospodářský výsledek za daný rok, a pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu zahrnout do kmenového kapitálu tier 1 mezitímní zisk nebo zisk ke konci roku. Příslušný orgán udělí souhlas, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) údaje o zisku ověřily osoby nezávislé na instituci, které jsou odpovědné za audit účetnictví této instituce;
 - b) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že všechny

předvídatelné výplaty nebo dividendy byly od výše tohoto zisku odečteny.

Ověření mezitímního zisku instituce nebo zisku ke konci roku musí poskytovat přiměřenou úroveň jistoty, že zisk byly vykázán podle zásad stanovených v použitelném účetním standardu.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění významu slova „předvídatelný“ při určování, zda byly odečteny všechny předvídatelné výplaty nebo dividendy.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. EBA vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam forem kapitálových nástrojů v každém členském státě, které lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. EBA vypracuje a zveřejní tento seznam do 1. ledna 2013.

Článek 25

Kapitálové nástroje vzájemných pojišťoven, družstev nebo podobných institucí v kmenovém kapitálu tier 1

1. Položky kmenového kapitálu tier 1 zahrnují jakékoli kapitálové nástroje vydané institucí na základě jejich statutárních ustanovení, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) jedná se o typ instituce definovaný v použitelném vnitrostátním právu a podle názoru příslušných orgánů ji lze pro účely této části nařízení považovat za vzájemnou pojišťovnu, družstvo nebo podobnou instituci;
 - b) jsou splněny podmínky stanovené v člancích 26 a 27;
 - c) nástroj nevykazuje vlastnosti, které by mohly narušit pokračování činnosti instituce během stresových období na trhu.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:
 - a) podmínek, podle nichž mohou příslušné orgány určit, zda typ podniku uznaného podle použitelného vnitrostátního práva lze pro účely této části nařízení považovat za vzájemnou pojišťovnu, družstvo nebo podobnou instituci;
 - b) povahy a rozsahu:
 - i) vlastností nástroje, které by mohly narušit pokračování činnosti instituce během stresových období na trhu;
 - ii) stresového období na trhu, na základě něhož by uvedené vlastnosti mohly narušit plné pokračování činnosti instituce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 26

Nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1

1. Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) nástroje jsou vydány přímo institucí s předchozím souhlasem vlastníků instituce nebo, je-li to povoleno podle použitelného vnitrostátního práva, řídicího orgánu instituce;
 - b) nástroje jsou plně uhrazeny a jejich nákup není přímo ani nepřímo financován institucí;
 - c) nástroje splňují všechny tyto podmínky, pokud jde o jejich klasifikaci:
 - i) lze je považovat za kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS;
 - ii) jsou klasifikovány jako vlastní kapitál ve smyslu použitelného účetního standardu;
 - iii) jsou klasifikovány jako vlastní kapitál pro účely určení platební neschopnosti na základě rozvahy, stanoví-li tak vnitrostátní insolvenční právo;
 - d) nástroje jsou jasně a odděleně zveřejněny v rozvaze v rámci účetní závěrky instituce;
 - e) nástroje nemají stanovenou splatnost (věčné nástroje);
 - f) jistinu nástrojů nelze snížit nebo vyplatit, s výjimkou těchto případů:
 - i) likvidace instituce;
 - ii) diskrečního zpětného odkupu nástrojů nebo jiného způsobu snížení kapitálu na základě vlastního rozhodnutí, pokud instituce obdržela předchozí souhlas příslušného orgánu v souladu s článkem 72;
 - g) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by jistina nástrojů byla nebo mohla být snížena nebo vyplacena jinak než při likvidaci instituce, a instituce něco takového před vydáním ani při vydání nástrojů nenaznačuje, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 25, u nichž je podle použitelného vnitrostátního práva zakázáno, aby instituce odmítla jejich splacení;
 - h) nástroje splňují tyto podmínky, pokud jde o rozdělení výnosů:
 - i) neexistuje přednostní rozdělování výnosů, ani ve vztahu k jiným nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, a podmínky, kterými se nástroje řídí, nestanoví přednostní práva na výplatu rozdělených výnosů;
 - ii) rozdělení výnosů držitelům nástrojů může být provedeno pouze z položek k rozdělení;
 - iii) podmínky, kterými se nástroje řídí, nezahrnují strop nebo jiné omezení maximální

výše rozdělených výnosů, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 25;

- iv) výše rozdělených výnosů se neurčuje na základě částky, za kterou byly nástroje při emisi zakoupeny, a není ani jinak na tomto základě stanovena, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 25;
 - v) podmínky, kterými se nástroje řídí, neukládají instituci povinnost rozdělit výnosy držitelům nástrojů a instituce není žádnou takovouto povinností ani jinak vázána;
 - vi) neprovedení rozdělení výnosů nepředstavuje nesplnění závazků ze strany instituce;
- i) v porovnání se všemi kapitálovými nástroji vydanými institucí absorbují tyto nástroje první a proporcionálně největší podíl vzniklých ztrát a každý nástroj absorbuje ztráty stejnou měrou jako všechny ostatní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;
 - j) v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce se nástroje řadí za všechny ostatní pohledávky;
 - k) nástroje opravňují své vlastníky k podílu na zbylých aktivech instituce, který je v případě její likvidace a po zaplacení všech přednostních pohledávek úměrný hodnotě vydaných nástrojů a není pevně stanoven ani nepodléhá stropu, s výjimkou kapitálových nástrojů uvedených v článku 25;
 - l) nástroje nejsou zajištěny ani zaručeny žádným z těchto subjektů:
 - i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - ii) mateřskou institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - iv) holdingovou společností se smíšenou činností nebo jejími dceřinými podniky;
 - v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;
 - vi) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) až v);
 - m) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, ať smluvních či jiných, která v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce zvyšují pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích.
2. Podmínky stanovené v odst. 1 písm. i) musí být splněny bez ohledu na trvalé snížení účetní hodnoty jistiny nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:
- a) použitelných forem a povahy nepřímého financování kapitálových nástrojů;
 - b) významu výrazu „položky k rozdělení“ pro účely stanovení částky, která je k dispozici k rozdělení držitelům kapitálových nástrojů instituce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27

Kapitálové nástroje vydané vzájemnými pojišťovnami, družstvy a podobnými institucemi

1. Kapitálové nástroje vydané vzájemnými pojišťovnami, družstvy a podobnými institucemi lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 26 a v tomto článku.
2. Pokud jde o umožnění kapitálových nástrojů, musí být splněny tyto podmínky:
 - a) s výjimkou případů, kdy to zakazuje použitelné vnitrostátní právo, musí mít instituce možnost odmítnout umožnění nástrojů;
 - b) pokud použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnutí umožnění nástrojů, dávají ustanovení, kterými se nástroje řídí, instituci možnost toto umožnění omezit;
 - c) odmítnutí splacení nástrojů, nebo případně jeho omezení, nesmí představovat neplnění závazků ze strany instituce.
3. Kapitálové nástroje mohou zahrnovat strop nebo omezení maximální výše rozdělených výnosů, pouze pokud je tento strop nebo omezení stanoveno použitelným vnitrostátním právem nebo stanovami instituce.
4. Pokud kapitálové nástroje dávají vlastníkovi právo na podíl na fondech instituce v případě platební neschopnosti nebo likvidace, který je omezen do výše nominální hodnoty nástrojů, vztahuje se toto omezení ve stejné míře na držitele všech ostatních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných danou institucí.
5. Pokud kapitálové nástroje dávají vlastníkovi právo na podíl na aktivech instituce v případě platební neschopnosti nebo likvidace, který je pevně stanoven nebo omezen stropem, vztahuje se toto omezení ve stejné míře na všechny držitele všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných danou institucí.
6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění povahy nezbytných omezení umožnění nástrojů, pokud použitelné vnitrostátní právo instituci zakazuje umožnění kapitálových nástrojů odmítnout.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 28

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1 přestanou být podmínky stanovené v článku 26 a případně v článku 27 plněny, platí následující:

- a) tento nástroj přestane být považován za nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1;
- b) emisní ážio související s tímto nástrojem přestane být považováno za položku kmenového kapitálu tier 1.

ODDÍL 2

OBEZŘETNOSTNÍ FILTRY

Článek 29 *Sekuritizovaná aktiva*

1. Instituce vyloučí ze všech složek kapitálu zvýšení vlastního kapitálu podle použitelného účetního standardu, které vyplývá ze sekuritizace aktiv, včetně těchto případů:
 - a) zvýšení souvisejícího s budoucím maržovým příjmem, který pro instituci znamená zisk z prodeje;
 - b) čistého zisku plynoucího z kapitalizace budoucího příjmu ze sekuritizovaných aktiv, která zajišťují úvěrové posílení pozic v sekuritizaci, je-li instituce původcem sekuritizace.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmu „zisk z prodeje“ uvedeného v odst. 1 písm. a).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 30 *Zajištění peněžních toků a změny hodnoty vlastních závazků*

Instituce nezahrnou do složek kapitálu tyto položky:

- a) oceňovací rozdíly ze změn reálné hodnoty spojené se zisky nebo ztrátami ze zajištění peněžních toků z finančních nástrojů, které nejsou oceněny reálnou hodnotou, včetně plánovaných peněžních toků;
- b) zisky nebo ztráty ze závazků instituce oceněných reálnou hodnotou, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce.

Článek 31 *Dodatečné úpravy ocenění*

1. Instituce při výpočtu výše svého kapitálu uplatní požadavky článku 100 na veškerá

svá aktiva oceněná reálnou hodnotou a odečtou z kmenového kapitálu tier 1 částku ve výši nezbytných dodatečných úprav ocenění.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se pro účely odstavce 1 uplatňují požadavky uvedené v článku 100.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 32

Nerealizované zisky a ztráty oceněné reálnou hodnotou

Kromě položek uvedených v článku 30 neprovádějí instituce takové úpravy, kterými by ze svého kapitálu vyloučily nerealizované zisky nebo ztráty z aktiv nebo závazků oceněných reálnou hodnotou.

ODDÍL 3

ODPOČTY OD POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1, VÝJIMKY A ALTERNATIVNÍ POSTUPY

PODODDÍL 1

ODPOČTY OD POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 33

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Instituce od položek kmenového kapitálu tier 1 odečtou toto:
 - a) ztráty běžného účetního roku;
 - b) nehmotná aktiva;
 - c) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku;
 - d) instituce počítající hodnoty rizikově vážených expozic pomocí přístupu IRB odečtou záporné hodnoty vyplývající z výpočtu výše očekávaných ztrát podle článků 154 a 155;
 - e) aktiva definovaného příspěvkového penzijního fondu instituce;
 - f) přímo a nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, které je instituce povinna odkoupit na základě skutečného nebo podmíněného závazku plynoucího z existující smlouvy;
 - g) držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, pokud tyto subjekty mají s institucí vztah vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že

jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;

- h) příslušnou výši přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž instituce nemá významnou investici;
 - i) příslušnou výši přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž instituce má významnou investici;
 - j) hodnotu položek, jež mají být odečteny od položek vedlejšího kapitálu tier 1 podle článku 53, která přesahuje vedlejší kapitál tier 1 instituce;
 - k) hodnotu expozice u následujících položek, kterým se má přiřadit riziková váha 1 250 %, pokud instituce odečítá tuto hodnotu expozice z kmenového kapitálu tier 1 jako alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 %:
 - i) u kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor;
 - ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 238 odst. 1 písm. b), čl. 239 odst. 1 písm. b) a článkem 253;
 - iii) u volných dodávek v souladu s čl. 369 odst. 3;
 - l) daňové platby týkající se položek kmenového kapitálu tier 1 předvídatelné v době výpočtu, s výjimkou případu, kdy instituce vhodně upraví hodnotu položek kmenového kapitálu tier 1, pokud tyto daňové platby snižují částku, do jejíž výše lze dané položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
- a) uplatňování odpočtů uvedených v odst. 1 písm. a), c), e) a l);
 - b) druhů kapitálových nástrojů finančních institucí, pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí a podniků vyňatých z působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s článkem 4 uvedené směrnice, které se odečítají od těchto složek kapitálu:
 - i) od položek kmenového kapitálu tier 1;
 - ii) od položek vedlejšího kapitálu tier 1;
 - iii) od položek kapitálu tier 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 34 Odpočty nehmotných aktiv

Instituce určí nehmotná aktiva, která mají být odečtena, podle těchto ustanovení:

- a) částka, která má být odečtena, se sníží o související odložené daňové závazky, které by zanikly, kdyby došlo ke snížení hodnoty nehmotných aktiv nebo jejich odúčtování podle příslušného účetního standardu;
- b) částka, která má být odečtena, zahrnuje goodwill zahrnutý v ocenění významných investic instituce.

Článek 35

Odpočty odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku

1. Instituce určí výši odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku, které mají být odečteny, podle tohoto článku.
2. S výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3, se výše odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku vypočítává, aniž by byla snížena o související odložené daňové závazky instituce.
3. Výše odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku může být snížena o související odložené daňové závazky instituce, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) tyto odložené daňové pohledávky i související odložené daňové závazky vyplývají z daňového práva některého členského státu nebo třetí země;
 - b) daňový orgán tohoto členského státu nebo třetí země umožňuje vzájemně započíst odložené daňové pohledávky a související odložené daňové závazky.
4. Související odložené daňové závazky instituce použité pro účely odstavce 3 nesmějí zahrnovat odložené daňové závazky, o které je snížena hodnota nehmotných aktiv nebo aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, jež má být odečtena.
5. Výše souvisejících odložených daňových závazků uvedená v odstavci 4 se rozdělí mezi:
 - a) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů, které se neodečítají v souladu s čl. 45 odst. 1;
 - b) všechny ostatní odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku.Instituce rozdělí související odložené daňové závazky podle poměrných částí, jaké představují odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku uvedené v písmenech a) a b).

Článek 36

Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku

1. Na odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku použijí instituce rizikovou váhu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.
2. Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku zahrnují tyto položky:
 - a) přeplatky daně v běžném roce;
 - b) daňové ztráty v běžném roce použité zpětně na předchozí roky, z

nichž vyplývá pohledávka za ústřední vládou, regionální vládou nebo místním daňovým orgánem;

- c) odložené daňové pohledávky vyplývající z přechodných rozdílů, které jsou v případě ztráty, platební neschopnosti nebo likvidace instituce povinně a automaticky v souladu s použitelným vnitrostátním právem nahrazeny pohledávkou za ústřední vládou členského státu, v němž je instituce zapsána, která absorbuje ztráty ve stejné míře jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 při pokračování činnosti a v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce.

Článek 37

Odpočty záporných hodnot vyplývajících z výpočtu výše očekávaných ztrát

Částka, která má být odečtena v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. d), se nesnižuje o nárůst odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku nebo o jiné dodatečné daňové účinky, které by mohly vzniknout, pokud by se rezervy měly zvýšit na úroveň očekávaných ztrát podle hlavy II kapitoly 3 oddílu 3.

Článek 38

Odpočty aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu

1. Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. e) se výše aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, která má být odečtena, sníží o tyto částky:
 - a) výši všech souvisejících odložených daňových závazků, které by mohly zaniknout, kdyby došlo ke snížení hodnoty aktiv nebo jejich odúčtování podle použitelného účetního standardu;
 - b) výši aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, jež instituce může bez omezení používat, pokud obdržela předchozí souhlas příslušného orgánu. Aktivům použitým ke snížení částky, která má být odečtena, se přidělí riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií, podle nichž příslušný orgán povoluje institucím snížit výši aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 39

Odpočty držených vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1

Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. f) počítají instituce držené vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat hodnotu držených vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice, pokud jsou dlouhé a krátké pozice v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;
- b) instituce určí částku, která má být odečtena za nepřímé účasti v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1 zahrnutým do indexů;
- c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu vyplývající z držení indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany.

Článek 40

Významné investice v příslušných subjektech

Pro účely odpočtu se investice instituce v příslušném subjektu považuje za významnou, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

- a) instituce vlastní více než 10 % nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných daným subjektem;
- b) instituce má s daným subjektem úzké vazby a vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané daným subjektem;
- c) instituce vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané daným subjektem a tento subjekt není zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, avšak je zahrnut do téže účetní konsolidace jako instituce pro účely účetního výkaznictví podle použitelného účetního standardu.

Článek 41

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. g), h) a i) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držba nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a jiných kapitálových nástrojů příslušných subjektů se vypočte na základě hrubých dlouhých pozic;
- b) pro účely odpočtu se položky kapitálu tier 1 pojišťovny považují za držbu nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1.

Článek 42

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) mohou vypočítat držbu kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, pokud splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
- b) určí částku, která má být odečtena za nepřímé držení kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům příslušných subjektů zahrnutým do indexů.

Článek 43

Odpočty držených nástrojů v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. h) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) koeficientem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b):
 - a) souhrnná hodnota, o kterou přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení na položky kmenového kapitálu tier 1:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) odpočtů uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. a) až g) a j) až l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;
 - iii) článků 41 a 42;
 - b) hodnota přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů vydělená souhrnnou hodnotou přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů těchto příslušných subjektů.
2. Instituce z hodnoty uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu koeficientu uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
3. Instituce určí podíl držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, který má být odečten podle odstavce 1, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
 - a) hodnota držených nástrojů, která má být odečtena podle odstavce 1;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.
4. Hodnota držených nástrojů uvedená v čl. 33 odst. 1 písm. h), která je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i) až iii), se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

5. Instituce určí podíl držených kapitálových nástrojů, na něž se použijí rizikové váhy, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
- a) hodnota držených nástrojů, na niž se mají použít rizikové váhy podle odstavce 4;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.

Článek 44

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v případě, že instituce má v příslušném subjektu významnou investici

Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. i) se z příslušné částky, která má být odečtena z kmenového kapitálu tier 1, vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů a částka se určí v souladu s články 41 a 42 a pododdílem 2.

PODODDÍL 2

VÝJIMKY Z ODPOČTŮ OD POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1 A ALTERNATIVNÍ POSTUPY K TĚMTO ODPOČTŮM

Článek 45

Prahové hodnoty pro výjimky z odpočtů od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Při odpočtech požadovaných podle čl. 33 odst. 1 písm. c) a i) instituce neodečítají položky uvedené níže v písmenech a) a b), jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 15 % kmenového kapitálu tier 1:
- a) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až h) a j) až l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.
 - b) v případech, kdy má instituce významnou investici v příslušném subjektu, přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 těchto subjektů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až h) a j) až l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.
2. Položky, které nejsou odečteny podle odstavce 1, podléhají rizikové váze 250 % a případně požadavkům části třetí hlavy IV.

Článek 46

Jiné výjimky z odpočtů a alternativní přístupy k odpočtům, pokud se uplatňuje konsolidace

1. Jako alternativní postup k odpočtu držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 pojišťoven, zajišťoven a holdingových pojišťoven, v nichž má instituce významnou investici, mohou příslušné orgány institucím povolit použití metod 1, 2 nebo 3 uvedených v příloze I směrnice 2002/87/ES. Instituce používá zvolenou metodu soustavně.

Instituce může používat metodu 1 (účetní konsolidaci), pouze pokud obdržela předchozí souhlas příslušného orgánu. Příslušný orgán může souhlas udělit pouze tehdy, je-li přesvědčen, že integrované řízení a systém interní kontroly subjektů, které by byly zahrnuty do konsolidace podle metody 1, je adekvátní.
2. Pro účely výpočtu nekonsolidovaného kapitálu neodečítají instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 nástroje uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i) držené v příslušných subjektech zahrnutých do konsolidovaného dohledu.
3. Příslušné orgány mohou institucím povolit, aby neodečítaly položky uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i) v těchto případech:
 - a) pokud se jedná o účast v příslušném subjektu, který je zahrnut do téhož doplňkového dozoru jako instituce v souladu se směrnicí 2002/87/ES;
 - b) pokud má instituce uvedená v článku 25 účast v jiné takové instituci nebo ve své ústřední nebo regionální úvěrové instituci a jsou splněny tyto podmínky:
 - i) v případě účasti v ústřední nebo regionální úvěrové instituci je instituce s touto účastí sdružena s danou ústřední nebo regionální úvěrovou institucí v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a ústřední nebo regionální úvěrová instituce podle těchto předpisů nebo stanov odpovídá za hotovostní clearingové operace v rámci této sítě;
 - ii) instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7;
 - iii) příslušné orgány udělily povolení uvedené v čl. 108 odst. 7;
 - iv) podmínky stanovené v čl. 108 odst. 7 jsou splněny;
 - v) instituce připravuje a předkládá příslušným orgánům konsolidované rozvahy uvedené v čl. 108 odst. 7 písm. e) nejméně tak často, jak se požaduje podávání zpráv o kapitálových požadavcích podle článku 95.
 - c) pokud má regionální úvěrová instituce účast ve své ústřední nebo jiné regionální úvěrové instituci a jsou splněny podmínky stanovené v písm. b) bodech i) až v).
4. EBA, EIOPA a ESMA vypracují prostřednictvím smíšeného výboru pro účely tohoto článku návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek použití metod výpočtu uvedených v příloze I části II a čl. 228 odst. 1 směrnice 2002/87/ES pro účely alternativních postupů k odpočtům uvedených v odstavci 1 a odst. 3 písm. a).

EBA, EIOPA a ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek pro použití odst. 3 písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 3

KMENOVÝ KAPITÁL TIER 1

Článek 47

Kmenový kapitál tier 1

Kmenový kapitál tier 1 instituce se skládá z položek kmenového kapitálu tier 1 po provedení úprav vyžadovaných články 29 až 32, odpočtů podle článku 33 a uplatnění výjimek a alternativních postupů stanovených v článcích 45, 46 a 74.

Kapitola 3

Vedlejší kapitál tier 1

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 48

Položky vedlejšího kapitálu tier 1

Položky vedlejšího kapitálu tier 1 jsou tyto:

- a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v čl. 49 odst. 1;
- b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a).

Článek 49

Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1

1. Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) nástroje jsou vydány a plně uhrazeny;
- b) nástroje nezakoupil žádný z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku,
- c) nákup nástrojů není přímo ani nepřímo financován institucí;
- d) v případě platební neschopnosti instituce se nástroje řadí za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2;
- e) nástroje nejsou zajištěny ani zaručeny žádným z těchto subjektů:
 - i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - ii) mateřskou institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - iv) holdingovou společností se smíšenou činností nebo jejími dceřinými podniky;
 - v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;
 - vi) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) až v);
- f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, ať smluvních či jiných, která by v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;
- g) nástroje nemají stanovenou splatnost (věčné nástroje) a ustanovení, jimiž se řídí, neobsahují žádný podnět k tomu, aby je instituce splatila;
- h) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, obsahují jednu nebo více kupních opcí, může být tato opce uplatněna dle vlastního uvážení emitenta;
- i) nástroje mohou být vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 72, a ne dříve než po uplynutí pěti let ode dne vydání;
- j) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly nebo mohly být institucí vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, a instituce něco takového ani jinak nenaznačuje;
- k) instituce výslovně ani implicitně neuvádí, že by příslušný orgán souhlasil s žádostí o vypovězení, splacení nebo zpětný odkup nástrojů;
- l) rozdělení výnosů z nástrojů splňuje tyto podmínky:

- i) je vypláceno z položek k rozdělení;
 - ii) výše rozdělených výnosů z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce, její mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti nebo smíšené holdingové společnosti;
 - iii) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, dávají instituci možnost dle vlastního uvážení kdykoli na neomezenou dobu a na nekumulativním základě zrušit rozdělení výnosů z nástrojů, přičemž instituce může zrušené platby bez omezení použít k úhradě svých závazků podle jejich splatnosti;
 - iv) zrušení rozdělení výnosů nepředstavuje nesplnění závazků ze strany instituce;
 - v) zrušením rozdělení výnosů nevznikají instituci žádná omezení;
- m) nástroje nejsou jedním z důvodů vedoucích ke zjištění, že závazky instituce převyšují její aktiva, pokud takové zjištění představuje test platební neschopnosti podle použitelného vnitrostátního práva;
 - n) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby v případě rozhodné události byla účetně snížena hodnota jistiny nástrojů nebo aby byly nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;
 - o) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádné prvky, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce;
 - p) pokud nástroje nevydává přímo instituce nebo podnikající subjekt zahrnutý do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo smíšená holdingová společnost, jsou výnosy okamžitě bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) instituci;
 - ii) podnikajícímu subjektu zahrnutému do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - iii) mateřské instituci;
 - iv) mateřské finanční holdingové společnosti;
 - v) smíšené holdingové společnosti.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění všech těchto otázek:

- a) formy a povahy možných podnětů ke splacení nástrojů;
- b) povahy snížení hodnoty jistiny;
- c) postupů a načasování, pokud jde o následující:

- i) určení, že došlo k rozhodné události;
 - ii) oznámení příslušnému orgánu a držitelům nástroje, že nastala rozhodná událost a že hodnota jistiny nástroje bude snížena, případně že nástroj bude převeden na nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1, v souladu s ustanoveními, jimiž se nástroj řídí;
 - iii) snížení hodnoty jistiny nástroje, případně jeho převedení na nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1;
- d) vlastností nástrojů, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce;
 - e) použití jednotek pro speciální účel k nepřímé emisi kapitálových nástrojů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 50

Omezení týkající se zrušení rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a prvky, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce

Pro účely čl. 49 odst. 1 písm. l) bodu v) a písmena o) nesmí ustanovení, jimiž se řídí nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, obsahovat především následující:

- a) požadavek rozdělení výnosů z nástrojů v případě, že se provádí rozdělení výnosů z nástroje vydaného institucí, který je ve stejném nebo podřízenějším pořadí než nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1;
- b) požadavek zrušení výplaty rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 v případě, že se neprovádí rozdělení výnosů z daných nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1;
- c) povinnost nahradit výplatu úroků nebo dividend platbou v jakékoli jiné formě. Instituci není taková povinnost uložena jinak.

Článek 51

Snížení hodnoty nebo konverze nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

Pro účely čl. 49 odst. 1 písm. n) se na nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 vztahují tato ustanovení:

- a) rozhodná událost nastává tehdy, když se poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce uvedený v čl. 87 odst. 1 písm. a) sníží pod jednu z těchto hodnot:
 - i) 5,125 %;
 - ii) hodnotu vyšší než 5,125 %, kterou určí instituce a která je upřesněna v ustanoveních,

jimiž se nástroj řídí;

- b) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby nástroje byly v případě rozhodné události převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, musí současně stanovit jedno z následujícího:
 - i) převodní poměr a maximální povolenou částku převodu;
 - ii) rozsah, v němž budou nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;
- c) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby v případě rozhodné události byla snížena hodnota jistiny těchto nástrojů, jsou současně sníženy všechny tyto položky:
 - i) pohledávka držitele nástroje v případě likvidace instituce;
 - ii) částka, která má být vyplacena v případě výzvy k odkoupení nástroje;
 - iii) rozdělení výnosů z nástroje.

Článek 52

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 přestanou být podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 plněny, platí následující:

- a) tento nástroj přestane být považován za nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1;
- b) podíl emisního ázia souvisejícího s tímto nástrojem přestane být považován za položku vedlejšího kapitálu tier 1.

ODDÍL 2

ODPOČTY OD POLOŽEK VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 53

Odpočty od položek vedlejšího kapitálu tier 1

Instituce od položek vedlejšího kapitálu tier 1 odečítají tyto položky:

- a) přímo a nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;
- b) držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;
- c) příslušnou výši přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do

vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž instituce nemá významnou investici, určenou v souladu s článkem 57;

- d) přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž má instituce významnou investici, s vyloučením pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů;
- e) hodnotu položek, které mají být odečteny od položek kapitálu tier 2 podle článku 63, která převyšuje kapitál tier 2 instituce;
- f) daňové platby týkající se položek vedlejšího kapitálu tier 1 předvídatelné v době výpočtu, s výjimkou případu, kdy instituce vhodně upraví hodnotu položek vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tyto daňové platby snižují částku, do jejíž výše lze dané položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.

Článek 54

Odpočty držených vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

Pro účely čl. 53 písm. a) vypočítají instituce držené vlastní nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat hodnotu držených vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice, pokud jsou dlouhé a krátké pozice v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;
- b) instituce určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do vedlejšího kapitálu tier 1 zahrnutým do indexů;
- c) instituce může vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu vyplývající z držení indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany.

Článek 55

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 53 písm. b), c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držba nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 se vypočítá na základě hrubých dlouhých pozic;
- b) pro účely odpočtu se položky vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny považují za držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1.

Článek 56

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 53 písm. c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držbu kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu vypočítají na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, pokud splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
- b) určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené kapitálové nástroje příslušných subjektů v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům příslušných subjektů zahrnutým do indexů.

Článek 57

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 53 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) koeficientem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b):
 - a) souhrnná hodnota, o kterou přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až g) a j) až l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;
 - iii) článků 41 a 42;
 - b) hodnota přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů vydělená souhrnnou hodnotou všech přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 těchto příslušných subjektů.
2. Instituce z hodnoty uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu koeficientu uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
3. Instituce určí podíl držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, který má být odečten, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
 - a) hodnota držených nástrojů, která má být odečtena podle odstavce 1;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.

ODDÍL 3

VEDLEJŠÍ KAPITÁL TIER 1

Článek 58

Vedlejší kapitál tier 1

Vedlejší kapitál tier 1 instituce se skládá z položek vedlejšího kapitálu tier 1 po odpočtu položek uvedených v článku 53 a uplatnění článku 74.

Kapitola 4

Kapitál tier 2

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO KAPITÁLU TIER 2

Článek 59

Položky kapitálu tier 2

Položky kapitálu tier 2 jsou tyto:

- a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v článku 60;
- b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);
- c) u institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic podle hlavy II kapitoly 2, úpravy o obecné úvěrové riziko bez zohlednění daňových účinků do výše 1,25 % hodnoty rizikově vážených expozic vypočítané podle části třetí hlavy II kapitoly 2;
- d) u institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic podle hlavy II kapitoly 3, kladné částky bez zohlednění daňových účinků vypočtené podle článků 154 a 155 do výše 0,6 % hodnoty rizikově vážených expozic vypočítané podle části třetí hlavy II kapitoly 3.

Článek 60

Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2

Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) nástroje jsou vydány a plně uhrazeny;
- b) nástroje nezakoupil žádný z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly

nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;

- c) nákup nástrojů není přímo ani nepřímo financován institucí;
- d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, je zcela podřízen pohledávkám všech nepodřízených věřitelů;
- e) nástroje nejsou zajištěny ani zaručeny žádným z těchto subjektů:
 - i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - ii) mateřskou institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - iv) smíšenou holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;
 - vi) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) až v);
- f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;
- g) nástroje mají původní dobu splatnosti nejméně 5 let;
- h) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádnou pobídku pro instituci, aby je splatila;
- i) pokud nástroje zahrnují jednu nebo více kupních opcí, mohou být opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;
- j) nástroje mohou být vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 72, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání;
- k) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neuvádějí ani nenaznačují, že nástroje budou nebo by mohly být institucí splaceny nebo zpětně odkoupeny jindy než při splatnosti, a instituce něco takového ani jinak neuvádí nebo nenaznačuje;
- l) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než při platební neschopnosti nebo likvidaci instituce;
- m) výše vyplácených úroků nebo dividend z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce, její mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti nebo smíšené holdingové společnosti;
- n) pokud nástroje nevydává přímo instituce nebo podnikající subjekt zahrnutý do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo smíšená holdingová společnost, jsou výnosy okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici kterémukoli z těchto subjektů:

- i) instituci;
- ii) podnikajícimu subjektu zahrnutému do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
- iii) mateřské instituci;
- iv) mateřské finanční holdingové společnosti;
- v) smíšené holdingové společnosti.

Článek 61

Odpisy nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 lze v posledních pěti letech do splatnosti považovat za položky kapitálu tier 2 v míře, která se určí vynásobením výsledku výpočtu uvedeného v písmenu a) hodnotou uvedenou v písmenu b):

- a) nominální hodnota nástrojů nebo podřízených půjček k prvnímu dni závěrečného pětiletého období jejich smluvní splatnosti vydělená počtem kalendářních dnů v daném období;
- b) počet zbývajících kalendářních dní smluvní splatnosti nástrojů nebo podřízených půjček.

Článek 62

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do kapitálu tier 2 přestanou být podmínky stanovené v článku 60 plněny, platí následující:

- a) tento nástroj přestane být považován za nástroj zahrnovaný do kapitálu tier 2;
- b) podíl emisního ázia souvisejícího s tímto nástrojem přestane být považován za položku kapitálu tier 2.

ODDÍL 2

ODPOČTY OD POLOŽEK KAPITÁLU TIER 2

Článek 63

Odpočty od položek kapitálu tier 2

Od položek kapitálu tier 2 se odečítá následující:

- a) přímo a nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;
- b) držené nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 příslušných subjektů, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti, a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit

kapitál instituce;

- c) příslušnou hodnotu přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 příslušných subjektů, v nichž instituce nemá významnou investici, přičemž tato hodnota se určí v souladu s článkem 67;
- d) přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 příslušných subjektů, v nichž má instituce významnou investici, s vyloučením pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů.

Článek 64

Odpočty držených vlastních nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 a podřízených půjček

Pro účely čl. 63 písm. a) počítají instituce držené nástroje na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat hodnotu držených nástrojů v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice, pokud jsou dlouhé a krátké pozice v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;
- b) instituce určí částku, která má být odečtena za nepřímé účasti v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kapitálu tier 2 zahrnutým do indexů;
- c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 v obchodním portfoliu vyplývající z držení indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany.

Článek 65

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 a podřízených půjček příslušných subjektů v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 63 písm. b), c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držba nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 včetně podřízených půjček se vypočítá na základě hrubých dlouhých pozic;
- b) pro účely odpočtu se s položkami kapitálu tier 2 pojišťovny a položkami kapitálu tier 3 pojišťovny zachází jako s drženými nástroji zahrnovanými do kapitálu tier 2.

Článek 66

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 a podřízených půjček příslušných subjektů

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 63 písm. c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) mohou vypočítat držbu kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, pokud splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
- b) určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené kapitálové nástroje příslušných subjektů v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, přihlédnutím k podkladové expozici vůči kapitálovým nástrojům příslušných subjektů zahrnutým do indexů.

Článek 67

Odpočty nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 63 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b):
 - a) souhrnná hodnota, o kterou přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až g) a j) až l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;
 - iii) článků 41 a 42;
 - b) hodnota přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 příslušných subjektů vydělená souhrnnou hodnotou všech přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 těchto příslušných subjektů.
2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
3. Instituce určí podíl držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, který má být odečten, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
 - a) celková hodnota držených nástrojů, která má být odečtena podle odstavce 1;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.

ODDÍL 3 KAPITÁL TIER 2

Článek 68
Kapitál tier 2

Kapitál tier 2 instituce se skládá z položek kapitálu tier 2 po odpočtech uvedených v článku 63 a uplatnění článku 74.

Kapitola 5

Kapitál

Článek 69
Kapitál

Kapitál instituce je součtem jejího kapitálu tier 1 a tier 2.

Kapitola 6

Obecné požadavky

Článek 70

Držba kapitálových nástrojů regulovaných subjektů, které nesplňují podmínky pro regulativní kapitál

Instituce nesmí od žádné složky kapitálu odečíst držené nástroje regulovaných finančních subjektů ve smyslu čl. 137 odst. 4 druhého pododstavce, které nesplňují podmínky pro regulativní kapitál daného subjektu. Instituce na tyto účasti uplatní rizikovou váhu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.

Článek 71

Nepřímé účasti plynoucí z držení nástrojů zahrnutých do indexů

1. S předchozím souhlasem příslušného orgánu může instituce místo výpočtu své expozice vůči nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů zahrnutým do indexů jako alternativní postup použít konzervativní odhad své podkladové expozice vůči těmto nástrojům.
2. Příslušný orgán udělí svůj souhlas pouze tehdy, jestliže instituce k jeho spokojenosti prokázala, že by pro ni sledování podkladové expozice vůči nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 daných příslušných subjektů zahrnutým do indexů bylo provozně nepřiměřeně náročné.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) míry konzervativnosti při provádění odhadů použitých jako alternativa k výpočtu podkladové expozice podle odstavce 1;
 - b) významu spojení „provozně nepřiměřeně náročné“ pro účely odstavce 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 72
Podmínky pro snížení kapitálu

Instituce musí požádat o předchozí souhlas příslušného orgánu k provedení těchto kroků:

- a) k snížení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vydaných institucí způsobem, který je povolen podle použitelného vnitrostátního práva;
- b) k vypovězení, splacení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 před datem jejich smluvní splatnosti.

Článek 73
Souhlas příslušných orgánů se snížením kapitálu

1. Příslušný orgán udělí instituci souhlas se snížením, zpětným odkoupením, vypovězením nebo splacením nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:
 - a) nejpozději současně s postupem podle článku 13 instituce nahradí nástroje uvedené v článku 72 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejich ekonomických možností;
 - b) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že její kapitál by v důsledku tohoto postupu překročil požadavky stanovené v čl. 87 odst. 1 v míře, kterou příslušný orgán považuje za významnou a přiměřenou, a příslušný orgán současně považuje finanční situaci instituce celkově za zdravou.
2. Pokud instituce postupuje podle čl. 72 písm. a) a použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnout splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 25, může příslušný orgán upustit od podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku za předpokladu, že vyžaduje, aby instituce přiměřeně omezila splacení těchto nástrojů.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“;
 - b) přiměřenosti omezení splacení uvedeného v odstavci 2;
 - c) postupu, jakým instituce žádají o souhlas příslušného orgánu s provedením kroků uvedených v článku 72, požadavků na údaje v žádostech, jakož i lhůt pro vyřízení těchto žádostí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v

prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 74

Dočasná výjimka z odpočtů z kapitálu

1. Pokud instituce drží v příslušném subjektu podíly, které se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, přičemž je drží dočasně a jejich účelem je podle názoru příslušných orgánů finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně daného subjektu, může příslušný orgán dočasně upustit od uplatňování ustanovení o odpočtech, která by se jinak na tyto nástroje vztahovala.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmu dočasnosti pro účely odstavce 1 a podmínek, podle nichž může příslušný orgán usoudit, že účelem dočasných účastí je finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně příslušného subjektu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 75

Průběžný přezkum kvality kapitálu

1. EBA sleduje kvalitu kapitálových nástrojů emitovaných institucemi v rámci celé Unie a neprodleně informuje Komisi, pokud se objeví významné důkazy o podstatném zhoršení kvality těchto nástrojů.
2. Oznámení zahrnuje:
 - a) podrobné vysvětlení povahy a rozsahu zjištěného zhoršení kvality;
 - b) odborné poradenství týkající se kroků Komise, které EBA považuje za nezbytné.
3. EBA poskytne Komisi odborné poradenství k významným změnám definice kapitálu, které považuje za nutné v důsledku některé z následujících příčin:
 - a) relevantních změn standardů nebo zvyklostí na trhu;
 - b) změn příslušných právních předpisů nebo účetních standardů;
 - c) významných změn metodiky EBA pro stresové testování platební schopnosti institucí.
4. Do 31. prosince 2013 poskytne EBA Komisi odborné poradenství týkající se dalšího možného zacházení s nerealizovanými zisky oceněnými reálnou hodnotou kromě jejich zahrnutí do kmenového kapitálu tier 1 bez úprav. Doporučení EBA zohlední relevantní vývoj mezinárodních účetních standardů a mezinárodních dohod o obezřetnostních standardech pro banky.

Hlava III

Menšinové podíly a nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané dceřinými podniky

Článek 76

Menšinové podíly, které splňují podmínky pro zařazení do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1

1. Menšinové podíly zahrnují nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 dceřiného podniku, související nerozdělený zisk a emisní ážio, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:
 - i) institucí;
 - ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice [vloží OP];
 - b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - c) tyto nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.
2. Menšinové podíly, které jsou přímo či nepřímo prostřednictvím jednotky pro speciální účel nebo jinak financovány mateřskou institucí, mateřskou finanční holdingovou společností, smíšenou holdingovou společností nebo jejich dceřinými podniky, nelze považovat za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1.

Článek 77

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál zahrnuje menšinový podíl, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 a případně kapitálu tier 2 včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:
 - i) institucí;
 - ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice [vloží OP];
- b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

- c) tyto nástroje vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

Článek 78

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1 a kapitál tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel

1. Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel a související nerozdělený zisk a emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 nebo tier 2 nebo případně kvalifikovaného kapitálu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) jednotka pro speciální účel, jež tyto nástroje vydala, je v plném rozsahu zahrnuta do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - b) nástroje a související nerozdělený zisk a emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1;
 - c) nástroje a související nerozdělený zisk a emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného kapitálu tier 2, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 60;
 - d) jediným aktivem jednotky pro speciální účel je její investice do kapitálu daného dceřiného podniku, jejíž forma splňuje příslušné podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1, případně v článku 60.

Pokud se příslušný orgán domnívá, že aktiva jednotky pro speciální účel jsou zanedbatelná a pro takovou jednotku nevýznamná, může orgán upustit od podmínky uvedené v písmenu d).

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmů „zanedbatelná“ a „nevýznamná“ uvedených v odst. 1 písm. d).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 79

Menšinové podíly zahrnuté do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1

Instituce určí hodnotu menšinových podílů dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, tak, že z menšinových podílů daného podniku odečtou součin částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

- a) kmenový kapitál tier 1 dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:
 - i) výše kmenového kapitálu tier 1 daného dceřiného podniku, která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. a) v součtu s kombinovanou rezervou uvedenou v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];

- ii) výše konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. a) v součtu s kombinovanou rezervou uvedenou v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];
- b) menšinové podíly dceřiného podniku vyjádřené jako procentní podíl všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto podniku včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia.

Článek 80

Kvalifikované nástroje zahrnované do kapitálu tier 1 zahrnuté do konsolidovaného kapitálu tier 1

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu tier 1, tak, že z kvalifikovaného kapitálu tier 1 daného podniku odečtou součin hodnoty uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

- a) nižší z těchto hodnot:
 - i) výše kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. b) v součtu s kombinovanou rezervou uvedenou v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];
 - ii) výše konsolidovaného kapitálu tier 1, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. b) v součtu s kombinovanou rezervou uvedenou v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];
- b) kvalifikovaný kapitál tier 1 dceřiného podniku vyjádřený jako procentní podíl všech nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 1 tohoto podniku včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia.

Článek 81

Kvalifikovaný kapitál tier 1 zahrnutý do konsolidovaného vedlejšího kapitálu tier 1

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného vedlejšího kapitálu tier 1, tak, že z kvalifikovaného kapitálu tier 1 daného podniku zahrnutého do konsolidovaného kapitálu tier 1 odečtou menšinové podíly tohoto podniku, které jsou zahrnuty do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1.

Článek 82

Kvalifikovaný kapitál zahrnutý do konsolidovaného kapitálu

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu, tak, že z kvalifikovaného kapitálu daného podniku odečtou součin částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

- a) nižší z těchto hodnot:

- i) výše kapitálu dceřiného podniku, která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. c) v součtu s kombinovanou rezervou uvedenou v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];
 - ii) výše kapitálu, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. c) v součtu s kombinovanou rezervou uvedenou v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];
- b) kvalifikovaný kapitál dceřiného podniku vyjádřený jako procentní podíl všech kapitálových nástrojů tohoto podniku, které jsou zahrnuty do položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia.

Článek 83

Kvalifikované kapitálové nástroje zahrnuté do konsolidovaného kapitálu tier 2

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu tier 2, tak, že z kvalifikovaného kapitálu daného podniku zahrnutého do konsolidovaného kapitálu odečtou kvalifikovaný kapitál tier 1 tohoto podniku, který je zahrnut do konsolidovaného kapitálu tier 1.

Hlava IV

Kvalifikované účasti mimo finanční sektor

Článek 84

Rizikové vážení a zákaz kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor

1. Kvalifikovaná účast, jejíž výše přesahuje 15 % použitelného kapitálu instituce, se řídí ustanoveními odstavce 3, pokud se jedná o účast v podniku, který není jedním z následujících subjektů:
 - a) příslušným subjektem;
 - b) podnikem, který není příslušným subjektem a provozuje činnosti, které příslušný orgán považuje za:
 - i) přímé rozšíření bankovníctví nebo
 - ii) pomocné služby pro bankovníctví,
 - iii) leasing, faktoring, správu podílových fondů, řízení služeb zpracování dat nebo jiné podobné činnosti.
2. Pokud celková výše kvalifikovaných účastí instituce v jiných podnicích, než jsou podniky uvedené v odst. 1 písm. a) a b), přesahuje 60 % jejího použitelného kapitálu, řídí se ustanoveními odstavce 3.
3. Na kvalifikované účasti institucí uvedené v odstavcích 1 a 2 uplatňují příslušné orgány požadavky stanovené v písmenu a) nebo b):
 - a) instituce použije rizikovou váhu 1 250 % na:
 - i) výši kvalifikovaných účastí podle odstavce 1 přesahující 15 % použitelného kapitálu;
 - ii) celkovou výši kvalifikovaných účastí podle odstavce 2 přesahující 60 % použitelného kapitálu instituce;
 - b) příslušné orgány zakážou institucím držet kvalifikované účasti uvedené v odstavcích 1 a 2, jejichž výše přesahuje procentní podíly použitelného kapitálu stanovené v uvedených odstavcích.
4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění:
 - a) činností, které jsou přímým rozšířením bankovníctví;
 - b) činností, které se týkají pomocných služeb pro bankovníctví;
 - c) podobných činností pro účely odst. 1 písm. b) bodu iii).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 85

Alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 %

Jako alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 % na částky přesahující limity uvedené v čl. 84 odst. 1 a 2 může instituce tyto částky odečíst od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. k).

Článek 86

Výjimky

1. Podíly v podnicích, které nejsou uvedeny v odst. 1 písm. a) a b) se nezahrnují do výpočtu limitních procentních podílů použitelného kapitálu stanovených v článku 84, je-li splněna některá z následujících podmínek:
 - a) tyto podíly jsou drženy dočasně během finanční obnovy nebo záchrany podniku;
 - b) držené podíly jsou pozicí z upisování drženou pět nebo méně pracovních dnů;
 - c) tyto podíly jsou drženy vlastním jménem instituce na účet jiných osob.
2. Podíly, které nemají povahu dlouhodobých finančních aktiv definovaných v čl. 35 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, se do výpočtu podle článku 84 nezahrnují.

ČÁST TŘETÍ

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

Hlava I

Obecné požadavky, oceňování a podávání zpráv

Kapitola 1

Požadovaná úroveň kapitálu

ODDÍL 1

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY PRO INSTITUCE

Článek 87

Kapitálové požadavky

1. S výhradou článků 88 a 89 musí instituce neustále splňovat tyto kapitálové požadavky:
 - a) poměr kmenového kapitálu tier 1 ve výši 4,5 %;
 - b) poměr kapitálu tier 1 ve výši 6 %;
 - c) celkový poměr kapitálu ve výši 8 %.
2. Instituce vypočítají poměry kapitálu takto:
 - a) poměr kmenového kapitálu tier 1 je kmenový kapitál tier 1 instituce vyjádřený jako procentní podíl hodnoty celkové rizikové expozice;
 - b) poměr kapitálu tier 1 je kapitál tier 1 instituce vyjádřený jako procentní podíl hodnoty celkové rizikové expozice;
 - c) celkový poměr kapitálu je kapitál instituce vyjádřený jako procentní podíl hodnoty celkové rizikové expozice.
3. Hodnota celkové rizikové expozice se vypočítá jako součet hodnot v písmenech a) až f) po zohlednění ustanovení uvedených v odstavci 4:
 - a) hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění vypočítané v souladu s částí třetí hlavou II pro všechny obchodní činnosti instituce s výjimkou hodnot rizikově vážených expozic z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce;
 - b) kapitálové požadavky stanovené v souladu s částí třetí hlavou IV, případně částí čtvrtou, pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia instituce:
 - i) k pozičnímu riziku;
 - ii) pro velké expozice přesahující limity stanovené v člancích 384 až 390, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit;

- c) kapitálové požadavky stanovené v souladu s částí třetí hlavou IV, případně částí třetí hlavou V:
 - i) k devizovému riziku;
 - ii) k vypořádacímu riziku;
 - iii) ke komoditnímu riziku;
 - d) kapitálové požadavky vypočítané v souladu s hlavou VI k riziku úvěrových úprav v ocenění OTC derivátových nástrojů jiných, než jsou úvěrové deriváty uznané ke snížení hodnot rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko;
 - e) kapitálové požadavky stanovené v souladu s částí třetí hlavou III k operačnímu riziku;
 - f) hodnoty rizikově vážených expozic určené v souladu s částí třetí hlavou II pro riziko protistrany vyplývající z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce pro následující typy transakcí a dohod:
 - i) OTC derivátové nástroje a úvěrové deriváty;
 - ii) repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit založené na cenných papírech nebo komoditách;
 - iii) maržové obchody založené na cenných papírech nebo komoditách;
 - iv) transakce s delší dobou vypořádání.
4. Při výpočtu celkové expozice podle odstavce 3 platí tato ustanovení:
- a) kapitálové požadavky uvedené v písmenech c) až e) daného odstavce zahrnují požadavky vyplývající ze všech obchodních činností instituce;
 - b) instituce vynásobí kapitálové požadavky stanovené v písmenech b) až e) uvedeného odstavce číslem 12,5.

Článek 88

Požadavek na počáteční kapitál u již fungujících subjektů

1. Kapitál instituce nesmí poklesnout pod výši počátečního kapitálu požadovanou při vydání povolení.
2. Instituce, které již existovaly k 1. lednu 1993 a jejichž kapitál nedosahuje požadované výše počátečního kapitálu, mohou pokračovat v provozování činnosti. Kapitál těchto institucí nesmí poklesnout pod nejvyšší úroveň dosaženou po 22. prosinci 1989.
3. Pokud nad institucí spadající do kategorie uvedené v odstavci 2 převezme kontrolu jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, která měla nad institucí kontrolu dříve, musí kapitál této instituce dosáhnout požadované výše počátečního kapitálu.
4. Při fúzi dvou nebo více institucí spadajících do kategorie uvedené v

odstavci 2 nesmí kapitál instituce vzniklé touto fúzí klesnout pod souhrn kapitálu fúzujících institucí v okamžiku fúze, pokud nebylo dosaženo požadované výše počátečního kapitálu.

5. Pokud příslušné orgány usoudí, že k zajištění solventnosti instituce je nezbytné, aby byl požadavek stanovený v odstavci 1 splněn, ustanovení odstavců 2 až 4 se nepoužijí.

Článek 89

Výjimka pro malá obchodní portfolia

1. Instituce může pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia nahradit kapitálový požadavek uvedený v čl. 87 odst. 3 písm. b) kapitálovým požadavkem vypočteným v souladu s písmenem a) uvedeného odstavce, pokud objem rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia splňuje tyto podmínky:
 - a) činí obvykle méně než 5 % celkových aktiv a 15 milionů EUR;
 - b) nikdy nepřesahuje 6 % celkových aktiv a 20 milionů EUR.
2. Při výpočtu objemu rozvahových a podrozvahových položek jsou dluhové nástroje oceněny v tržních cenách nebo v nominální hodnotě, akcie v jejich tržních cenách a deriváty podle nominální nebo tržní hodnoty podkladových nástrojů. Dlouhé a krátké pozice se sčítají bez ohledu na jejich znaménka.
3. Pokud instituce nesplní podmínku uvedenou v odst. 1 písm. b), neprodleně uvědomí příslušný orgán. Pokud příslušný orgán v návaznosti na vlastní posouzení zjistí a uvědomí instituci, že požadavek stanovený v odst. 1 písm. a) není splněn, přestane instituce odstavec 1 používat od příštího data pro vykazování.

ODDÍL 2

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY PRO INVESTIČNÍ PODNIKY S OMEZENÝM POVOLENÍM K POSKYTOVÁNÍ INVESTIČNÍCH SLUŽEB

Článek 90

Kapitálové požadavky pro investiční podniky s omezeným povolením k poskytování investičních služeb

1. Investiční podniky, které nejsou oprávněny poskytovat investiční služby uvedené v oddíle A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES, postupují při výpočtu celkové rizikové expozice pro účely čl. 87 odst. 3 podle odstavce 2.
2. Investiční podniky uvedené v odstavci 1 vypočítají celkovou rizikovou expozici jako vyšší z následujících hodnot:
 - a) součet položek uvedených v čl. 87 odst. 3 písm. a) až d) a f) po použití čl. 87 odst. 4;
 - b) hodnota určená v článku 92 vynásobená číslem 12,5.
3. Na investiční podniky uvedené v odstavci 1 se vztahují všechna ostatní ustanovení týkající se

operačního rizika stanovená v hlavě VII kapitole 3 oddílu II pododdílu 1 směrnice [vloží OP].

Článek 91

Kapitálové požadavky pro investiční podniky, které drží počáteční kapitál podle článku 29 směrnice [vloží OP]

1. Následující kategorie investičních podniků, které drží počáteční kapitál podle článku 29 směrnice [vloží OP], postupují při výpočtu celkové rizikové expozice pro účely čl. 87 odst. 3 podle odstavce 2:
 - a) investiční podniky, které obchodují na vlastní účet výhradně za účelem splnění nebo provedení pokynu klienta nebo za účelem získání přístupu ke clearingovému a vypořádacímu systému nebo uznané burze, jestliže jednájí v postavení zprostředkovatele nebo provádějí pokyn klienta;
 - b) investiční podniky, které nedrží peníze nebo cenné papíry klienta;
 - c) investiční podniky, které obchodují pouze na vlastní účet;
 - d) investiční podniky, které nemají žádné vnější klienty;
 - e) investiční podniky, u jejichž transakcí se provedení a vypořádání uskutečňuje na odpovědnost clearingové instituce a jsou uvedenou clearingovou institucí zaručeny.
2. Investiční podniky uvedené v odstavci 1 vypočítají celkovou rizikovou expozici jako součet následujících hodnot:
 - a) čl. 87 odst. 3 písm. a) až d) a f) po použití čl. 87 odst. 4;
 - b) hodnoty určené v článku 92 vynásobené číslem 12,5.
3. Na investiční podniky uvedené v odstavci 1 se vztahují všechna ostatní ustanovení týkající se operačního rizika stanovená v hlavě VII kapitole 3 oddílu 2 pododdílu 1 směrnice [vloží OP].

Článek 92

Kapitálový požadavek založený na fixních režijních nákladech

1. V souladu s články 90 a 91 drží investiční podnik použitelný kapitál ve výši alespoň jedné čtvrtiny svých fixních režijních nákladů za předchozí rok.
2. Pokud oproti předchozímu roku dojde ke změně činnosti investičního podniku, kterou příslušný orgán považuje za podstatnou, může příslušný orgán požadavek stanovený v odstavci 1 upravit.
3. Investiční podnik, který dosud neprovozuje činnost po dobu jednoho roku, musí počínaje dnem zahájení činnosti držet použitelný kapitál ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů odhadovaných v jeho podnikatelském plánu, s výjimkou případů, kdy příslušný orgán vyžaduje úpravu podnikatelského plánu.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:
- a) výpočet požadavku na držení použitelného kapitálu ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů za předchozí rok;
 - b) podmínky, podle nichž příslušné orgány upravují požadavek na držení použitelného kapitálu ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů za předchozí rok;
 - c) výpočet odhadovaných fixních režijních nákladů v případě investičního podniku, který dosud neprovozuje činnost po dobu jednoho roku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 93

Kapitálový požadavek pro investiční podniky na konsolidovaném základě

1. V případě investičních podniků uvedených v čl. 90 odst. 1, jež jsou ve skupině, která nezahrnuje úvěrové instituce, uplatní mateřský investiční podnik v členském státě článek 87 na konsolidovaném základě takto:
 - a) pomocí výpočtu celkové rizikové expozice stanoveného v čl. 90 odst. 2;
 - b) vypočtením kapitálu na základě konsolidované finanční situace mateřského investičního podniku.
2. V případě investičních podniků uvedených v čl. 91 odst. 1, jež jsou ve skupině, která nezahrnuje úvěrové instituce, uplatní investiční podnik kontrolovaný finanční holdingovou společností článek 87 na konsolidovaném základě takto:
 - a) pomocí výpočtu celkové rizikové expozice stanoveného v čl. 91 odst. 2;
 - b) vypočtením kapitálu na základě konsolidované finanční situace mateřského investičního podniku.

Kapitola 2

Požadavky na výpočty a podávání zpráv

Článek 94

Oceňování

Oceňování aktiv a podrozvahových položek se provádí v souladu s účetním rámcem, kterému instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002 a směrnice 86/635/EHS.

Článek 95

Podávání zpráv o kapitálových požadavcích

1. Instituce, které vypočítávají kapitálové požadavky k pozičnímu riziku, podávají zprávy o těchto kapitálových požadavcích nejméně jednou za 3 měsíce.

Tyto zprávy obsahují finanční informace zjištěné v souladu s účetním rámcem, kterému instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002 a směrnice 86/635/EHS, v míře nezbytné pro získání komplexního přehledu o rizikovém profilu činností instituce.

O povinnostech podle odstavce 87 podávají instituce zprávy nejméně dvakrát ročně.

Instituce sdělují výsledky a jakékoli požadované dílčí údaje příslušným orgánům.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění jednotných formátů, četnosti a lhůt podávání zpráv, jakož i informačních technologií, které mají být v Unii k podávání zpráv používány. Formáty zpráv musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností institucí.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 96

Zvláštní oznamovací povinnosti

1. Instituce příslušným orgánům oznamují následující údaje:
 - a) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty, není-li v souladu s čl. 119 odst. 2 rozhodnuto jinak, za příslušný rok;
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení za příslušný rok;
 - c) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi v obchodním majetku do výše 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty, není-li v souladu s čl. 119 odst. 2 rozhodnuto jinak, za příslušný rok;
 - d) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi v obchodním majetku za příslušný rok;
2. Příslušné orgány každoročně zveřejní údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až d) na agregovaném základě spolu s historickými údaji, jsou-li k dispozici. Příslušný orgán poskytne jinému příslušnému orgánu v členském státě nebo orgánu EBA na jejich žádost podrobnější informace o situaci na trzích s nemovitostmi určenými k bydlení a nemovitostmi v obchodním majetku v daném členském státě.
3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) jednotných formátů, četnosti a lhůt podávání zpráv o položkách uvedených v odstavci 1;

- b) jednotných formátů, četnosti a lhůt zveřejnění agregovaných údajů uvedených v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 3

Obchodní portfolio

Článek 97

Požadavky na obchodní portfolio

1. Pozice v obchodním portfoliu musí být prosty omezení, pokud jde o jejich obchodovatelnost, nebo je musí být možno zajistit.
2. Záměr obchodovat je třeba prokázat pomocí strategií, zásad a postupů vytvořených institucí pro řízení pozice nebo portfolia v souladu s článkem 98.
3. Instituce vytvoří a udržují systémy a kontrolní mechanismy pro řízení svého obchodního portfolia v souladu s články 99 a 100.
4. Instituce mohou do výpočtu kapitálových požadavků k pozičnímu riziku zahrnovat interní zajištění za předpokladu, že je drženo se záměrem obchodovat a že jsou splněny požadavky článků 98 až 101.

Článek 98

Řízení obchodního portfolia

Při řízení svých pozic či skupin pozic v obchodním portfoliu musí instituce splňovat všechny tyto požadavky:

- a) instituce musí mít zavedenu jednoznačně zdokumentovanou strategii obchodování pro pozice, nástroje nebo portfolia, která je schválená vrcholovým vedením a zahrnuje očekávané období držení;
- b) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro aktivní řízení pozic, které jsou otevírány obchodním útvarem. Tyto zásady a postupy zahrnují:
 - i) vymezení pozic, které může obchodní útvar otevírat;
 - ii) stanovení limitů na pozice a sledování jejich přiměřenosti;
 - iii) obchodníci jsou oprávněni otevírat a řídit pozici v rámci schválených limitů a v souladu se schválenou strategií;

- iv) pozice jsou hlášeny vrcholovému vedení jako nedílná součást procesu řízení rizik instituce;
 - v) pozice jsou aktivně sledovány s ohledem na zdroje informací o trhu a je hodnocena prodejnost či realizovatelnost zajištění pozice či rizik jejích složek, včetně kvality a dostupnosti tržních vstupů pro proces oceňování, úrovně obratu a objemu pozic obchodovaných na trhu;
- c) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro sledování pozic vzhledem k její strategii obchodování, včetně sledování obratu a pozic, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení.

Článek 99

Zařazení do obchodního portfolia

1. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro určování toho, které pozice se zařazují do obchodního portfolia pro účely výpočtu kapitálových požadavků v souladu s požadavky stanovenými v článku 97 a definicí obchodního portfolia podle článku 4, přičemž zohlední své schopnosti a praxi v řízení rizik. Instituce v plném rozsahu dokumentuje dodržování těchto zásad a postupů a podrobuje je pravidelnému vnitřnímu auditu.
2. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro celkové řízení obchodního portfolia. Tyto zásady a postupy vymezují alespoň:
 - a) činnosti, které instituce považuje za obchodování a za součást obchodního portfolia pro účely kapitálových požadavků;
 - b) rozsah, v jakém lze pozici denně přeceňovat tržní hodnotou podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu;
 - c) u pozic oceňovaných pomocí modelu rozsah, v jakém instituce může:
 - i) určit všechna podstatná rizika spojená s pozicí;
 - ii) zajistit se proti všem podstatným rizikům spojeným s pozicí pomocí nástrojů, pro které existuje aktivní a likvidní oboustranný trh;
 - iii) spolehlivě odhadnout klíčové předpoklady a parametry použité v modelu;
 - d) rozsah, v jakém instituce může a je povinna generovat ocenění pozic, které lze systematicky externě validovat;
 - e) rozsah, v jakém by právní omezení nebo jiné provozní požadavky ovlivnily schopnost instituce uzavřít nebo zajistit pozici v krátkém období;
 - f) rozsah, v jakém instituce může a je povinna aktivně řídit rizika spojená s pozicemi v rámci obchodních operací;
 - g) rozsah, v jakém instituce může převádět riziko nebo pozice mezi neobchodním a obchodním portfoliem, a kritéria pro tyto převody.

Článek 100
Požadavky obezřetného oceňování

1. Veškeré pozice v obchodním portfoliu se řídí zásadami obezřetného oceňování uvedenými v tomto článku. Instituce musí zejména zajistit, aby obezřetné oceňování pozic v obchodním portfoliu bylo prováděno s odpovídajícím stupněm jistoty s ohledem na dynamickou povahu pozic v obchodním portfoliu, požadavek obezřetnosti a přiměřenosti a způsob fungování a účel kapitálových požadavků týkajících se pozic v obchodním portfoliu.
2. Instituce vytvoří a udržují dostatečné systémy a kontrolní mechanismy k poskytování obezřetných a spolehlivých odhadů ocenění. Systémy a kontrolní mechanismy obsahují alespoň tyto prvky:
 - a) zdokumentované zásady a postupy pro proces oceňování, včetně jednoznačně vymezených odpovědností za jednotlivé oblasti související s oceňováním, včetně zdrojů informací o trhu a přezkoumávání jejich vhodnosti, pokynů pro používání nezjistitelných vstupů odrážejících předpoklady instituce ohledně prvků, které by účastníci trhu použili při oceňování pozice, četnosti nezávislého oceňování, načasování uzavíracích cen, postupů pro úpravy ocenění a postupů pro měsíční a *ad hoc* ověřování;
 - b) jasné vymezení podřízenosti útvaru odpovědného za oceňování, který je nezávislý na útvaru sjednávání obchodů (front office).

Útvar odpovědný za oceňování je podřízen členovi řídicího orgánu.

3. Instituce přeceňují pozice v obchodním portfoliu alespoň jednou denně.
4. Instituce provádějí tržní přecenění pozic, kdykoli je to možné a rovněž při uplatnění kapitálových požadavků na obchodní portfoliu.
5. Při tržním oceňování instituce používá obezřetnější z cen poptávky a nabídky, ledaže by byla významným tvůrcem trhu pro konkrétní druh finančního nástroje či komodity a mohla uzavírat za cenu střed.
6. Kde tržní ocenění není možné, provádějí instituce konzervativní ocenění pozic a portfolií pomocí modelu, a to rovněž při výpočtu kapitálových požadavků pro pozice v obchodním portfoliu.
7. Při ocenění pomocí modelu dodržují instituce tyto požadavky:
 - a) vrcholovému vedení musí být známo, které prvky obchodního portfolia nebo jiné pozice oceňované reálnou hodnotou jsou oceňovány pomocí modelu, i jak významná je z toho plynoucí nejistota při vykazování výkonnosti obchodní činnosti a souvisejících rizik;
 - b) instituce získávají tržní vstupy do modelu pokud možno v souladu s tržními cenami a pravidelně posuzují vhodnost těchto vstupů pro ocenění příslušné pozice, jakož i parametry modelu;
 - c) instituce používají metodiky oceňování, které jsou na trhu akceptovanou praxí pro konkrétní finanční nástroje nebo komodity, jsou-li takové metodiky k dispozici;

- d) pokud se jedná o model vyvinutý institucí, musí být založen na adekvátních předpokladech, které byly posouzeny a kriticky přezkoumány náležitě kvalifikovanými stranami nezávislými na procesu vývoje modelu;
- e) instituce mají zavedeny formální postupy pro kontrolu změn a udržují záložní kopii modelu, která je pravidelně používána ke kontrole ocenění;
- f) útvaru řízení rizik musí být známy slabé stránky používaných modelů a musí znát způsob, jak je nejvhodněji zohlednit ve výstupech z oceňování; a
- g) instituce model pravidelně přezkoumávají za účelem stanovení míry přesnosti jeho výsledků, což zahrnuje posouzení adekvátnosti předpokladů, analýzu zisků a ztrát ve vztahu k rizikovým faktorům a porovnání skutečných uzavíracích cen s výstupy modelu.

Pro účely písmene d) musí být model vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodním útvaru a nezávisle testován, včetně validace matematické stránky, předpokladů a softwarového provedení.

8. Kromě každodenního tržního přecenění nebo ocenění pomocí modelu provádějí instituce nezávislé ověřování cen. Ověřování tržních cen a vstupů modelu provádí osoba nebo útvar nezávislé na osobách nebo útvarech, které využívají obchodní portfolio, nejméně jedenkrát za měsíc nebo v závislosti na povaze trhu nebo obchodní činnosti častěji. Pokud nejsou k dispozici nezávislé zdroje ocenění nebo jsou subjektivní, je vhodné uplatnit obezřetnostní opatření, např. úpravy ocenění.
9. Instituce vytvoří a udržují postupy pro rozhodování o úpravách ocenění.
10. Instituce pro účely úprav ocenění zohledňuje nepodchycená úvěrová rozpětí, náklady na uzavření pozice, operační rizika, předčasné ukončení, investiční náklady a náklady na financování, budoucí administrativní náklady, a pokud je to relevantní, riziko modelu.
11. Instituce vytvoří a udržují postupy pro výpočet úpravy aktuálního ocenění méně likvidních pozic, které mohou vznikat zejména vlivem událostí na trhu nebo situací souvisejících s institucí, např. koncentrované pozice a/nebo pozice, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení. Instituce v případě potřeby provede tyto úpravy navíc vedle změny hodnoty pozice vyžadované pro účely finančního výkaznictví a v úpravách zohlední nelikvidnost pozice. V rámci těchto postupů instituce při rozhodování, zda je pro méně likvidní pozice úprava ocenění nezbytná, zváží několik faktorů. Mezi tyto faktory patří:
 - a) čas potřebný k zajištění pozice či rizik v rámci pozice;
 - b) volatilita a průměrné rozpětí nákup/prodej;
 - c) dostupnost tržních kotací (počet a identita tvůrců trhu) a volatilita a průměrný objem transakcí, včetně objemů transakcí během období stresu na trhu;
 - d) tržní koncentrace;
 - e) stárnutí pozic;
 - f) míra, v jaké ocenění vychází z oceňování pomocí modelu;

- g) dopad jiných rizik modelů.
12. Při použití ocenění třetí stranou nebo ocenění pomocí modelu musí instituce zvážit, zda použijí úpravu ocenění. Kromě toho instituce zvažují potřebu úprav pro méně likvidní pozice a průběžně přezkoumávají jejich trvající adekvátnost.
 13. Pokud jde o složité produkty, včetně sekuritizovaných expozic a úvěrových derivátů n-tého selhání, instituce explicitně posoudí, zda je nutné provést úpravy ocenění, které by odrážely riziko modelu spojené s použitím potenciálně nesprávné metodiky oceňování a riziko spojené s použitím nezjistitelných (a potenciálně nesprávných) kalibračních parametrů v oceňovacím modelu.

Článek 101 *Vnitřní zajištění*

1. Vnitřní zajištění musí splňovat zejména tyto požadavky:
 - a) jeho účelem není vyhnout se kapitálovým požadavkům nebo je snížit;
 - b) je řádně zdokumentováno a podléhá zvláštním vnitřním postupům schvalování a auditu;
 - c) je uskutečňováno za tržních podmínek;
 - d) tržní riziko, které je vyvoláno vnitřním zajištěním, je dynamicky řízeno v obchodním portfoliu v rámci přípustných limitů;
 - e) je pečlivě sledováno.

Sledování je zajištěno náležitými postupy.
2. Požadavky odstavce 1 se uplatňují, aniž jsou dotčeny požadavky vztahující se na zajištěnou pozici v neobchodním portfoliu.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2, jestliže instituce zajišťuje expozici úvěrovému riziku nebo riziku protistrany v neobchodním portfoliu v rámci vnitřního zajištění pomocí úvěrového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, nepovažuje se tato expozice pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic za zajištěnou, pokud instituce nekoupí od způsobilé třetí strany poskytující zajištění odpovídající úvěrový derivát splňující požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v neobchodním portfoliu. Aniž je dotčen čl. 293 písm. h), pokud je toto zajištění třetí stranou zakoupeno a uznáno jako zajištění expozice v neobchodním portfoliu pro účely výpočtu kapitálových požadavků, nezahrnují se pro účely výpočtu kapitálových požadavků vnitřní ani vnější zajištění úvěrovým derivátem do obchodního portfolia.

Hlava II

Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku

Kapitola 1

Obecné zásady

Článek 102

Přístupy k úvěrovému riziku

Pro výpočet hodnot svých rizikově vážených expozic pro účely čl. 87 odst. 3 písm. a) a f) použijí instituce buď standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo, je-li to povoleno příslušnými orgány v souladu s článkem 138, přístup IRB uvedený v kapitole 3.

Článek 103

Použití techniky snižování úvěrového rizika v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB

1. Pro expozici, na niž instituce použije standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo přístup IRB uvedený v kapitole 3, avšak bez použití svých vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 146, může instituce při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic pro účely čl. 87 odst. 3 písm. a) a f) nebo případně očekávané ztráty pro účely výpočtu stanoveného v čl. 33 odst. 1 písm. d) a čl. 59 písm. c) uplatnit techniku snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4.
2. Pro expozici, na niž instituce použije přístup IRB s použitím svých vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů podle článku 146, může instituce uplatnit techniku snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 3.

Článek 104

Zacházení se sekuritizovanými expozicemi v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB

1. Pokud instituce pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro kategorii expozic, do níž by sekuritizované expozice byly zařazeny podle článku 107, používá standardizovaný přístup podle kapitoly 2, potom hodnotu rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá podle článků 240, 241 a 246 až 253. Instituce používající standardizovaný přístup mohou tam, kde to bylo povoleno podle čl. 254 odst. 3, uplatnit také metodu interního hodnocení.
2. Pokud instituce pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro kategorii expozic, do níž by sekuritizovaná expozice byla zařazena podle článku 142, používá přístup IRB podle kapitoly 3, potom hodnotu rizikově vážené expozice vypočítá podle článků 240, 241 a 254 až 261.

Kromě metody interního hodnocení, pokud se přístup IRB používá pouze pro část sekuritizovaných expozic, které jsou podkladem pro sekuritizaci, instituce uplatní

přístup podle převažujícího podílu sekuritizovaných expozic, jež jsou podkladem pro tuto sekuritizaci.

Článek 105

Postup úpravy o úvěrové riziko

1. Instituce, které používají standardizovaný přístup, postupují při úpravách o obecné úvěrové riziko v souladu s čl. 59 písm. c).
2. Instituce, které používají přístup IRB, postupují při úpravách o obecné úvěrové riziko v souladu s článkem 155.

Pro účely tohoto článku a kapitol 2 a 3 nezahrnují úpravy o obecné a specifické úvěrové riziko rezervy na všeobecná bankovní rizika.

3. Instituce používající přístup IRB, které uplatňují standardizovaný přístup na část svých expozic na konsolidovaném nebo individuálním základě v souladu s článkem 143 a 145, určí část úpravy o obecné úvěrové riziko, která bude přidělena v rámci postupu úpravy o obecné úvěrové riziko podle standardizovaného přístupu a v rámci postupu úpravy o obecné úvěrové riziko podle IRB, takto:
 - a) pokud instituce zahrnutá do konsolidace používá výhradně přístup IRB, úpravy o obecné úvěrové riziko této instituce jsou vázány na postup uvedený v odstavci 2, je-li to možné;
 - b) pokud instituce zahrnutá do konsolidace používá výhradně standardizovaný přístup, úprava o obecné úvěrové riziko této instituce je vázána na postup uvedený v odst. 1, je-li to možné;
 - c) zbývající úprava o úvěrové riziko se přiřadí poměrně podle podílu hodnot rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu a podle přístupu IRB.
4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění výpočtu úprav o specifické úvěrové riziko a obecné úvěrové riziko podle příslušného účetního rámce pro:
 - a) hodnotu expozice podle standardizovaného přístupu podle článků 106 a 122;
 - b) hodnotu expozice podle přístupu IRB podle článků 162 až 164;
 - c) zacházení s výší očekávané ztráty podle článku 155;
 - d) hodnotu expozice pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici podle článku 241 a 261;
 - e) určení selhání podle článku 174;
 - f) informace o úpravě o specifické a obecné úvěrové riziko podle článku 428.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační normy uvedené v prvním pododstavci

postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 2 **Standardizovaný přístup**

ODDÍL 1 **OBECNÉ ZÁSADY**

Článek 106 *Hodnota expozice*

1. Hodnotou expozice položky aktiv se rozumí její účetní hodnota po úpravách o úvěrové riziko specifického aktiva. Hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I je tato procentuální část její nominální hodnoty po odečtení úprav o specifické úvěrové riziko:
 - a) 100 % u položek s vysokým rizikem;
 - b) 50 % u položek se středním rizikem;
 - c) 20 % u položek se středně nízkým rizikem a
 - d) 0 % u položek s nízkým rizikem.

Podrozvahové položky podle druhé věty prvního pododstavce se přiřadí ke kategoriím rizika, jak je uvedeno v příloze I.

Pokud instituce používá komplexní metodu finančního kolaterálu podle článku 218, hodnota expozice cenných papírů nebo komodit prodaných, složených nebo zapůjčených v rámci repo obchodů nebo na základě půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se zvýší o koeficient volatility příslušný pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v článcích 218 až 220.

2. Hodnota expozice derivátového nástroje uvedeného v příloze II se určí podle kapitoly 6 se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení, které se berou v úvahu pro účely těchto metod v souladu s kapitolou 6. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď v souladu s kapitolou 6, nebo kapitolou 4.
3. Pokud se k expozici vztahuje majetkové zajištění úvěrového rizika, může být hodnota expozice této položky upravena v souladu s kapitolou 4.

Článek 107 *Kategorie expozic*

Každá expozice se zařadí do jedné z následujících kategorií expozic:

- a) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za ústředními vládami nebo centrálními bankami;
- b) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za regionálními vládami nebo místními orgány;
- c) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za subjekty veřejného sektoru;
- d) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za mezinárodními rozvojovými bankami;
- e) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za mezinárodními organizacemi;
- f) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za institucemi;
- g) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za podniky;
- h) retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky;
- i) pohledávky nebo podmíněné pohledávky zajištěné zástavním právem k nemovitostem;
- j) expozice v selhání;
- k) pohledávky v krytých dluhopisech;
- l) sekuritizované pozice;
- m) pohledávky za institucemi a podniky s krátkodobým úvěrovým hodnocením;
- n) pohledávky ve formě podílů nebo akcií v subjektech kolektivního investování;
- o) akciové pohledávky;
- p) ostatní položky.

Článek 108

Výpočet hodnot rizikově vážených expozic

1. Pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic se na všechny expozice, pokud nejsou odečteny z kapitálu, použijí rizikové váhy v souladu s ustanoveními oddílu 2. Použití rizikových vah vychází z kategorie expozice, do níž je expozice zařazena, a v míře, která je stanovena v oddíle 2, z její úvěrové kvality. Úvěrovou kvalitu lze vymezit odkazem na ratingy vypracované externími ratingovými agenturami uvedenými v článku 130 nebo úvěrová hodnocení vypracovaná exportními úvěrovými agenturami podle oddílu 3.
2. Pro účely použití rizikové váhy podle odstavce 1 se hodnota expozice vynásobí rizikovou vahou specifikovanou nebo stanovenou podle oddílu 2.
3. Pokud se k expozici vztahuje zajištění úvěrového rizika, může být riziková váha použitá na tuto položku upravena podle kapitoly 4.
4. Hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice se vypočítají podle kapitoly 5.

5. Expozicím, pro něž není výpočet v oddíle 2 uveden, se přidělí riziková váha 100 %.
6. S výjimkou expozič, které vedou k závazkům ve formě položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, se může instituce s povolením příslušných orgánů rozhodnout, že nebude uplatňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku na své expozice vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem, dceřiným podnikem jejího mateřského podniku nebo podnikem ve vzájemném vztahu podle čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS. Příslušné orgány jsou oprávněny povolit takovou alternativní metodu, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- protistranou je instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, finanční instituce, společnost spravující aktiva nebo podnik pomocných bankovních služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky;
 - protistrana je zahrnuta do stejné konsolidace jako instituce v plném rozsahu;
 - protistrana podléhá stejnému hodnocení rizik, měření rizik a stejným kontrolním postupům jako instituce;
 - protistrana je usazena ve stejném členském státě jako instituce;
 - v současné době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků protistrany instituci.

Pokud se instituce v souladu s tímto odstavcem rozhodne nepoužít požadavky odstavce 1, přidělí se riziková váha 0 %.

7. S výjimkou expozič, které vedou k závazkům ve formě položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, mohou instituce s povolením příslušných orgánů nepoužít požadavky odstavce 1 tohoto článku na expozice vůči protistranám, se kterými instituce uzavřela institucionální systém ochrany, jenž je smluvní nebo právními předpisy stanovenou dohodou o závazku, která instituce chrání, a zejména zajišťuje jejich likviditu a platební schopnost, aby v případě nutnosti nedošlo k úpadku. Příslušné orgány jsou oprávněny povolit takovou alternativní metodu, pokud jsou splněny následující podmínky:
- jsou splněny požadavky stanovené v odst. 6 písm. a), d) a e);
 - dohody zajišťují, že institucionální systém ochrany je schopen poskytnout nutnou podporu v rámci svého závazku z finančních prostředků, které má okamžitě k dispozici;
 - institucionální systém ochrany má k dispozici vhodné a jednotně stanovené systémy sledování a klasifikace rizik, které poskytují dokonalý přehled o rizicích jednotlivých členů a o institucionálním systému ochrany jako celku, včetně odpovídajících možností, jak je ovlivnit; tyto systémy vhodně sledují expozice po splatnosti v souladu s čl. 174 odst. 1;
 - institucionální systém ochrany provádí svůj vlastní přezkum rizik a oznamuje jeho výsledky jednotlivým členům;

- e) za institucionální systém ochrany se každoročně sestavuje a zveřejňuje konsolidovaná zpráva obsahující rozvahu, výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za institucionální systém ochrany jako celek nebo zpráva obsahující souhrnnou rozvahu, souhrnnou výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za institucionální systém ochrany jako celek;
- f) účastníci institucionálního systému ochrany jsou povinni oznámit nejméně 24 měsíců předem, pokud si přejí z něj vystoupit;
- g) je nutno vyloučit vícenásobné použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu (dále jen „vícenásobné použití“) a jakoukoli nevhodnou tvorbu kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany;
- h) institucionální systém ochrany je založen na široké účasti úvěrových institucí, které mají převážně homogenní obchodní profil;
- i) přiměřenost systémů uvedených v písmenu d) je schválena a v pravidelných odstupech sledována příslušnými pověřenými orgány.

Pokud se instituce v souladu s tímto odstavcem rozhodne nepoužít požadavky odstavce 1, přidělí se riziková váha 0 %.

8. Hodnoty rizikově vážených expozic pro expozice vznikající z předfinancovaného příspěvku instituce do fondu selhání, který spravuje ústřední protistrana, a obchodních expozic vůči ústřední protistraně se určí v souladu s články 296 až 300.

ODDÍL 2 RIZIKOVÉ VÁHY

Článek 109

Expozice vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám

1. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám se přiděluje riziková váha 100 %, pokud se na ně nevztahují postupy uvedené v odstavcích 2 až 5.
2. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 1, jež odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 1:						
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Expozicím vůči Evropské centrální bance se přidělí riziková váha 0 %.
4. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám členských států,

pokud jsou denominovány a financovány v národní měně dané ústřední vlády a centrální banky, se přidělí riziková váha 0 %.

5. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, přidělí expozicím vůči vlastní ústřední vládě a centrální bance, jež jsou denominovány a financovány v národní měně, rizikovou váhu nižší, než jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, mohou instituce odpovídajícím expozicím přidělit rizikovou váhu stejným způsobem.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné orgány schválily třetí zemi jako způsobitelnou pro tento postup před 1. lednem 2013.

Článek 110

Expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům

1. Expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům se přidělí stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím, pokud nejsou posuzovány jako expozice vůči ústředním vládám podle odstavce 2 nebo 4. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 114 odst. 2 a čl. 115 odst. 2 se nepoužije preferenční zacházení.
2. S expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům se zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci regionální vlády nebo místní orgány spadají, pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání.

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění expozic vůči regionálním vládám a místním orgánům, které jsou posuzovány jako expozice vůči ústředním vládám podle kritérií uvedených v předchozím pododstavci.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Dokud nevstoupí technické normy uvedené v předchozím pododstavci v platnost, mohou instituce i nadále používat postup uvedený v prvním pododstavci, pokud ho příslušné orgány používaly před 1. lednem 2013.

3. S expozicemi vůči církvím nebo náboženským společnostem zřízeným jako právnické osoby podle veřejného práva, pokud vybírají příspěvky v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují, se zachází stejně jako s expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům. Avšak nepoužije se odstavec 2. V tomto případě se pro účely čl. 145 odst. 1 písm. a) nevylučuje povolení používat standardizovaný přístup.
4. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace

přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, zacházejí s expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům jako s expozicemi vůči své ústřední vládě a neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání, mohou instituce expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům přidělit rizikovou váhu stejným způsobem.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobitelnou pro tento postup před 1. lednem 2013.

5. Expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4 a jsou denominovány a financovány v národní měně dané regionální vlády nebo místního orgánu, se přidělí riziková váha 20 %.

Článek 111

Expozice vůči subjektům veřejného sektoru

1. Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru, pro které není k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle stupně úvěrové kvality, který je přiřazen expozicím vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci subjekty veřejného sektoru spadají, v souladu s touto tabulkou č. 2:

Tabulka č. 2:							
Stupeň úvěrové kvality, který je přiřazen ústřední vládě	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %	

Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru, které spadají do pravomocí zemí, jejichž ústřední vláda nemá rating, se přidělí riziková váha 100 %.

2. S expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se zachází podle článku 115. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 114 odst. 2 a čl. 115 odst. 2 se nepoužije preferenční zacházení.
3. Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru s původní splatností tři měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.
4. Expozice vůči subjektům veřejného sektoru lze posuzovat jako expozice vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci spadají, pokud neexistuje mezi takovými expozicemi rozdíl v riziku z důvodu existence vhodné záruky ústřední vlády.

5. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, zacházejí s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru jako s expozicemi vůči institucím, mohou instituce expozicím vůči subjektům veřejného sektoru přidělit rizikovou váhu stejným způsobem. Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2013.
6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění subjektů veřejného sektoru, které mohou být posuzovány podle odstavců 1 a 2.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Dokud nevstoupí technické normy uvedené v prvním pododstavci v platnost, mohou instituce i nadále používat postup uvedený v odstavci 1, pokud ho příslušné orgány používaly před 1. lednem 2013.

Článek 112

Expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám

1. S expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám, které nejsou uvedeny v odstavci 2, se zachází stejným způsobem jako s expozicemi vůči institucím. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 115 odst. 2 a 4 se nepoužije preferenční zacházení.

Korporace pro meziamerické investice (Inter-American Investment Corporation), Černomořská banka pro obchod a rozvoj (Black Sea Trade and Development Bank) a Středoamerická banka pro ekonomickou integraci (Central American Bank for Economic Integration) se považují za mezinárodní rozvojové banky (MRB).

2. Expozicím vůči těmto mezinárodním rozvojovým bankám se přiděluje riziková váha 0 %:
 - a) Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (International Bank for Reconstruction and Development);
 - b) Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation);
 - c) Meziamerická rozvojová banka (Inter-American Development Bank);
 - d) Asijská rozvojová banka (Asian Development Bank);
 - e) Africká rozvojová banka (African Development Bank);
 - f) Rozvojová banka Rady Evropy (Council of Europe Development Bank);

- g) Severská investiční banka (Nordic Investment Bank);
 - h) Karibská rozvojová banka (Caribbean Development Bank);
 - i) Evropská banka pro obnovu a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development);
 - j) Evropská investiční banka (European Investment Bank);
 - k) Evropský investiční fond (European Investment Fund);
 - l) Multilaterální agentura pro investiční záruky (Multilateral Investment Guarantee Agency);
 - m) Mezinárodní finanční nástroj na imunizaci (International Finance Facility for Immunisation);
 - n) Islámská rozvojová banka (Islamic Development Bank).
3. Nesplacené části upsaného kapitálu Evropského investičního fondu se přidělí riziková váha 20 %.

Článek 113

Expozice vůči mezinárodním organizacím

Expozicím vůči těmto mezinárodním organizacím se přidělí riziková váha 0 %:

- a) Evropská unie;
- b) Mezinárodní měnový fond;
- c) Banka pro mezinárodní platby;
- d) Evropský nástroj finanční stability;
- e) mezinárodní finanční instituce založená dvěma nebo více členskými státy, jejímž úkolem je získávat finanční prostředky a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří zažívají vážné problémy s financováním nebo jsou jimi ohroženi.

Článek 114

Expozice vůči institucím

- 1. Expozicím vůči institucím, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha v souladu s článkem 115. Expozicím vůči institucím, pro které není k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha v souladu s článkem 116.
- 2. Expozicím vůči institucím, které mají zbytkovou splatnost tři měsíce nebo kratší a jsou denominovány a financovány v národní měně, se přidělí riziková váha o jednu kategorii horší,

než je preferenční riziková váha uvedená v čl. 109 odst. 4 a 5, jež se přiděluje expozičním vůči vlastní ústřední vládě.

3. Žádné expoziční se zbytkovou splatností tři měsíce nebo kratší denominované a financované v národní měně dlužníka nelze přidělit rizikovou váhu nižší než 20 %.
4. Expozici vůči instituci ve formě minimálních rezerv vyžadovaných ECB nebo centrální bankou členského státu, které má mít instituce v držení, může být přidělena riziková váha jako expozičním vůči centrální bance daného členského státu, pokud:
 - a) jsou rezervy udržovány v souladu s nařízením Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv nebo podle jiného nařízení, které uvedené nařízení nahrazuje, nebo v souladu s vnitrostátními požadavky, které jsou uvedenému nařízení ve všech podstatných aspektech rovnocenné;
 - b) v případě úpadku nebo platební neschopnosti instituce, u které jsou rezervy udržovány, jsou tyto rezervy včas v plném rozsahu vráceny instituci a nepoužijí se ke krytí jiných závazků dané instituce.
5. S expozičními vůči finančním institucím, které jsou schváleny příslušnými orgány, podléhají jejich dohledu a řídí se obezřetnostními požadavky rovnocennými s požadavky uplatňovanými vůči institucím, se zachází jako s expozičními vůči institucím.

Článek 115

Expozice vůči institucím s úvěrovým hodnocením

1. Expozičním vůči institucím se zbytkovou splatností delší než tři měsíce, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 3, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 3:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %	

2. Expozičním vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 4, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 4:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %	

3. Interakce mezi zacházením s krátkodobým úvěrovým hodnocením podle článku 126 a všeobecným preferenčním zacházením pro krátkodobé expozice uvedeným v odstavci 2 jsou tyto:
- a) pokud není krátkodobé úvěrové hodnocení expozice k dispozici, na všechny expozice vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce se použije všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice uvedené v odstavci 2;
 - b) pokud je krátkodobé úvěrové hodnocení k dispozici a v souladu s ním by se měla použít příznivější nebo stejná riziková váha jako v případě všeobecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice uvedeného v odstavci 2, pak se toto krátkodobé úvěrové hodnocení použije pouze pro tuto konkrétní expozici. V případě ostatních krátkodobých expozic se použije všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v odstavci 2;
 - c) pokud je krátkodobé úvěrové hodnocení k dispozici a v souladu s ním by se měla použít méně příznivá riziková váha než v případě všeobecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice uvedeného v odstavci 2, potom se všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice nepoužije a všem krátkodobým pohledávkám bez úvěrového hodnocení se přidělí stejná riziková váha, jako je riziková váha použitá v případě tohoto specifického krátkodobého úvěrového hodnocení.

Článek 116

Expozice vůči institucím bez úvěrového hodnocení

1. Expozicím vůči institucím, pro které není k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle stupně úvěrové kvality, který je přiřazen expozicím vůči ústřední vládě státu, ve kterém má instituce sídlo, v souladu s tabulkou č. 5.

Tabulka č. 5:						
Stupeň úvěrové kvality, který je přiřazen ústřední vládě	1	2	3	4	5	6
Riziková váha expozice	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení, které mají sídlo v zemích, jejichž ústřední vláda nemá úvěrové hodnocení, se přidělí riziková váha 100 %.
3. Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení s původní efektivní splatností 3 měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.

Článek 117

Expozice vůči podnikům

1. Expozicím, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové

agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 6:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %	

2. Expozicím, pro které není takový rating k dispozici, se přidělí riziková váha 100 % nebo riziková váha jejich ústřední vlády, podle toho, která z nich je vyšší.

Článek 118 Retailové expozice

Expozicím, které splňují tato kritéria, se přidělí riziková váha 75 %:

- a) jedná se o expozici vůči fyzické osobě nebo osobám nebo vůči malému či střednímu podniku;
- b) expozice je jednou z velkého počtu expozic s takovými podobnými vlastnostmi, že se podstatně sníží rizika spojená s takovým půjčováním;
- c) celková částka, kterou dlužník nebo ekonomicky spjatá skupina dlužníků dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení, nepřekročí, podle informací, které má instituce k dispozici, 1 milion EUR. Instituce podnikne příčné kroky k získání takových informací.

Cenné papíry nejsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic.

Do kategorie retailových expozic lze zařadit současnou hodnotu retailové minimální platby pronájmu.

Článek 119 Expozice zajištěné zástavním právem k nemovitostem

1. Pokud nejsou splněny podmínky podle článku 120 a článku 121, expozici nebo jakékoli její části plně zajištěné zástavním právem k nemovitostem se přidělí riziková váha 100 %, s výjimkou jakékoli části expozice, která je zařazena do jiné kategorie expozice.

Část expozice, která je považována za plně a zcela zajištěnou nemovitostmi, nesmí být vyšší než zastavená výše tržní hodnoty nebo v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty v zákonných nebo regulačních ustanoveních, zástavní hodnota daných nemovitostí.

2. Na základě údajů získaných podle článku 96 a všech ostatních odpovídajících ukazatelů příslušné orgány pravidelně a nejméně jednou ročně posuzují, zda riziková váha 35 % pro expozice zajištěné zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení uvedená v článku

120 a riziková váha 50 % pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi uvedená v článku 121 v případě nemovitostí, které se nacházejí se na jejich území, jsou vhodné, a to na základě minulých selhání expozic zajištěných nemovitostmi a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhů s nemovitostmi, a mohou stanovit vyšší rizikovou váhu nebo přísnější kritéria než ta, která jsou stanovena v čl. 120 odst. 2 a v čl. 121 odst. 2, případně mohou vzít v úvahu finanční stabilitu. EBA koordinuje posouzení provedená příslušnými orgány.

Příslušné orgány konzultují orgán EBA ohledně úprav rizikových vah a použitých kritérií. EBA zveřejní rizikové váhy a kritéria, které příslušné orgány stanovily pro expozice uvedené v člancích 120, 121 a 195.

EBA vypracuje regulační technické normy pro upřesnění podmínek, které příslušné orgány vezmou v úvahu pro určení přísnějších rizikových vah nebo přísnějších kritérií.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Instrukce jednoho členského státu použijí rizikové váhy a kritéria, které byly určeny příslušnými orgány jiného členského státu, na expozice zajištěné zástavním právem k obchodním nemovitostem a nemovitostem určeným k bydlení, které se nacházejí v daném jiném členském státě.

Článek 120

Expozice plně a zcela zajištěné nemovitostmi určenými k bydlení

1. Pokud příslušné orgány nerozhodnou v souladu s čl. 119 odst. 2 jinak, zachází se s expozicemi plně a zcela zajištěnými zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení takto:
 - a) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení, které obývá nebo bude obývat nebo pronajímá nebo bude pronajímat majitel nebo uživatel v případě soukromých investičních společností, se přidělí riziková váha 35 %;
 - b) expozicím plně a zcela zajištěným podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o nemovitosti určené k bydlení, které obývá nebo bude obývat nebo pronajímá nebo bude pronajímat majitel, se přidělí riziková váha 35 %;
 - c) expozicím vůči nájemci v rámci pronájmu nemovitostí určených k bydlení, kdy je instituce pronajímatel a nájemce má předkupní právo, se přidělí riziková váha 35 % za předpokladu, že expozice instituce je plně a zcela zajištěna jejím vlastnictvím nemovitosti.
2. Instituce považuje expozici nebo jakoukoli její část pro účely odstavce 1 za plně a zcela zajištěnou pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:
 - a) hodnota nemovitostí podstatně nezávisí na úvěrové kvalitě

dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost podstatná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;

- b) riziko dlužníka podstatně nezávisí na výnosech z daných nemovitostí či projektu, ale na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení dluhu podstatně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danými nemovitostmi, které slouží jako kolaterál. Pokud jde o jiné zdroje, instituce musí v rámci své úvěrové politiky určit maximální poměr úvěru k příjmu a při poskytnutí úvěru získat vhodné důkazy o příslušných příjmech;
 - c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 203 a pravidla oceňování stanovená v čl. 224 odst. 1;
 - d) částí úvěru, kterým je přidělena riziková váha 35 %, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, nepřesahují 80 % tržní hodnoty daných nemovitostí, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, nebo 80 % zástavní hodnoty daných nemovitostí v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty v zákonných nebo regulačních ustanoveních, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak.
3. Instituce se mohou odchýlit od písmene b) v odstavci 2 v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s nemovitostmi určenými k bydlení se ztrátovostí, která nepřekračuje tyto limity:
- a) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení až do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty, není-li stanoveno jinak podle čl. 119 odst. 2, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení v každém daném roce;
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení v daném roce.
4. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 3 v daném roce překročen, nelze již odstavec 3 použít; až do doby, kdy budou splněny podmínky odstavce 3 v následujícím roce, se použije podmínka uvedená v odst. 2 písm. b).

Článek 121

Expozice plně a zcela zajištěné zástavním právem k obchodním nemovitostem

1. Pokud příslušné orgány nerozhodnou v souladu s čl. 119 odst. 2 jinak, zachází se s expozicemi plně a zcela zajištěnými zástavním právem k obchodním nemovitostem takto:
- a) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným zástavním právem na kanceláře nebo jiné obchodní prostory může být přidělena riziková váha 50 %;
 - b) expozicím plně a zcela zajištěným podíly ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech

zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud jde o kanceláře nebo jiné obchodní prostory, může být přidělena riziková váha 50 %;

- c) expozicím souvisejícím s pronájmy kancelářů nebo jiných obchodních prostor, kde je instituce pronajímatelem a nájemce má předkupní právo, může být přidělena riziková váha 50 % za předpokladu, že expozice instituce je plně a zcela zajištěna jejím vlastnictvím nemovitosti.
2. Na použití odstavce 1 se vztahují tyto podmínky:
- a) hodnota nemovitostí podstatně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost podstatná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;
 - b) riziko dlužníka podstatně nezávisí na výnosech z daných nemovitostí či projektu, ale na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení dluhu podstatně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danými nemovitostmi, které slouží jako kolaterál;
 - c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 203 a pravidla oceňování stanovená v čl. 224 odst. 1;
 - d) riziková váha ve výši 50 %, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, se přidělí té části úvěru, která nepřesahuje 50 % tržní hodnoty nemovitostí nebo 60 % zástavní hodnoty daných nemovitostí, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty v zákonném nebo regulačním ustanovení.
3. Instituce se mohou odchýlit od písmene b) v odstavci 2 v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavním právem k obchodním nemovitostem, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s obchodními nemovitostmi se ztrátovostí, která nepřekračuje tyto limity:
- (a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi až do výše 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty (není-li stanoveno jinak podle čl. 119 odst. 2) nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi v každém daném roce;
 - (b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi v každém daném roce.
4. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 3 v daném roce překročen, nelze již odstavec 3 použít; až do doby, kdy budou splněny podmínky odstavce 3 v následujícím roce, se použije podmínka uvedená v odst. 2 písm. b).

Článek 122
Expozice v selhání

1. Nezajištěné části jakékoli položky, u níž došlo k selhání dlužníka podle článku 174, se přidělí

riziková váha ve výši:

- a) 150 %, pokud jsou úpravy o specifické úvěrové riziko nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav;
 - b) 100 %, pokud úpravy o specifické úvěrové riziko nejsou nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav.
2. Pro účely definování zajištěné části expozice po splatnosti se způsobilým kolaterálem a zárukami rozumí kolaterál a záruky způsobilé pro účely snižování úvěrového rizika podle kapitoly 4.
 3. Expozicím plně a zcela zajištěným zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení v souladu s článkem 120 se přidělí riziková váha 100 % po úpravě ocenění, pokud došlo k selhání podle článku 174.
 4. Expozicím plně a zcela zajištěným zástavním právem k obchodním nemovitostem v souladu s článkem 121 se přidělí riziková váha 100 %, pokud došlo k selhání podle článku 174.

Článek 123

Položky spojené s obzvláště vysokým rizikem

1. V příslušných případech instituce přidělí rizikovou váhu 150 % expozicím, včetně expozic ve formě akcií nebo podílů v subjektu kolektivního investování, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem.
2. Expozice s obzvláště vysokým rizikem zahrnují tyto investice:
 - a) investice do rizikového kapitálu společností;
 - b) investice do alternativních investičních fondů, které jsou definovány v čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů];
 - c) spekulativní financování nemovitostí.
3. Při posuzování, zda expozice jiná než expozice uvedená v odstavci 2 je spojena s obzvláště vysokým rizikem, vezme instituce v úvahu tyto charakteristiky rizika:
 - a) existuje vysoké riziko ztráty v důsledku selhání dlužníka;
 - b) není možné řádně posoudit, zda expozice spadá pod písmeno a).

EBA vydá pokyny, které upřesní, jaké druhy expozic jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem a za jakých okolností.

Pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 124

Expozice v krytých dluhopisech

1. „Krytými dluhopisy“ způsobilými pro preferenční zacházení uvedené v odstavci 3 se rozumí dluhopisy ve smyslu čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)²³, které jsou zajištěné některými z těchto způsobilých aktiv:

- a) expozicemi vůči ústředním vládám, centrálním bankám, subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám nebo místním orgánům v Unii nebo jimi zaručenými;
- b) expozicemi vůči ústředním vládám třetích zemí, centrálním bankám nečlenských států, multilaterálním rozvojovým bankám, mezinárodním organizacím, které splňují stupeň úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, nebo jimi zaručenými a expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám nebo místním orgánům nečlenských států nebo jimi zaručenými expozicemi, jimž je přidělena stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím nebo ústředním vládám a centrálním bankám v souladu s čl. 110 odst. 1, čl. 110 odst. 2, čl. 111 odst. 1, čl. 111 odst. 2 nebo čl. 111 odst. 4 a které patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole; a expozicemi ve smyslu tohoto odstavce, které splňují minimálně stupeň úvěrové kvality 2, jak je stanoveno v této kapitole, za předpokladu, že nepřesahují 20 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitujících institucí;
- c) expozicemi vůči institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole. Celková expozice tohoto druhu nepřesahuje 15 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce. Expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné nemovitostmi držitelů krytých dluhopisů nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu ve výši 15 % nezapočítávají. Expozice vůči institucím v rámci EU, u nichž splatnost nepřesahuje 100 dní, se nezahrnují do požadavku stupně 1, ale tyto instituce musí splňovat minimálně podmínky stupně úvěrové kvality 2, jak je stanoveno v této kapitole;

Příslušné orgány mohou, po konzultaci s EBA, částečně upustit od uplatňování písmene c) a povolit stupeň úvěrové kvality 2 až do výše 10 % celkové expozice nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce, za předpokladu, že významné potenciální problémy koncentrace mohou být v dotčených členských státech zdokumentovány v důsledku uplatnění požadavku stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v písmenu c);

- d) úvěry zajištěnými nemovitostmi určenými k bydlení nebo podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu uvedenými v čl. 120 odst. 1 písm. b) až do výše jistiny kryté zástavním právem spojeným s předchozím zástavním právem nebo do výše 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší, nebo úvěry zajištěnými podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídicími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice zajištěné nemovitostmi určenými k bydlení. V případě, že tyto podíly s přednostním vypořádáním jsou používány jako kolaterál, zvláštní veřejný dohled na ochranu držitelů dluhopisů v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne

²³

Úř. věst. L 02, 17.11.2009, s. 2.

13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) zajistí, že aktiva zajišťující tyto podíly jsou tvořena kdykoli během jejich začlenění do krycího portfolia nejméně z 90 % zástavním právem na nemovitosti určené k bydlení spojeným s jakýmkoli předchozím zástavním právem do výše nejnížší z těchto částek – částky dlužné na základě uvedených podílů, jistiny kryté zástavním právem nebo 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, – že uvedené podíly patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a že tyto podíly nepřesahují 10 % nominální hodnoty nesplacené emise.

Expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné zastavenými nemovitostmi s podíly s přednostním vypořádáním nebo s dluhovými cennými papíry nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu 90 % nezapočítávají;

- e) úvěry zajištěnými obchodními nemovitostmi nebo podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu uvedenými v čl. 121 odst. 1 písm. b) až do výše jistiny kryté zástavním právem spojeným s předchozím zástavním právem nebo do výše 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší, nebo úvěry zajištěnými podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídicími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice zajištěné obchodními nemovitostmi. V případě, že jsou tyto podíly s přednostním vypořádáním používány jako kolaterál, zvláštní veřejný dohled na ochranu držitelů dluhopisů v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES zajistí, že aktiva zajišťující tyto dluhopisy jsou tvořena kdykoli během jejich začlenění do krycího portfolia nejméně z 90 % zástavním právem na obchodní nemovitosti spojeným s jakýmkoli předchozím zástavním právem do výše nejnížší z těchto částek – částky dlužné na základě uvedených podílů, jistiny kryté zástavním právem nebo 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, – že uvedené podíly patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a že tyto podíly nepřesahují 10 % nominální hodnoty nesplacené emise. Úvěry zajištěné obchodními nemovitostmi jsou způsobilé, pokud je poměr úvěru k hodnotě nemovitostí, stanovený na 60 %, překročen maximálně do výše 70 %, přesahuje-li hodnota celkových aktiv, která jsou zastavena jako kolaterál pro kryté dluhopisy, nesplacenou nominální hodnotu krytého dluhopisu o nejméně 10 % a pohledávka držitele dluhopisu splňuje požadavky právní jistoty stanovené v kapitole 4. Pohledávka držitele dluhopisu má přednost před všemi ostatními pohledávkami týkajícími se daného kolaterálu. Expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné zastavenými nemovitostmi s podíly s přednostním vypořádáním nebo s dluhovými cennými papíry nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu 90 % nezapočítávají;
- f) úvěry zajištěnými loděmi, pokud současné zástavní právo spolu s předchozím zástavním právem nepřesahuje 60 % hodnoty zastavené lodě.

Situace popsané v písmenech a) až f) zahrnují rovněž kolaterál, který je právními předpisy určen výhradně na ochranu držitelů dluhopisů před ztrátami.

- 2. V případě krytých dluhopisů zajištěných nemovitostmi musí instituce splnit požadavky stanovené v článku 203 a pravidla ocenění stanovená v čl. 224 odst. 1.

3. Krytým dluhopisům, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6a, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 6a:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %	

4. Krytým dluhopisům, pro které není k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha na základě rizikové váhy přidělené přednostním nezajištěným expozicím vůči instituci, která je vydává. Pro rizikové váhy se použijí tyto vztahy:
- pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 20 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 10 %;
 - pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 50 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 20 %;
 - pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 100 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 50 %;
 - pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 150 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 100 %.
5. Kryté dluhopisy vydané před 31. prosincem 2007 nepodléhají požadavkům odstavce 1 a 2. Jsou způsobilé pro preferenční zacházení podle odstavce 3 až do doby jejich splatnosti.

Článek 125

Položky představující sekuritizované pozice

Hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice se určí v souladu s ustanoveními kapitoly 5.

Článek 126

Expozice vůči institucím a podnikům s krátkodobým ratingem

Expozicím vůči institucím a expozicím vůči podnikům, pro které je k dispozici krátkodobý rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 7, jež odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 7:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	

Riziková váha	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %
---------------	------	------	-------	-------	-------	-------

Článek 127

Expozice ve formě podílů v subjektech kolektivního investování

1. Expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování se přidělí riziková váha 100 %, pokud instituce nepoužije metodu posuzování úvěrového rizika podle odstavce 2 nebo přístup uvedený v odstavci 4 nebo průměrnou rizikovou váhu podle odstavce 5, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.
2. Expozicím ve formě akcií v subjektech kolektivního investování, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 8, jež odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 8:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %	

3. Instituce mohou rizikovou váhu pro subjekt kolektivního investování stanovit, pokud jsou splněna tato kritéria způsobilosti:
 - a) subjekt kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu v členském státě, nebo, v případě subjektu kolektivního investování ze třetí země, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) subjekt kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu považovanému za rovnocenný dohledu podle právních předpisů Unie;
 - ii) je dostatečně zajištěna spolupráce mezi příslušnými orgány;
 - b) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:
 - i) kategorie aktiv, do kterých smí subjekt kolektivního investování investovat;
 - ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a metodiky jejich výpočtu;
 - c) subjekt kolektivního investování podává příslušnému orgánu alespoň jednou ročně zprávu o své obchodní činnosti, aby mohly být posouzeny jeho aktiva a pasiva, hospodářský výsledek a činnost za dané období.

Pro účely písmene a) může Komise přijmout formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Evropské unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné

pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2013.

4. Pokud je instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může na základě těchto podkladových expozic vypočítat průměrnou rizikovou váhu pro své expozice ve formě akcií v subjektu kolektivního investování v souladu s metodami stanovenými v této kapitole. Pokud je podkladová expozice subjektu kolektivního investování expozicí ve formě akcií v jiném subjektu kolektivního investování, který splňuje kritéria odstavce 3, může instituce přihlédnout k podkladovým expozicím tohoto jiného subjektu kolektivního investování.
5. Pokud není instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může průměrnou rizikovou váhu svých expozic ve formě podílových jednotek nebo akcií v daném subjektu kolektivního investování vypočítat v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, za předpokladu, že daný subjekt kolektivního investování nejprve investuje v maximálním objemu, který má povolen podle svého oprávnění, do kategorií expozic, na které se vztahují nejvyšší kapitálové požadavky, a poté dále investuje v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice.

Instituce mohou při výpočtu a vykazování rizikové váhy v souladu s metodami stanovenými v odstavcích 4 a 5 pro daný subjekt kolektivního investování spoléhat na tyto třetí strany:

- a) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo finanční instituce;
- b) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje písmeno a), společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu uvedeného v prvním pododstavci potvrdí externí auditor.

Článek 128 Akciové expozice

1. Tyto expozice se považují za akciové expozice:
 - a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;
 - b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a).
2. Akciovým expozicím se přidělí riziková váha 100 %, pokud se nevyžaduje, aby byly odečteny v souladu s druhou částí, v souladu s čl. 45 odst. 2 se jim přidělí riziková váha 250 %, v souladu s čl. 84 odst. 3 se jim přidělí riziková váha 1 250 % nebo se s nimi zachází jako s vysoce rizikovými položkami v souladu s článkem 123.
3. Investice do nástrojů vlastního nebo regulatorního kapitálu emitovaných institucemi se klasifikují jako akciové pohledávky, pokud nejsou odečteny z kapitálu, nebo se jim přidělí riziková váha 250 % podle čl. 33 odst. 1 písm. c) nebo se s nimi zachází jako s vysoce

rizikovými položkami v souladu s článkem 123.

Článek 129 *Ostatní položky*

1. Hmotným aktivům ve smyslu čl. 4 bodu 10 směrnice 86/635/EHS se přidělí riziková váha 100 %.
2. Nákladům a příjmům příštích období v souladu se směrnicí 86/635/EHS, u nichž nedokáže instituce určit protistranu, se přidělí riziková váha 100 %.
3. Hotovostním položkám v procesu inkasa se přidělí riziková váha 20 %. Pokladní hotovosti a obdobným hotovostním položkám se přidělí riziková váha 0 %.
4. Zlatým rezervám drženým ve vlastních trezorech nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, se přidělí riziková váha 0 %.
5. Dohodám o prodeji a zpětném odkupu aktiv (repo) a přímým termínovaným nákupům se přidělí riziková váha náležející daným aktivům, a nikoliv riziková váha protistran těchto operací.
6. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, a jestliže je pro tento produkt k dispozici rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, přidělí se rizikové váhy předepsané v kapitole 5. Pokud produkt nebyl ohodnocen způsobilou ratingovou agenturou, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá hodnota rizikově váženého aktiva. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, jsou ty, jejichž hodnota rizikově vážené expozice je nižší než hodnota rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace.
7. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním platbám pronájmu. Minimální platby pronájmu jsou platby v době pronájmu, k nimž nájemce je nebo může být zavázán, a každé výhodné předkupní právo, které se velmi pravděpodobně realizuje. Po jiné smluvní straně, než je nájemce, lze vyžadovat platbu v souvislosti se zbytkovou hodnotou pronajaté nemovitosti a tato platební povinnost splňuje soubor podmínek stanovených v článku 197 týkajících se způsobilosti poskytovatelů zajištění a požadavky na uznání jiných typů záruk uvedené v člancích 208 až 210, takže lze tuto platební povinnost považovat za osobní zajištění úvěrového rizika podle kapitoly 4. Tyto expozice se zařadí do příslušné kategorie expozic v souladu s článkem 107. Je-li expozice zbytkovou hodnotou pronajatých aktiv, hodnoty rizikově vážené expozice se vypočítají takto: $1/t * 100 \% * \text{hodnota expozice}$, kde t je větší z následujících dvou hodnot: 1 nebo nejbližší počet celých zbývajících let pronájmu.

ODDÍL 3 **UZNÁVÁNÍ A PŘÍŘAZOVÁNÍ RATINGU**

PODODDÍL 1

UZNÁVÁNÍ EXTERNÍCH RATINGOVÝCH AGENTUR

Článek 130 Externí ratingové agentury

1. Externí rating lze použít pro určení rizikové váhy expozice podle této kapitoly pouze tehdy, pokud byl vydán způsobilou externí ratingovou agenturou nebo byl schválen způsobilou externí ratingovou agenturou v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.
2. Způsobilé externí ratingové agentury jsou všechny ratingové agentury, které byly registrovány nebo certifikovány v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009, a centrální banky vydávající úvěrová hodnocení, jež jsou z působnosti nařízení (ES) č. 1060/2009 vyňaty.
3. EBA zveřejní seznam způsobilých externích ratingových agentur.

PODODDÍL 2

PŘÍRAZOVÁNÍ RATINGŮ POSKYTNUTÝCH EXTERNÍMI RATINGOVÝMI AGENTURAMI

Článek 131 Přířazování ratingů poskytnutých externími ratingovými agenturami

1. EBA vypracuje návrhy prováděcích norem, kterými pro všechny způsobilé externí ratingové agentury upřesní, jaké stupně úvěrové kvality stanovené v oddílu 2 odpovídají příslušným ratingům způsobilé externí ratingové agentury („přířazování“). Toto určení musí být objektivní a konzistentní.

EBA tyto návrhy prováděcích technických norem předloží Komisi do 1. ledna 2014 a v případě potřeby předloží revidované návrhy technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. Při určení přířazování ratingů splní EBA tyto požadavky:
 - a) aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými ratingy, musí vzít EBA v úvahu kvantitativní faktory, jako např. dlouhodobý poměr selhání spojený s jednotlivými položkami, jimž byl přidělen stejný rating. V případě ratingových agentur, které vznikly teprve nedávno nebo dosud neshromáždily dlouhodobé záznamy o selhání, musí EBA takovou agenturu požádat, aby jí sdělila, jaký je podle ní dlouhodobý poměr selhání spojený se všemi položkami, jimž byl přidělen stejný rating;
 - b) aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými ratingy, musí vzít EBA v úvahu kvalitativní faktory, jako např. skupinu emitentů, které daná externí ratingová agentura hodnotí, rozsah ratingů, jež externí ratingová agentura přiděluje, význam jednotlivých ratingů a jak daná agentura definuje pojem „selhání“;

- c) EBA porovná poměry selhání v případě každého ratingu určité externí ratingové agentury a srovná je s referenční hodnotou vytvořenou na základě poměrů selhání zjištěných ostatními ratingovými agenturami u skupiny emitentů, kteří představují stejné úvěrové riziko;
 - d) tam, kde jsou poměry selhání v případě ratingu určité externí ratingové agentury systematicky výrazně vyšší než referenční hodnota, přidělí EBA ratingu externí ratingové agentury vyšší stupeň úvěrové kvality na stupnici úvěrového hodnocení;
 - e) pokud orgán EBA zvýšil související rizikovou váhu pro konkrétní rating určité externí ratingové agentury a poměry selhání v případě ratingů určité ratingové agentury již nejsou systematicky výrazně vyšší než referenční hodnota, rozhodne EBA o obnovení původního stupně úvěrové kvality na stupnici úvěrového hodnocení pro tento rating externí ratingové agentury.
3. EBA vypracuje návrh prováděcích technických norem pro upřesnění kvantitativních faktorů uvedených v odst. 2 písm. a), kvalitativních faktorů uvedených v odst. 2 písm. b) a referenční hodnoty uvedené v odst. 2 písm. c).

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 3

POUŽITÍ ÚVĚROVÝCH HODNOCENÍ VYPRACOVANÝCH EXPORTNÍMI ÚVĚROVÝMI AGENTURAMI

Článek 132

Použití úvěrových hodnocení vypracovaných exportními úvěrovými agenturami

1. Pro účely článku 109 mohou instituce využívat úvěrová hodnocení vypracovaná exportní úvěrovou agenturou, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) jde o vyhodnocení rizika, na kterém se shodly exportní úvěrové agentury účastnící se „Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry“ v rámci OECD;
 - b) exportní úvěrová agentura zveřejňuje svoje úvěrová hodnocení a dodržuje dohodnutou metodiku OECD a úvěrové hodnocení je vázáno na jednu z osmi minimálních exportních pojišťovacích prémie (MEPP), které stanoví dohodnutá metodika OECD.
2. Expozicím, pro něž je pro účely vážení rizika uznáno úvěrové hodnocení vypracované exportní úvěrovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 9.

Tabulka č. 9:								
MEPP	0	1	2	3	4	5	6	7

Riziková váha	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %
---------------	-----	-----	------	------	-------	-------	-------	-------

3. EBA v souladu s článkem 16 nařízení č. 1093/2010 do 1. ledna 2014 vydá pokyny týkající se exportních úvěrových agentur, jež instituce mohou využít v souladu s odstavcem 1.

ODDÍL 4

POUŽITÍ RATINGŮ VYPRACOVANÝCH EXTERNÍMI RATINGOVÝMI AGENTURAMI PRO STANOVENÍ RIZIKOVÝCH VAH

Článek 133

Obecné požadavky

Instituce si může určit jednu nebo několik způsobilých externích ratingových agentur, které bude využívat pro určení rizikových vah pro svá aktiva a podrozvahové položky. Ratingy se nepoužívají selektivně. Při využívání ratingu splňuje instituce tyto požadavky:

- a) instituce, která se rozhodne použít pro některou kategorii položek ratingy vypracované způsobilou externí ratingovou agenturou, použije tyto ratingy soustavně pro všechny expozice patřící do dané kategorie;
- b) instituce, která se rozhodne používat ratingy vypracované způsobilou externí ratingovou agenturou, je používá průběžně a soustavně po celou dobu;
- c) instituce používá pouze ty ratingy způsobilých externích ratingových agentur, které berou v úvahu všechny dlužné částky, tj. jistinu i úroky;
- d) pokud je pro hodnocenou položku k dispozici pouze jeden rating od určené externí ratingové agentury, použije se pro určení rizikové váhy dané položky tento rating;
- e) pokud jsou k dispozici dva ratingy od určených externích ratingových agentur a každý z nich odpovídá v případě hodnocené položky jiné rizikové váze, přidělí se vyšší riziková váha;
- f) pokud jsou pro hodnocenou položku k dispozici více než dva ratingy od určených externích ratingových agentur, vychází se ze dvou ratingů s nejnižšími rizikovými váhami. Pokud se tyto dvě nejnižší rizikové váhy liší, přidělí se vyšší z nich. Pokud jsou tyto dvě nejnižší rizikové váhy stejné, přidělí se tato riziková váha.

Článek 134

Rating emitenta a emise

1. Pokud je k dispozici rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici patří, použije se tento rating ke stanovení rizikové váhy pro tuto položku.
2. Pokud neexistuje přímo použitelný rating pro určitou položku, ale existuje rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici nepatří, nebo obecný

rating emitenta, potom se tento rating použije v jednom z těchto případů:

- a) v případě, že znamená vyšší rizikovou váhu, než by tomu bylo jinak, a daná expozice je ve všech ohledech rovnocenná nebo podřízená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím daného emitenta;
- b) v případě, že znamená nižší rizikovou váhu a daná expozice je ve všech ohledech rovnocenná nebo nadřazená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím tohoto emitenta.

Ve všech ostatních případech se s expozicí zachází jako s expozicí bez ratingu.

3. Odstavec 1 a 2 nevylučuje použití článku 124.
4. Ratingy emitentů v rámci skupiny společností nelze použít jako rating jiného emitenta v rámci stejné skupiny společností.

Článek 135

Dlouhodobé a krátkodobé ratingy

1. Krátkodobé ratingy lze použít pouze pro krátkodobá aktiva a podrozvahové položky představující expozice vůči institucím a podnikům.
2. Jakýkoli krátkodobý rating se použije pouze na položku, k níž se tento krátkodobý rating vztahuje, a nepoužije se k určování rizikových vah pro žádnou jinou položku, s výjimkou těchto případů:
 - a) pokud se krátkodobé facilitě s ratingem přidělí riziková váha 150 %, pak se všem nezajištěným expozicím bez ratingu vůči danému dlužníkovi, ať už krátkodobým nebo dlouhodobým, přidělí rovněž riziková váha 150 %;
 - b) pokud se krátkodobé facilitě s ratingem přidělí riziková váha 50 %, pak se žádné krátkodobé expozici bez ratingu nepřidělí riziková váha nižší než 100 %.

Článek 136

Položky v národní a zahraniční měně

Rating, který se týká položky v národní měně dlužníka, nelze použít ke stanovení rizikové váhy jiné expozice vůči stejnému dlužníkovi v zahraniční měně.

Pokud expozice vznikne prostřednictvím účasti instituce na úvěru od mezinárodní rozvojové banky, jejíž statut preferovaného věřitele je na trhu uznávaný, rating položky dlužníka v národní měně lze použít pro účely vážení rizika.

Kapitola 3

Přístup IRB

ODDÍL 1

POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ K POUŽITÍ PŘÍSTUPU IRB

Článek 137

IRB 0

Definice

1. Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:
 - 1) „ratingovým systémem“ se rozumí veškeré metody, postupy, kontroly, sběr dat a informační systémy, které podporují hodnocení úvěrového rizika, zařazování expozic do ratingových stupňů nebo seskupení a kvantifikaci odhadů ohledně selhání a ztráty, které byly vypracovány u konkrétních typů expozic;
 - 2) „druhem expozic“ se rozumí skupina homogenně řízených expozic, které jsou tvořeny určitým typem transakcí a které mohou být omezeny na jediný subjekt nebo jedinou podskupinu subjektů v rámci skupiny za předpokladu, že stejný druh expozic je v jiných subjektech skupiny řízen odlišně;
 - 3) „obchodní jednotkou“ se rozumí jakékoli oddělené organizační nebo právní subjekty, linie podnikání, zeměpisné oblasti;
 - 4) „regulovaným finančním subjektem“ se rozumí:
 - a) následující subjekty, včetně subjektů třetích zemí, jež vykonávají podobné činnosti, které jsou předmětem obezřetnostního dohledu podle právních předpisů EU nebo třetí země, která uplatňuje požadavky obezřetnostního dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii:
 - i) úvěrová instituce;
 - ii) investiční podnik;
 - iii) pojišťovna;
 - iv) finanční holdingová společnost;
 - v) smíšená holdingová společnost;
 - b) jakýkoli jiný subjekt, který splňuje všechny tyto podmínky:
 - i) vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice [vloží OP] nebo v příloze I směrnice 2004/39/ES;

- ii) je dceřiným podnikem regulovaného finančního subjektu;
 - iii) je zahrnuta do obezřetnostního dohledu nad konsolidovanou skupinou;
- c) jakýkoli subjekt uvedený v písm. a) bodech i) až v) nebo v písmenu b), který není předmětem obezřetnostního dohledu a regulačních požadavků přinejmenším rovnocenných těm, které existují v Unii, ale který je součástí skupiny, která podléhá těmto režimům na konsolidovaném základě;
- 5) „velkým regulovaným finančním subjektem“ se rozumí jakýkoli regulovaný finanční subjekt, jehož celková aktiva na úrovni jednotlivého podniku nebo konsolidované skupiny jsou vyšší než nebo rovna 70 miliardám EUR, pokud se ke stanovení výše aktiv použije nejnovější auditovaný finanční výkaz mateřského podniku a konsolidovaných dceřiných podniků;
 - 6) „neregulovaným finančním subjektem“ se rozumí jakýkoli jiný subjekt, který není regulovaným subjektem, ale vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice [vloží OP] nebo uvedených v příloze I směrnice 2004/39/ES;
 - 7) „stupněm dlužníka“ se rozumí kategorie rizika na ratingové stupnici dlužníků v rámci ratingového systému, do níž jsou dlužníci zařazováni na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují odhady PD;
 - 8) „stupeň transakce“ znamená kategorii rizika na ratingové stupnici transakcí v rámci ratingového systému, do níž jsou expozice zařazovány na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují vlastní odhady LGD;
 - 9) „obsluhovatelem“ se rozumí subjekt, který každodenně spravuje seskupení pohledávek nabytých za úplatu nebo podkladových úvěrových expozic.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány posoudí rovnocennost požadavků na obezřetnostní dohled a regulačních požadavků stanovených v právních předpisech třetích zemí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 138

Povolení používat přístup IRB

- 1. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v této kapitole, povolí příslušný orgán institucím, aby vypočítaly hodnoty svých rizikově vážených expozic s použitím přístupu založeného na interním úvěrovém hodnocení, dále jen „přístup IRB“.
- 2. Povolení používat přístup IRB včetně vlastních odhadů ztrátovosti ze selhání (dále jen „LGD“) a konverzních faktorů se požaduje po každé instituci a pro každý ratingový systém a všechny přístupy k akciovým expozicím založené na interních modelech a každý přístup použitý k odhadování LGD a konverzních faktorů.

3. Instituce musí získat povolení příslušných orgánů v těchto případech:
 - a) změny rozsahu použití ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, ke kterým instituce obdržela povolení k použití;
 - b) podstatné změny ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, ke kterým instituce obdržela povolení k použití.

Rozsah použití ratingového systému zahrnuje všechny expozice příslušného druhu, pro které byl ratingový systém vypracován.

4. Instituce uvědomí příslušné orgány o všech změnách ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech.
5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž instituce posuzují závažnost změn ratingových systémů nebo přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech v rámci přístupu IRB uvedeného v odstavci 1, které vyžadují další povolení nebo oznámení.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 139

Posouzení žádosti používat přístup IRB příslušnými orgány

1. Příslušný orgán udělí instituci povolení podle článku 138 k použití přístupu IRB, včetně použití vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, pouze tehdy, pokud se příslušný orgán přesvědčí, že požadavky uvedené v této kapitole jsou splněny, zejména požadavky stanovené v oddíle 6, a že systémy, které instituce zavedla pro řízení a úvěrové hodnocení expozic úvěrového rizika, jsou spolehlivé a jsou uplatňovány jednotně, a zejména že instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že jsou splněny tyto standardy:
 - a) ratingové systémy instituce poskytují smysluplné hodnocení charakteristik dlužníka a transakce, smysluplné rozlišení rizika a přesné a konzistentní kvantitativní odhady rizika;
 - b) interní úvěrová hodnocení a odhady ztráty a selhání použité při výpočtu kapitálových požadavků a přidružené systémy a postupy hrají zásadní úlohu při řízení rizik a v rozhodovacím procesu a při schvalování úvěru, při rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu a v řízení a správě instituce;
 - c) instituce má útvar, který řídí úvěrové riziko a který je odpovědný za její ratingové systémy, přičemž je přiměřeně nezávislý a nepodléhá nepatřičným vlivům;
 - d) instituce shromažďuje a ukládá všechny relevantní údaje, aby účinně podpořila svůj postup měření a řízení úvěrového rizika;
 - e) instituce uchovává doklady o svých ratingových systémech a o důvodech, které ji vedly

k výběru dané podoby systému, a provádí ověřování svých ratingových systémů;

- f) instituce ověřila své ratingové systémy v přiměřeném časovém období, které předcházelo povolení používat tento ratingový systém nebo přístup k akciovým expozicím založený na interních modelech, posoudila během tohoto období, zda tyto ratingové systémy a přístupy k akciovým expozicím založené na interních modelech odpovídají rozsahu použití ratingového systému, a učinila nezbytné změny těchto ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech, jež vyplynuly z jejího posouzení;
- g) instituce vypočítala kapitálové požadavky vyplývající z jejích odhadů rizikových parametrů podle přístupu IRB a je schopna předkládat zprávy, jak vyžaduje článek 95.

Požadavky na použití přístupu IRB, včetně vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, se rovněž uplatní, pokud instituce zavedla ratingový systém nebo model použitý v rámci ratingového systému, který zakoupila od třetí strany.

- 2. EBA vypracuje regulační technické normy pro upřesnění postupů, podle kterých příslušné orgány posuzují soulad instituce s požadavky na použití přístupu IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 140

Předchozí zkušenosti s použitím přístupu IRB

- 1. Instituce, která žádá o použití přístupu IRB, používá pro dotčené kategorie expozic, na něž se vztahuje přístup IRB, ratingové systémy, které jsou obecně v souladu s požadavky pro účely měření a řízení interního rizika stanovenými v oddíle 6 po dobu nejméně tří let před tím, než bude způsobilá používat přístup IRB.
- 2. Instituce, která žádá o použití vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že odhaduje a využívá vlastní odhady LGD a konverzních faktorů způsobem, který je obecně v souladu s požadavky na použití vlastních odhadů těchto parametrů stanovenými v oddíle 6 po dobu nejméně tří let tím, než bude způsobilá používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů.
- 3. Pokud instituce rozšiřuje použití přístupu IRB poté, co již získala povolení, zkušenosti instituce postačují, aby vyhověly požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2, které se vztahují na dodatečné expozice. Pokud se použití ratingových systémů rozšiřuje na expozice, které se výrazně liší od rozsahu stávajícího pokrytí a to tak, že stávající zkušenosti nelze vzhledem k dodatečným expozicím považovat za dostatečné ke splnění požadavků těchto ustanovení, potom se požadavky odstavců 1 a 2 použijí na dodatečné expozice samostatně.

Článek 141

Opatření, která mají být přijata v případě

nesplnění požadavků této kapitoly

Pokud instituce přestane plnit požadavky stanovené v této kapitole, vyrozumí příslušný orgán a učiní jeden z těchto kroků:

- a) příslušnému orgánu předloží plán včasného návratu k těmto požadavkům;
- b) příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že dopad neplnění je nevýznamný.

Článek 142

Metodika zařazování expozic do kategorií expozic

1. Metodika, kterou instituce používá pro zařazování expozic do různých kategorií, je vhodná a používá se soustavně.
2. Každá expozice se zařadí do jedné z těchto kategorií expozic:
 - a) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za ústředními vládami a centrálními bankami;
 - b) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za institucemi;
 - c) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za podniky;
 - d) retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky;
 - e) akciové pohledávky;
 - f) sekuritizované pozice;
 - g) jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku.
3. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. a):
 - a) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle článku 110 a 111 zachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;
 - b) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám uvedeným v čl. 112 odst. 2 a mezinárodním organizacím uvedeným v článku 113, kterým se v souladu s těmito články přiřazuje riziková váha 0 %.
4. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. b):
 - a) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům, s nimiž se podle článku 110 nezachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;
 - b) expozice vůči subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle čl. 111 odst. 2 zachází jako s expozicemi vůči institucím; a
 - c) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám, kterým není podle článku 112 přidělena riziková váha 0 %.

5. Expozice jsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozičních uvedených v odst. 2 písm. d), jestliže splňují tato kritéria:
- a) jedná se o jeden z těchto případů:
 - i) expozice vůči fyzické osobě nebo osobám;
 - ii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku, pokud ve druhém případě celková částka, kterou dlužící klient nebo ekonomicky spjatá skupina klientů dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice po splatnosti, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení, nepřevyšší, podle vědomí instituce, která musí učinit přiměřené kroky s cílem potvrdit situaci, částku 1 milion EUR,
 - b) instituce s nimi při řízení svého úvěrového rizika zachází v průběhu času konzistentně a podobným způsobem;
 - c) nejsou řízeny individuálně do té míry jako expozice v kategorii expozičních vůči podnikům;
 - d) každá představuje jednu z velkého počtu podobně řízených expozičních.
- Kromě expozičních uvedených v prvním pododstavci se do kategorie retailových expozičních zahrne současná hodnota retailových minimálních splátek pronájmu.
6. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedených v odst. 2 písm. e):
- a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;
 - b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozičních uvedených v písmenu a).
7. Jakýkoli úvěrový závazek, který není zařazen do kategorií expozičních uvedených v odst. 2 písm. a), b), d), e) a f), se zařadí do kategorie expozičních vůči podnikům uvedených v písmenu c) daného odstavce.
8. V rámci kategorie expozičních vůči podnikům uvedených v odst. 2 písm. c) instituce odděleně rozlišují jako specializované úvěrové expozice takové expozice, které mají tyto vlastnosti:
- a) jedná se o expozici vůči subjektu, který byl speciálně vytvořen za účelem financování nebo řízení hmotných aktiv;
 - b) smluvní ujednání poskytují věřiteli značný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, která tato aktiva vytvářejí;
 - c) primárním zdrojem splácení závazku je příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost samostatného podnikání.
9. Zbytková hodnota pronajatých nemovitostí se zařadí do kategorie expozičních uvedených v odst. 2 písm. g), kromě části zbytkové hodnoty, která je již zahrnuta v expozici z pronájmu uvedených v čl. 162 odst. 4.

Článek 143

Podmínky zavádění přístupu IRB v různých kategoriích expozic a podnikatelských jednotkách

1. Instituce a jakýkoli mateřský podnik a jeho dceřiné podniky zavedou přístup IRB pro všechny expozice, pokud neobdržely povolení příslušných orgánů trvale používat standardizovaný přístup v souladu s článkem 145.

Se svolením příslušných orgánů může zavádění probíhat postupně napříč různými kategoriemi expozic uvedenými v článku 142 uvnitř téže obchodní jednotky, napříč různými obchodními jednotkami uvnitř stejné skupiny nebo pro využití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám.

V případě kategorie retailových expozic uvedené v čl. 142 odst. 5 může zavádění probíhat postupně napříč kategoriemi expozic, jimž odpovídají různé korelace podle článku 149.

2. Příslušný orgán stanoví lhůtu, během níž se po institucích, jakémkoli mateřském podniku a jeho dceřiném podniku vyžaduje, aby zavedly přístup IRB pro všechny expozice. Stanovenou lhůtu musí příslušný orgán považovat za odpovídající vzhledem k povaze a velikosti institucí, jakéhokoli mateřského podniku a jeho dceřiných podniků a počtu a povaze ratingových systémů, které mají být zavedeny.
3. Instituce zavedou přístup IRB v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány. Příslušný orgán navrhne uvedené podmínky tak, aby zajistily, že se flexibilita uvedená v odstavci 1 nepoužívá selektivně za účelem snížení kapitálových požadavků u těch kategorií expozic nebo obchodních jednotek, které teprve mají být zahrnuty do přístupu IRB nebo do použití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů.
4. Institucím, které začnou používat přístup IRB až po 1. lednu 2013, zůstává během lhůty pro zavedení možnost vypočítat kapitálové požadavky pro všechny své expozice podle standardizovaného přístupu, dokud jim příslušné orgány neoznámí, že jsou přesvědčeny, že zavedení přístupu IRB bude dokončeno s přiměřenou jistotou.
5. Instituci, která má povoleno používat přístup IRB pro jakoukoli kategorii expozic, se povoluje používat přístup IRB pro kategorii akciových expozic, s výjimkou případů, kdy má instituce povoleno používat pro akciové expozice standardizovaný přístup podle článku 145.
6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány stanoví podmínky, na základě kterých budou vyžadovat po institucích, aby provedly přístup IRB v souladu s tímto článkem.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 144

Podmínky opětovného použití méně zpracovaných přístupů

1. Instituce, která používá přístup IRB, nepřestane tento přístup používat a

nezačne místo něho pro výpočet hodnot rizikově vážených expozič používat standardizovaný přístup, pokud nejsou splněny tyto podmínky:

- a) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že použití standardizovaného přístupu se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce, že je nezbytné na základě povahy a složitosti instituce a nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit riziko;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.
2. Instituce, které získaly povolení podle čl. 146 odst. 9 používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, opětovně nepoužijí hodnoty LGD a konverzních faktorů uvedené v čl. 146 odst. 8, pokud nejsou splněny tyto podmínky:
- a) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že použití hodnot LGD a konverzních faktorů uvedených v čl. 146 odst. 8 se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce, že je nezbytné na základě povahy a složitosti instituce a nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit riziko;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.
3. Na použití odstavců 1 a 2 se vztahují podmínky pro zavedení přístupu IRB stanovené příslušnými orgány v souladu s článkem 143 a povolení pro trvalé částečné použití podle článku 145.

Článek 145

Podmínky pro trvalé částečné použití

1. S předchozím povolením příslušných orgánů mohou instituce, které mají povoleno používat přístup IRB pro výpočet hodnot rizikově vážených expozič a výše očekávané ztráty pro jednu nebo více kategorií expozič, použít standardizovaný přístup pro tyto expozič:
 - a) kategorii expozič uvedenou v čl. 142 odst. 2 písm. a), kde je počet významných protistran omezen a pro instituci by uplatnění ratingového systému na tyto protistrany bylo nepřiměřeně zatěžující;
 - b) kategorii expozič uvedenou v čl. 142 odst. 2 písm. b), kde je počet významných protistran omezen a pro instituci by uplatnění ratingového systému na tyto protistrany bylo nepřiměřeně zatěžující;
 - c) expozič v nevýznamných obchodních jednotkách a kategorie expozič, které jsou nevýznamné z hlediska velikosti a předpokládaného rizikového profilu;
 - d) expozič vůči ústředním vládám členských států a vůči jejich regionálním vládám a místním orgánům a správním orgánům za předpokladu, že:
 - i) neexistuje rozdíl v riziku expozič vůči této ústřední vládě a ostatních obdobných expozič v důsledku zvláštních veřejnoprávních ustanovení a

- ii) expozicím vůči ústřední vládě je podle čl. 109 odst. 4 přidělena riziková váha 0 %;
- e) expozice instituce vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem nebo dceřiným podnikem jejího mateřského podniku, za předpokladu, že tato protistrana je institucí nebo finanční holdingovou společností, smíšenou finanční holdingovou společností, finanční institucí, společností spravující aktiva nebo podnikem pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky, nebo podnikem propojeným vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
- f) expozice mezi institucemi, které splňují požadavky uvedené v čl. 108 odst. 7;
- g) akciové expozice vůči subjektům, jejichž úvěrovým závazkům je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2, včetně těch subjektů veřejného sektoru, u kterých může být použita riziková váha 0 %;
- h) akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které poskytují instituci významné dotace na tuto investici a zahrnují určitou formu státního dohledu a omezení kapitálových investic, přičemž tyto expozice mohou být v souhrnu vyloučeny z přístupu IRB pouze do výše 10 % kapitálu;
- i) expozice vymezené v čl. 114 odst. 4, které splňují podmínky tam uvedené;
- j) státní a státem zajištěné záruky uvedené v čl. 210 odst. 2.

Příslušné orgány povolí použití standardizovaného přístupu pro akciové expozice uvedené v písmenech g) a h), u nichž toto zacházení již bylo povoleno v ostatních členských státech.

2. Pro účely odstavce 1 se kategorie akciových expozic instituce považuje za významnou, pokud jejich souhrnná hodnota snižená o akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů, jak je uvedeno v odst. 1 písm. g), převýší v průměru za předchozí rok 10 % kapitálu instituce. Je-li počet těchto akciových expozic nižší než 10 jednotlivých účastí, činí tento limit 5 % kapitálu instituce.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro stanovení podmínek uplatňování odst. 1 písm. a), b) a c).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 2

VÝPOČET HODNOT RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

PODODDÍL 1

ZACHÁZENÍ PODLE DRUHU EXPOZICE

Článek 146
Zacházení podle kategorie expozice

1. Hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u expozic, které náleží do jedné z kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až e) a g) se, pokud nejsou odečteny z kapitálu, vypočítají v souladu s pododdílem 2 s výjimkou případu, kdy se tyto expozice odečtou z kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1 nebo položek tier 2.
2. Hodnoty rizikově vážených expozic u pohledávek nabytých za úplatu se pro na riziko rozmělnění vypočítají podle článku 153. Pokud má instituce v souvislosti s pohledávkami nabytými za úplatu právo plného postihu za riziko selhání nebo za riziko rozmělnění, ustanovení tohoto článku, článku 147 a čl. 154 odst. 1 až 4 se ve vztahu k pohledávkám nabytým za úplatu nepoužijí a s expozicí se zachází jako se zajištěnou expozicí.
3. Výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění se zakládá na relevantních parametrech, které se vztahují k dané expozici. Tyto parametry zahrnují pravděpodobnost selhání (dále jen „PD“), LGD, splatnost (dále jen „M“) a hodnotu expozice. PD a LGD mohou být zohledněny odděleně nebo společně v souladu s oddílem 4.
4. Instituce vypočítají hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u všech expozic, které náleží do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. e) v souladu s článkem 150, s výjimkou expozic uvedených v čl. 146 odst. 6 písm. c), pokud obdržely předchozí povolení příslušných orgánů používat přístup IRB. Příslušné orgány instituci povolí používat přístup založený na interních modelech podle čl. 150 odst. 4 za předpokladu, že instituce splňuje požadavky stanovené v oddílu 6 pododdílu 4. Hodnoty rizikově vážených expozic vůči ústřední protistraně, které plynou z předfinancovaných příspěvků instituce do fondu selhání ústřední protistrany, jak je uvedeno v čl. 146 odst. 6 písm. c), se vypočítají v souladu s článkem 151.
5. Hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko pro specializované úvěrové expozice se vypočítají v souladu s čl. 148 odst. 4.
6. Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až d), stanoví instituce své vlastní odhady PD v souladu s článkem 138 a oddílem 6.
7. Pro expozice, které náleží do kategorie expozice uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. d), stanoví instituce své vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 138 a oddílem 6.
8. Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až c), použije instituce hodnoty LGD stanovené v čl. 157 odst. 1 a hodnoty konverzních faktorů stanovené v čl. 162 odst. 8 písm. a) až d), pokud nebylo u těchto kategorií expozic povoleno používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s odstavcem 9.
9. Pro všechny expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až c), příslušný orgán institucím povolí, aby používaly vlastní odhady LGD a konverzních faktorů pouze v souladu s článkem 138.
10. Hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice a pro expozice, které náleží do kategorie expozic uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. f), se vypočítají v souladu s kapitolou 5.

Článek 147

Zacházení s expozicemi ve formě podílů v subjektech kolektivního investování

1. Pokud expozice ve formě podílů v subjektech kolektivního investování splňují kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 a instituci jsou známy všechny nebo části podkladových expozic subjektu kolektivního investování, přihlédne instituce k těmto podkladovým expozicím při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic a hodnoty očekávané ztráty v souladu s metodami stanovenými v této kapitole.

Pokud je podkladová expozice subjektu kolektivního investování sama o sobě jinou expozicí ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování, první instituce rovněž přihlédne k podkladovým expozicím tohoto jiného subjektu kolektivního investování.

2. Pokud instituce nesplňuje podmínky pro použití metod stanovených v této kapitole na všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování nebo jejich části, vypočítají se hodnoty rizikově vážených expozic a hodnota očekávané ztráty podle těchto přístupů:
 - a) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. e), použijí instituce metodu zjednodušené rizikové váhy stanovenou v čl. 150 odst. 2;
 - b) pro všechny ostatní podkladové expozice uvedené v odstavci 1 použijí instituce standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2 a splní toto:
 - i) pro expozice, na které se použije specifická riziková váha pro expozice bez úvěrového hodnocení nebo stupeň úvěrové kvality vedoucí k nejvyšší rizikové váze pro danou kategorii expozice, se riziková váha násobí koeficientem 2, avšak nesmí být vyšší než 1 250 %,
 - ii) u všech ostatních expozic se riziková váha násobí koeficientem 1,1 a musí činit alespoň 5 %.

Pokud není instituce pro účely písmene a) schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Pokud tyto expozice společně s přímými expozicemi instituce v této kategorii expozic nejsou významné ve smyslu čl. 145 odst. 2, pak lze použít čl. 145 odst. 1 s výhradou povolení příslušných orgánů.

3. Pokud expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování nesplňují kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 nebo instituci nejsou známy všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování nebo jeho podkladové expozice, které jsou samy o sobě expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování, přihlédne instituce k těmto podkladovým expozicím a vypočítá hodnoty rizikově vážených expozic a hodnotu očekávané ztráty v souladu s metodou zjednodušené rizikové váhy uvedenou v čl. 150 odst. 2.

Pokud není instituce schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Ty expozice, které nejsou akciovými

expozicemi, zařadí do kategorie ostatních akciových expozi.

4. Jako alternativu k metodě popsané v odstavci 4 si instituce při výpočtu a vykazování průměrné hodnoty rizikově vážených expozi na základě podkladových expozi subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy uvedenými v odst. 2 písm. a) a b) mohou provést výpočet samy nebo se spolehnout na níže uvedené třetí strany:

- a) depozitář nebo finanční instituci subjektu kolektivního investování ve funkci depozitáře za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře nebo finanční instituce;
- b) v případě jiných subjektů kolektivního investování společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány mohou institucím povolit, aby použily čl. 145 odst. 1, jak je stanoveno v odst. 2 písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 2

VÝPOČET HODNOT RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PRO ÚVĚROVÉ RIZIKO

Článek 148

Hodnoty rizikově vážených expozi pro expozi vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám

1. S výhradou použití zvláštního zacházení stanoveného v odstavcích 2, 3 a 4 se hodnoty rizikově vážených expozi pro expozi vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám vypočítají podle těchto vzorců:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozi} = RW \cdot \text{hodnota expozi}$$

kde riziková váha RW je definována takto:

- i) jestliže PD = 0, RW je 0,
- ii) jestliže PD = 1, tj. pro expozi po splatnosti:
 - pokud instituce používají hodnoty LGD stanovené v čl. 157 odst. 1, RW je 0,
 - pokud instituce používají vlastní odhady LGD, RW je

$$RW = \max\{0; 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\},$$

kde nejlepší odhad očekávané ztráty (dále jen „EL_{BE}“) je nejlepším odhadem očekávané ztrátovosti pro expozici po splatnosti ve smyslu čl. 177 odst. 1 písm. h),

iii) jestliže $PD \in]0\%;100\%[$, tj. pro každou jinou hodnotu, než je uvedena v bodě i) nebo ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5 \cdot 1,06$$

kde

$N(x)$ = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x),

$G(Z)$ = označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že $N(x) = Z$)

R = označuje koeficient korelace a je definován jako

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = faktor splatnosti, který je definován jako

$$b = (0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Pro všechny expozice vůči velkým regulovaným finančním subjektům a neregulovaným finančním subjektům se koeficient korelace podle odst. 1 bodu iii) násobí hodnotou 1,25 takto:

$$R = 1,25 \cdot \left[0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Hodnota rizikově vážené expozice pro každou expozici, která splňuje požadavky stanovené v článku 198 a 212, může být upravena podle následujícího vzorce:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = RW \cdot \text{hodnota expozice} \cdot (0,15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

kde:

PD_{pp} = PD poskytovatele zajištění.

RW se vypočítá podle příslušného vzorce rizikové váhy uvedeného v bodě 3 pro expozici, PD dlužníka a LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění. Faktor splatnosti b se

vypočítá pomocí nižší z těchto hodnot: PD poskytovatele zajištění a PD dlužníka.

4. V případě expozic vůči společnostem, kdy celkový roční obrat konsolidované skupiny, k níž daný podnik patří, činí méně než 50 milionů EUR, mohou instituce pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům použít následující vzorec korelace podle odst. 1 bodu iii). V tomto vzorci S vyjadřuje celkový roční obrat v milionech EUR, přičemž $5 \text{ milionů EUR} \leq S \leq 50 \text{ milionů EUR}$. V případě vykázaného obrátu nižšího než 5 milionů EUR se postupuje tak, jako kdyby obrat dosahoval 5 milionů EUR. V případě pohledávek nabytých za úplatu odpovídá celkový roční obrat váženému průměru jednotlivých expozic daného seskupení.

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0,04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{S; 50\} - 5}{45} \right)$$

Pokud celkový roční obrat není smysluplným ukazatelem velikosti daného podniku a výstižnějším ukazatelem jsou celková aktiva, nahradí instituce celkový roční obrat bilanční sumou konsolidované skupiny.

5. V případě specializovaných úvěrových expozic, pro které instituce není schopna odhadnout PD nebo odhady PD instituce nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6, přidělí instituce těmto expozicím rizikové váhy podle tabulky č. 1 takto:

Tabulka č.1:						
Zbývající doba splatnosti	Kategorie 1	Kategorie 2	Kategorie 3	Kategorie 4	Kategorie 5	
Méně než 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %	
2,5 roku a více	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %	

Při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím musí instituce vzít v úvahu tyto faktory: finanční sílu, politické a právní prostředí, charakteristiku transakce a/nebo aktiva, postavení sponzora a developera, včetně všech příjmů vyplývajících z partnerství veřejného a soukromého sektoru, bezpečnostní opatření.

6. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky dodržují instituce požadavky stanovené v článku 180. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky, které navíc splňují i podmínky stanovené v čl. 149 odst. 5, pokud by pro instituci bylo zbytečně náročné použít pravidla pro výpočet rizika platná pro expozice vůči podnikům stanovená v oddíle 6, lze použít pravidla pro výpočet rizika platná pro retailové expozice stanovená v oddíle 6.
7. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.
8. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, a jestliže je pro tento produkt k dispozici rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, přidělí se rizikové váhy předepsané v kapitole 5. Pokud produkt nebyl ohodnocen způsobilou

externí ratingovou agenturou, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout nominální hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou hodnotou 12,5. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, jsou ty, jejichž hodnota rizikově vážené expozice je nižší než hodnota rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace. Na pozice v koši se použije riziková váha 1 250 %, pro které instituce nemůže určit rizikovou váhu v rámci přístupu IRB.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž instituce zohlední faktory uvedené v odst. 5 druhém pododstavci při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 149

Hodnoty rizikově vážených expozic pro retailové expozice

1. Hodnota rizikově vážených expozic pro retailové expozice se vypočítá podle těchto vzorců:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = RW \cdot \text{hodnota expozice}$$

kde riziková váha RW je definována takto:

- i) jestliže $PD = 0$, RW je 0;

- ii) jestliže $PD = 1$, tj. pro expozice v selhání, RW je $RW = \max\{0, 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

kde EL_{BE} je co nejlepší odhad očekávané ztrátovosti pro expozici po splatnosti ve smyslu čl. 177 odst. 1 písm. h);

- iii) jestliže $PD \in]0\%;100\%[$, tj. pro každou jinou hodnotu, než je uvedena v bodě i) nebo ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5 \cdot 1,06$$

kde

$N(x)$ = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x),

$G(Z)$ = inverzní funkce k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že $N(x) = (z)$),

R = koeficient korelace, který je definován jako

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Hodnotu rizikově vážené expozice pro každou expozici vůči malému a střednímu podniku, jak je definována v čl. 142 odst. 5, která splňuje požadavky stanovené v člancích 198 a 212, lze vypočítat podle čl. 148 odst. 3.
3. V případě retailových expozic zajištěných nemovitostmi se číselný údaj, který vyplynul ze vzorce korelace v odstavci 1, nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,15.
4. V případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic definovaných pod písmeny a) až e) se číselný údaj ze vzorce korelace v odstavci 1 nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,04.

Za kvalifikované revolvingové retailové expozice se považují expozice, které splňují tyto podmínky:

- a) jedná se o expozice vůči fyzickým osobám;
- b) jedná se o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou čerpány okamžitě a bezpodmínečně, může instituce zrušit. V tomto smyslu jsou revolvingové expozice definovány jako expozice, u nichž mohou zůstatky na účtech klientů kolísat na základě jejich rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh, a to až do určitého limitu stanoveného institucí. Nevyčerpané přísliby lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, instituci umožňují, aby je zrušila v rozsahu povoleném právními předpisy na ochranu spotřebitele a souvisejícími právními předpisy;
- c) maximální expozice vůči jedné fyzické osobě v dílčím portfoliu činí 100 000 EUR nebo méně;
- d) použití hodnoty korelace podle tohoto odstavce je omezeno na portfolia, která vykazují relativně nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s průměrnou ztrátovostí, zejména v nižších pásmech PD;
- e) zacházení jako s kvalifikovanou revolvingovou retailovou expozicí bude v souladu s charakteristikami podkladového rizika dílčího portfolia.

U zajištěných úvěrových nástrojů spojených s účtem, na který se převádí plat, se odchýlně od písmene b) nepoužije podmínka, aby byl úvěr nezajištěný. V takovém případě se při odhadu LGD nepřihlíží k výnosům z tohoto kolaterálu.

Příslušné orgány posuzují relativní volatilitu ztrátovosti dílčích portfolií kvalifikovaných revolvingových retailových expozic i souhrnného portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic a informace o typických charakteristikách této ztrátovosti poskytují členským státům.

5. Aby pohledávky nabyté za úplatu byly způsobilé pro stejné zacházení jako retailové expozice, musí splnit požadavky stanovené v článku 180 a tyto podmínky:

- a) instituce pohledávky nakoupila od třetí strany, s níž není nijak spojená, a její expozice vůči dlužníkovi dané pohledávky nezahrnuje žádné expozice, jejichž přímým či nepřímým původcem je sama instituce;
 - b) pohledávky nabyté za úplatu vznikly na základě nezávislého vztahu mezi prodejcem a dlužníkem; jako takové nejsou přípustné vzájemné pohledávky a závazky podniků, které mezi sebou prodávají a nakupují;
 - c) nakupující instituce má nárok na veškeré výnosy z pohledávek nabytých za úplatu nebo na poměrný úrok z výnosů; a
 - d) portfolio pohledávek nabytých za úplatu je dostatečně diverzifikované.
6. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.
7. V případě hybridních seskupení retailových pohledávek nabytých za úplatu, kdy nakupující instituce nedokáže oddělit expozice zajištěné nemovitostmi a kvalifikované revolvingové retailové expozice od ostatních retailových expozic, se použije funkce rizikové váhy, která dává pro tyto expozice nejvyšší kapitálový požadavek.

Článek 150

Hodnoty rizikově vážených expozic pro akciové expozice

1. Instituce určí hodnoty svých rizikově vážených expozic pro akciové expozice, kromě těch, které byly odečteny v souladu s částí druhou nebo jim byly přiřazena riziková váha 250 % podle článku 45, v závislosti na rozdílných přístupech stanovených v odstavcích 2, 3 a 4, která použije na různá portfolia, pokud sama interně používá různé přístupy. Pokud instituce používá různé přístupy, jejich výběr musí být konzistentní a nevychází ze snahy o regulační arbitráž.

Instituce mohou zacházet s akciovými expozicemi vůči podnikům pomocných služeb stejně jako s jinými aktivy, která nemají povahu úvěrového závazku.

2. V souladu s metodou zjednodušené rizikové váhy se hodnota rizikově vážených expozic vypočítá podle tohoto vzorce:

Riziková váha (RW) = 190 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích.

Riziková váha (RW) = 290 % v případě akciových expozic obchodovaných na regulovaných trzích.

Riziková váha (RW) = 370 % v případě veškerých ostatních akciových expozic.

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice.

Je povoleno, aby krátké hotovostní pozice a derivátové nástroje držené v investičním portfoliu

kompensovaly dlouhé pozice ve stejných nástrojích za předpokladu, že tyto nástroje byly výslovně určeny k zajištění konkrétních akciových expozic a toto zajištění budou poskytovat ještě nejméně rok. S ostatními krátkými pozicemi se zachází jako s dlouhými pozicemi, přičemž absolutní hodnotě každé pozice se přidělí příslušná riziková váha. V případě nesouladu splatností se použije stejná metoda jako u expozic vůči podnikům stanovená v čl. 158 odst. 5.

Instituce mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v případě akciové expozice v souladu s metodami stanovenými v kapitole IV.

3. V rámci metody PD/LGD se hodnoty rizikově vážených expozic vypočítají podle vzorců v čl. 148 odst. 1. Pokud nemají instituce dostatek informací, aby mohly použít definici selhání stanovenou v článku 174, rizikové váhy se upraví o faktor navýšení 1,5.

Na úrovni jednotlivých expozic nesmí součet výše očekávané ztráty vynásobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice přesáhnout hodnotu expozice vynásobenou 12,5.

Instituce mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v případě akciové expozice v souladu s metodami stanovenými v kapitole IV. Pro expozici vůči poskytovateli zajištění přitom platí LGD ve výši 90 %. Pro akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze použít LGD ve výši 65 %. Pro tyto účely je splatnost M 5 let.

4. Podle přístupu založeného na interních modelech je hodnotou rizikově vážených expozic potenciální ztráta z akciových expozic instituce odvozená za použití interních modelů hodnoty v riziku s tím, že je použit jednostranný interval spolehlivosti s hladinou spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající bezrizikovou úrokovou mírou, přičemž výpočet je prováděn za delší období a percentil je vynásoben hodnotou 12,5. Hodnoty rizikově vážených expozic na úrovni akciového portfolia nesmí být menší než součet těchto celkových částek:
 - a) hodnoty rizikově vážených expozic, které jsou požadovány v rámci metody PD/LGD; a
 - b) odpovídající výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5.

Hodnoty uvedené v písm. a) a b) se vypočítají na základě hodnot PD stanovených v čl. 161 odst. 1 a odpovídajících hodnot LGD stanovených v čl. 161 odst. 2.

Instituce mohou v případě akciové pozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou.

Článek 151

Hodnoty rizikově vážených expozic pro akciové expozice

Hodnoty rizikově vážených expozic pro expozice vznikající u předfinancovaného příspěvku instituce do fondu selhání ústřední protistrany a obchodních expozic vůči ústřední protistraně se určí v souladu s články 296 až 300.

Článek 152

Hodnoty rizikově vážených expozic pro jiná aktiva, která nemají povahu úvěrového závazku

Hodnoty rizikově vážených expozic pro jiná aktiva, která nemají povahu úvěrového závazku, se vypočítají podle tohoto vzorce:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = 100\% \cdot \text{hodnota expozice} ,$$

s výjimkou:

- a) pokladní hotovosti a obdobných hotovostních položek, jakož i zlatých rezerv držených ve vlastním trezoru nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, jimž se přidělí riziková váha 0 %;
- b) případů, kdy expozicí je zbytková hodnota pronajatých aktiv – v tomto případě by měla být vypočítána takto:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{hodnota expozice}$$

kde t je počet celých zbývajících let pronájmu, nejméně však 1.

PODODDÍL 3

VÝPOČET HODNOT RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PRO RIZIKO ROZMĚLNĚNÍ U POHLEDÁVEK NABYTÝCH ZA ÚPLATU

Článek 153

Hodnoty rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu

1. Instituce vypočítají hodnoty rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu za podniky a retailových pohledávek podle vzorce stanoveného v čl. 148 odst. 1.
2. Instituce určuje vstupní parametry PD a LGD v souladu s oddílem 4.
3. Instituce stanovuje hodnotu expozice v souladu s oddílem 5.
4. Pro účely tohoto článku činí hodnota M 1 rok.
5. Příslušné orgány osvobodí instituci od požadavků týkajících se hodnot rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu za podniky a pro retailové pohledávky, pokud instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že riziko rozmělnění je pro ni nevýznamné.